

LA COMUNICACIÓ NO VERBAL A LA TELEVISIÓ

ALUMNE: Eva Múrcia Soler

TUTOR: Joaquim Capdevila

GRAU Comunicació i Periodisme Audiovisual

FACULTAT de Lletres

“En este instante usted y yo nos estamos comunicando en muchos niveles diferentes y solamente en uno o dos de ellos las palabras poseen alguna relevancia. El hombre es un ser multisensorial. Y algunas veces verbaliza.” Ray Birdwhistell.

Resum

Aquest treball pretén reivindicar la gran importància dels missatges no verbals en tots els àmbits comunicatius, i especialment en l'àmbit televisiu. Per fer-ho ens centrarem en l'explicació de què és, com funciona i que ens transmet la comunicació no verbal i tots els seus elements: kinèsia, paralenguatge, proxèmia i els artefactes. Per poder mostrar el gran poder informatiu que té el canal no verbal analitzarem determinats formats televisius que tinguin una situació comunicativa similar a una entrevista o un debat. A partir d'aquestes explicacions i anàlisis volem mostrar la gran informació que desgranem a partir dels missatges no verbals.

Paraules clau: comunicació no verbal, informació, televisió, explicació i anàlisi.

Abstract

This project wants to defend the importance of the non-verbal messages in all the communication fields, especially on the television. To do this, we will focus on the explanation of what is the non-verbal communication, how does it work and what we feel with the non-verbal communication and its elements: kinesics, paralinguistics, proxemics and artefacts. To show the information power that the non-verbal messages have, we will analyse some television formats which have a similar situation communicative as a interview or debate. We want to show the big quantity of information that we receive from the non-verbal messages based on this information and analysis.

Keywords: non-verbal communication, information, television, explanation and analysis.

ÍNDEX

1-	Introducció	5
2-	Metodologia	6
2.1	Metodologia i objectius.....	6
2.2	L'objectiu d'estudi. Definició conceptual.....	6
2.3	La història de la comunicació no verbal i dels seus estudis	9
3-	La comunicació no verbal. Esferes primordials.....	12
4-	La Comunicació cinèsica.....	13
4.1.1.	La comunicació facial	13
4.1.2.	La Comunicació Corporal.....	14
4.2	El Parallenguatge.....	16
4.3	La Proxèmia	17
4.4	La Comunicació estètica.....	19
4.5	CNV i diferències intergenèriques i interculturals	20
5-	Anàlisi programes	21
5.1	Programes nacionals	21
5.1.1	Entrevista del diumenge	21
5.1.2	Viajando con Chester	23
5.1.3	Sálvame	26
5.1.4	.Cat	29
5.1.5	21 días	31
5.1.6	Mujeres y Hombres y Viceversa	33
5.2	Programes Internacionals	36
5.2.1	Supernanny	36
5.2.2	Late Show with David Letterman	38
5.2.3	Who wants to be a millionaire	40
5.2.4	Debat electoral de la BBC.....	42
5.2.5	Survivor	44
5.2.6	The politics show	46
5.3	Conclusió Anàlisi.....	47
6-	Conclusió Final.....	51
7-	Bibliografia i Webgrafia.....	53
7.1	Bibliografia	53
7.2	Webgrafia	54
8.	Annex.....	56

1-	Taula d'anàlisi <i>l'Entrevista del Diumenge</i>	56
2-	Taula d'anàlisi <i>Viajando con Chester</i>	62
3-	Taula d'anàlisi <i>Sálvame</i>	69
4-	Taula d'anàlisi <i>.Cat</i>	78
5-	Taula d'anàlisi <i>21 días</i>	83
6-	Taula d'anàlisi <i>Mujeres y Hombres y viceversa</i>	89
7-	Taula d'anàlisi <i>Supernanny</i>	94
8-	Taula d'anàlisi <i>Late show with David Letterman</i>	105
9-	Taula d'anàlisi <i>Who wants to be a millionaire</i>	112
10-	Taula d'anàlisi <i>Debat de la BBC</i>	119
11-	Taula d'anàlisi <i>Survivor</i>	125
12-	Taula d'anàlisi <i>The Politics Show</i>	134

1- Introducció

Aquest treball vol ser un intent d'investigar, recopilar i sintetitzar informació sobre la comunicació no verbal. De la mateixa manera, també vol endinsar-se a com s'utilitza aquesta dins de la televisió.

La comunicació no verbal és tota aquella comunicació que engloba el que no són les paraules. És a dir, el canal no verbal engloba la informació que emet el cos i la cara, la manera en com es diuen les paraules i també els artefactes amb què ens vestim. Segons molts estudis, la comunicació no verbal transmet molta més informació que els missatges verbals.

Els objectius d'aquest treball són aprendre més sobre l'apassionant i complex món de la comunicació, i més concretament de la comunicació no verbal. D'ençà que vaig començar a estudiar el canal no verbal al llarg d'aquests quatre anys en el grau de Comunicació i Periodisme Audiovisual m'han anat sorgint preguntes al respecte. Realment varia el missatge no verbal depenent del programa? Això ens influeix en la manera com percebem el missatge? Els periodistes utilitzen un llenguatge espontàni o els han ensenyat a contenir el seu propi cos? Aquestes i moltes altres preguntes són les que m'han sorgit al llarg dels anys. Aquest treball és un intent d'entendre millor la comunicació no verbal, analitzar-la i consegüentment intentar resoldre alguna d'aquestes preguntes.

Des del meu punt de vista, la comunicació no verbal està menystinguda i infravalorada. Tothom analitza el missatge verbal i la comunicació no verbal passa en segon terme. D'aquesta manera, aquest treball també vol ser un intent per entendre millor aquest canal i saber si influeix als espectadors. De la mateixa manera, és un reconeixement aquesta part tan oblidada de la comunicació. Per això, es vol fer veure tant als comunicadors que llegeixin aquest treball, com també a la resta d'inexperts en la matèria, que es pot comunicar de moltes altres maneres a part d'amb les paraules.

2- Metodologia

2.1 Metodologia i objectius

Per tal d'aconseguir el que es comentava a la introducció, hem decidit partir el treball en dos grans blocs: el marc teòric i una anàlisi. La primera gran part del treball, vol ser un recull d'informació de diversos estudiosos de la comunicació no verbal que han escrit sobre la matèria. S'ha anat anotant de manera sintètica quatre pinzellades d'aquests experts, per tal que, qualsevol lector pugui entendre de manera senzilla que és la comunicació no verbal i en què consisteix. Per fer això dividirem l'estat de la qüestió en diversos subapartats com són la definició del canal no verbal, la història d'aquesta i seguidament els diversos elements que són englobats dins del marc de la comunicació no verbal.

La segona part d'aquest projecte està centrada en com aquesta comunicació és tractada a la televisió. Per això, hem decidit estudiar diversos programes de la televisió parant atenció únicament a la part no verbal del missatge. Aquests programes són de caràcter nacional, englobant l'autonòmic, i també de caràcter internacional. A l'hora de fer l'estudi, també ens fixem amb el missatge verbal, però únicament, per poder relacionar-lo amb el canal no verbal. Per tal de fer això, visualitzarem diversos formats televisius i els analitzarem gràcies a una taula d'anàlisi. En ella, descobrireu de manera molt detallada quina kinesia, parallenguatge o proxèmia podem observar en els fragments seleccionats. Totes les taules d'anàlisi les podreu trobar a l'annex del treball. A partir d'aquestes taules realitzarem un resum destacant els trets característics i els punts diferencials de cada programa. Després a partir de tot això farem una observació mostrant les similituds i diferències entre tots els formats. Gràcies a realitzar tot aquest estudi esperem aconseguir descobrir el que comentava a la introducció. És a dir, saber com funciona la comunicació no verbal i com ens afecta a l'hora de rebre els continguts televisius.

2.2 L'objectiu d'estudi. Definició conceptual

Mehrabian ofereix una distribució d'allò més coneguda sobre com ens comuniquem els humans. Sorprenentment només un 7% de la informació és transmesa a partir del llenguatge verbal, mentre que un 38% ho fa a partir de les

aportacions que ens dóna la veu i finalment un 55% de la informació prové del llenguatge corporal. Fundadors del camp de la comunicació no verbal estimen que no més del 30 o 35% del significat social està emès per paraules, deixant el 65% o 70% restant al canal no verbal. Aquests exemples ens són interessants per agafar constància de la importància de la comunicació no verbal.¹

Andersen ens defineix el canal no verbal com: “Aquells missatges que inclouen tota la comunicació analògica, no lingüística i normalment governada per l'hemisferi dret del cervell”.² Per tant, la comunicació no verbal fa referència a qualsevol moviment o gest que transmetem amb el nostre rostre, amb les nostres mans o amb el nostre cos. Aquests moviments, incideixen en la transmissió d'informació més enllà de la nostra intencionalitat o amb la nostra absoluta consciència. Aquest canal no només reforça el contingut de les paraules sinó que suma aquest matís emocional que no sempre s'expressa amb claredat.³ Al contrari que el llenguatge verbal, aquest canal no descansa mai, atès que sempre està emetent missatges. Per tant, observem que, la informació que transmeten acostuma a ser ben diferenciada: els components verbals transporten informació sobre el món mentre que la informació continguda en els signes no verbals tendeixen a reflectir el nostre estat emocional.⁴ De fet, la comunicació no verbal és la nostra font més rica per descobrir els estats emocionals. Ens proporciona una sèrie d'informacions tal com: de quin grau de sensibilitat gaudeixen els comunicadors, la naturalesa específica d'una incorrecta identificació de les emocions, i per últim el tipus d'expressions emocionals que es poden transmetre.⁵

Gloria Hervas Fernandez coincideix amb aquestes explicacions i les amplia comentant que l'aspecte referencial o de contingut de la comunicació es reserva per ús de missatges lingüístics. En canvi, els missatges no verbals delimiten la relació entre parlants, ajuden a entendre els enunciats verbals, i en última

¹ ANDERSEN, P. A: *Nonverbal communication: forms and functions*, Mountain View: Mayfield, 1999.

² Ídem.

³ URPI, M: *Aprender comunicación no verbal: la elocuencia del silencio*, Paidós Iberica, 2004.

⁴ SERRANO, S.: *L'instint de la seducció*, Ara llibres, Barcelona 2004.

⁵ LEATHERS, D. G: *Successful nonverbal communication principles and applications*: Boston: Allyn & Bacon, cop 1997.

instància, defineix el sentit de la interacció comunicativa en el seu conjunt.⁶ Per altra banda, potser la diferència més curiosa i a la vegada rellevant la trobem en el camp de la neuropsicologia: és a dir, en l'estudi del cervell. L'hemisferi dret és l'encarregat de les tasques no verbals, tal com les expressions facials, de reconeixement, la percepció espacial, i altres. En canvi l'hemisferi esquerre està relacionat amb la comunicació verbal. Per descobrir això ha sigut molt útil l'estudi de persones amb problemes al cervell. És a dir, si una persona té una bala a la banda esquerra, pot no saber llegir, escriure o parlar. Mentre que si la banda està al costat dret, el que provoca és que els pacients no reconeguin cares o no entenguin el sentit de l'espai o la distància.

Ara bé entre aquests dos canals no només hi ha diferències sinó que també hi ha altres relacions entre els missatges verbals i els no verbals. I és que molt sovint no es pot entendre un tipus de comunicació sense relacionar-lo amb l'altra. Per altra banda, el comportament no verbal a vegades complementa el verbal. Per exemple verbalment estem dient unes coses i el llenguatge no verbal ho reafirma, ho repeteix o ho accentua. Però per altra banda també pot contradir el que estem dient. A vegades escollim ser més directes amb els senyals no verbals perquè són emesos d'una manera més inconscient. En altres situacions els missatges no verbals poden substituir als missatges verbals, i amb un simple gest t'estalvies paraules. En última instància, també hi ha l'opció que els signes no verbals facin de reguladors. És a dir, regulen els fluxos de comunicació entre els conversadors. A partir de com et mous se sap si vols seguir parlant o bé si pel contrari tens intenció que el teu company agafi el torn de paraula.⁷

Amb això ja estem veient moltes de les funcions de la comunicació no verbal, però no només té aquestes. També en té d'altres que ja s'han anat esmentant al llarg d'aquest text i és que la seva funció primordial és la de transmetre informació. No s'ha d'oblidar el gran potencial informatiu del qual gaudeixen els missatges no verbals. Com comentàvem anteriorment els missatges o verbals permeten la meta comunicació: el complementar, contradir o expandir els missatges. Una altra missió que té i que ja havíem comentat anteriorment, és la

⁶ HERVÁS, G: *La comunicación verbal y no verbal*, Madrid: Playor, 1998.

⁷ KNAPP, Mark L.: *La comunicación no verbal. El cuerpo y el entorno*, Paidós Comunicació, Barcelona 1984.

que regula la interacció entre dos o més persones. Una altra propietat, és la d'expressar emoció, i és que aquest canal representa el mitjà primari per fer-ho. L'última atribució que Leather cita de la comunicació no verbal és la de controlar les situacions socials. Última però no menys important atès que el fet de controlar situacions socials provoca que aquests missatges influenciïn, canviïn el comportament d'altres individus formant i gestionant impressions.

Però perquè neix un determinat tipus de comunicació no verbal? Hi ha una sèrie de codis contextuals que influencien en la manera en com comuniquem a través del canal no verbal. Aquests són els macroambients, que és per exemple, des de quin país ve la persona que interactua. Acotant més, també es necessita saber el microambient d'on prové. És a dir, el tipus d'espai on està. La temperatura, el color la llum o el so són altres factors que també poden influenciar, ja que tot això, pot ajudar a estimular o relaxar a les persones. És molt important que no subestimem l'efecte que l'entorn pot causar a les persones. Per acabar, cal citar els chronemics que és l'estudi que fa referència a com estructurarem el temps en la comunicació no verbal.⁸

2.3 La història de la comunicació no verbal i dels seus estudis

La comunicació no verbal té una gran importància i això en bona mesura és degut a la seva antigor. El llenguatge verbal podríem dir que és un nouvingut al món de la comunicació, atès que la seva aparició rau en mig milió d'anys. En canvi, si pensem en el llenguatge no verbal ja fa desenes de milions d'anys que funcionen.⁹ Antigament, la gent ja és comunicava a partir de signes no verbals, és només quan es desenvolupa l'activitat verbal que el mitjà no verbal passa a segon pla.¹⁰

Malgrat això la comunicació no verbal ha estat infravalorada fins al segle passat. Tot i tenir molta importància en diversos aspectes de la nostra societat, no és fins a mitjans del segle XX que científics comencen a investigar-la. Als llibres de Sebastià Serrano trobem constants referències a la història de la comunicació

⁸ ANDERSEN, P. A: *Nonverbal communication: forms and functions*, Mountain View: Mayfield, 1999.

⁹ SERRANO, S.: *La festa dels sentits*, Ara llibres, Barcelona 2006.

¹⁰ HERVÁS, G: *La comunicació verbal y no verbal*, Madrid: Playor, 1998.

no verbal. Aquest ens explica que el primer cop que s'escolta aquest concepte, és l'any 1956 a un article publicat pel psiquiatre Ruesch i el fotògraf Kees. A partir d'aquell moment el van utilitzar per referir-se a un àmbit que no tenia gens de recorregut, però que ben aviat adquiriria molta importància. Per exemple, el psiquiatre Ruesch va començar a fixar-se amb aspectes no verbals per intentar descobrir que els hi passava a les parelles que estava tractant.¹¹ Ekman, considerat un dels psicòlegs més importants del camp de comunicació no verbal, l'any 1953 va començar a buscar una manera d'avaluar el que succeeix durant les sessions de grup. Ell considerava que el que deien verbalment no proporcionava respostes reals, i a partir d'aquestes reflexions, va començar a investigar el gran món de les habilitats no verbals.¹²

Des del 1914 i fins al 1940 hi va haver un considerable interès sobre la comunicació no verbal. Certs psicòlegs realitzaven diversos experiments però els resultats no van ser clars, sinó al contrari van ser decebedors.¹³ Serrano ens segueix explicant que no és fins als anys 50 quan una sèrie d'antropòlegs, lingüistes i psiquiatres queden fascinats per certes propostes teòriques agosarades. És en aquell moment quan decideixen realitzar esforços per entendre que hi havia darrere l'habilitat comunicativa. De tota manera, cal tenir en compte que es fixaven uns objectius que des del punt de vista actual, són molt senzills. L'organització del comportament, models i estructuració d'interacció entre persones i molts altres són exemples dels objectius que volien assolir¹⁴. A més, aquests estudis els acostumaven a realitzar investigadors en solitud. Era una feina molt individualista, investigadors que pel seu compte trobaven el tema interessant. Així ens ho assegura Davis, que segueix explicant que el veritable entusiasme científic té les arrels en les investigacions d'aquests individualistes, però que l'esclat ha estat gràcies a l'enorme interès que mostra la gent del carrer per aquest àmbit.¹⁵

¹¹ SERRANO, S.: *El regal de la comunicació*, Ara llibres, Barcelona 2004.

¹² DAVIS, F.: *La comunicación no verbal*, Alianza, Madrid 1976.

¹³ Ídem.

¹⁴ SERRANO, S.: *Comprendre la comunicació. El llibre del sexe, la poesia i l'empresa*, Enciclopèdia Catalana, Barcelona 1999

¹⁵ DAVIS, F.: *La comunicación no verbal*, Alianza, Madrid 1976.

Aquest interès és degut al fet que en els darrers cinquanta anys, hi ha hagut una emergència de cossos, provocant que s'incrementi la seva presència i les seves actituds en els discursos de la societat.¹⁶ Això ha estat provocat per les noves tecnologies generadores d'universos audiovisuals com el cinema, la televisió o la publicitat. Aquestes plataformes emfatitzen l'interès pels cossos, ja que ens els mostra com objectes informatius de primer ordre.¹⁷

Actualment la investigació de la comunicació és fruit de cinc disciplines diferents: psicologia, psiquiatria, antropologia, sociologia i etologia. Davis concreta més, i ens informa que els psiquiatres ho estudien, ja que la manera de moure's de cadascú proporciona indicacions sobre caràcter, emocions i reaccions. Els sociòlegs han observat i descrit una espècie d'etiqueta subliminar a la que gairebé tot el món s'ajusta. Per altra banda, els antropòlegs ha observat diverses expressions del llenguatge corporal i han descobert que depenent del país la gent no té els mateixos moviments. Els etòlegs (biòlegs que s'interessen pel comportament que permet a l'animal adaptar-se al medi ambient, incloent-hi l'entorn social constituït per altres membres de la seva espècie) també han volgut fer la seva aportació. Ho fan a partir d'estudis on analitzen i comparen els sistemes de comunicació dels homes i dels animals. Aquests estudis mostren les grans similituds entre el comportament no verbal de l'home i d'altres races.¹⁸

¹⁶ SERRANO, S.: *La festa dels sentits*, Ara llibres, Barcelona 2006.

¹⁷ SERRANO, S.: *L'instint de la seducció*, Ara llibres, Barcelona 2004.

¹⁸ DAVIS, F.: *La comunicació no verbal*, Alianza, Madrid 1976.

3-La comunicació no verbal. Esferes primordials

Segons Dale G. Leathers la comunicació no verbal compren tres sistemes interactius: el sistema de la comunicació visual, el sistema de la comunicació auditiva i per últim el de la comunicació invisible. El de la comunicació visual és el més important perquè és una font imprescindible del canal no verbal, atès que està formada pels subsistemes més importants: el camp de la cinèsica, el de la proxèmia i el dels artefactes. D'altra banda, quan es parla sobre el sistema de la comunicació auditiva és refereix al parallenguatge. Per acabar quan Leathers es refereix a la comunicació invisible inclou els subsistemes que engloben el tacte, l'olfacte i la cronèmia.¹⁹ A continuació explicarem aquests sistemes amb detall.

Començarem explicant la cinèsica o llenguatge corporal que és l'intercanvi d'informació a través del cos. El llenguatge del cos inclou l'estudi de les postures, dels gestos o de tots els moviments que realitzem a través del cos o del rostre. L'estudi de la cinèsica és la gran realització creada gairebé per només un home: Ray Birdwhistell. I és que, no podem parlar del llenguatge corporal sense parlar d'ell, ja que l'estudi de la cinèsica és el fruit del desenvolupament del pensament de Birdwhistell. Aquest, es va començar a interessar pels moviments corporals a partir d'un estudi d'antropologia. Allà va començar a descobrir que existeix una analogia entre el cos i el llenguatge. A l'antropòleg li fascinaven els significats dels moviments, atès que des d'un punt de vista anatòmic tothom somriu però el significat d'aquest somriure varia depenent de les cultures. En aquest punt hi ha divergència d'opinió, ja que Ekman considera que hi ha gestos universals: tothom riu quan està content i plora quan està trist.

Una altra cosa molt rellevant sobre el moviment és justament el repetitiu que és. El significat del missatge sempre està en el context, mai en algun moviment aïllat del cos. També considera que l'aspecte físic és culturalment determinat. És a dir, considera que l'aspecte físic és adquirit.²⁰

¹⁹ LEATHERS, D. G: *Successful nonverbal communication principles and applications*: Boston: Allyn & Bacon, cop 1997.

²⁰ DAVIS, F.: *La comunicació no verbal*, Alianza, Madrid 1976.

4- La Comunicació cinèsica

4.1.1. La comunicació facial

Tal com diu Teresa Pont Amorós el rostre és ric en potencialitat comunicativa, juntament amb la parla humana és la principal font d'informació. Aquesta actitud enfront de les cares prové de la nostra primera etapa de la infància en la qual prestem especial atenció a l'enorme cara que es veu per sobre del bressol i atén a les nostres necessitats.²¹ Ekman comenta arran d'estudis que més de mil expressions facials diferents són anatòmicament possibles i que els músculs de la cara són tan versàtils, que una persona podria mostrar totes aquestes expressions en només dues hores.²² Les expressions facials per tant, permeten el feed-back i són associades als estats emocionals. Ekman comenta que aquestes expressions són un índex fidedigne de les nostres emocions bàsiques.

Montse Urpí comenta que cada emoció que sentim està vinculada a una fisiologia específica. Si el nostre rostre s'acostuma a mostrar depressió, al final dictarà el nostre estat anímic. La majoria de persones té pautes fisiològiques limitades, que consegüentment són pautes limitades d'expressió. Els ulls són l'indicador més fiable del que està pensant l'altra persona, normalment molt més fiable que el que expressen les paraules. Una gesticulació massa estudiada és irritant, mentre que una contradictòria és xocant. Per veure la veritat a algú, l'has de mirar als ulls.²³ La mirada en si no transmet res, és més aviat el funcionament dels ulls, i l'ús que fas dels músculs del voltant. És molt important ser conscient que mai s'ha de demora la mirada en un altre ésser humà. Quan no mires a algú l'estàs despersonalitzant. Tampoc has de mirar molt fixament a una persona, atès que mires així a obres d'art i paisatges, però no a persones.²⁴ Flora Davis explica un altre motiu pel qual és de mala educació mira fixament algú, i això és degut al fort lligam entre el sexe i el contacte ocular. Això provoca que quan dues persones es miren fixament es sentin exposats i vulnerables. El comportament ocular és el més subtil del llenguatge corporal. El psicòleg Exline va descobrir a

²¹ PONT, Teresa: *La comunicación no verbal*, UOC, Barcelona 2008.

²² DAVIS, F.: *La comunicación no verbal*, Alianza, Madrid 1976.

²³ URPI, M: *Aprender comunicación no verbal: la elocuencia del silencio*, Paidós Iberica, 2004.

²⁴ FAST, J: *El lenguaje del cuerpo*, Kairos, 1971.

partir de diversos estudis, que els moviments oculars estan influïts per la seva personalitat, la situació o actituds vers les persones que l'acompanyen i per la importància que tenen dins la conversa.²⁵

Quan mires algú gairebé l'atenció sempre recau als ulls perquè serveixen un nombre molt elevat d'informació comunicativa. De fet, mirem els ulls més del 40% del que mirem altres parts de la cara, seguit de la boca que únicament s'emporta un 10% de la nostra atenció.²⁶ La funció més important dels ulls recau en comunicar les emocions. Saber si la persona que parla està trista, contenta, enfada, etc. Aquests també indiquen el grau d'atenció, interès o excitació. També ajuden a iniciar o mantindrà relacions íntimes, és a dir, el contacte ocular determina quin tipus d'interacció tindrà lloc i com es desenvoluparà. Amb un altre tipus de relacions també regulen la interacció, definint el poder i l'estatus de cada persona. Per altra banda els ulls poden influenciar canvis o persuadir. I per últim, aquests, assumeixen un paper central en la gestió de la impressió quan coneixes una persona per primer cop.

Com ja hem comentat molts dels especialistes que es dediquen a estudiar la comunicació no verbal, es centren en la cara i més concretament als ulls. Però n'hi ha que encara són més concrets i centren la seva àrea de recerca científica en la mesura de la resposta de la pupil·la. Aquests s'anomenen pupil·lòmetres i observen la mida de la pupil·la per mesurar el nivell d'interès, actitud o els processos cognitius.²⁷ La mida de la pupil·la es veu afectada no únicament per la visió sinó també pel gust i el so. És a dir, si t'agrada algú, les pupil·les es dilaten més. Hess considera que la pupil·lòmetria es podria definir com la capacitat de decisió d'un individu.²⁸

4.1.2. La Comunicació Corporal

El llenguatge corporal es distingeix per la seva espontaneïtat i el seu caràcter inconscient. L'origen del llenguatge corporal és innat però s'aprèn per imitació i s'assimila per la felicitat o el retret. Només en néixer, ja fem moviments reflexos

²⁵ DAVIS, F.: *La comunicació no verbal*, Alianza, Madrid 1976.

²⁶ SERRANO, S.: *El regal de la comunicació*, Ara llibres, Barcelona 2004.

²⁷ LEATHERS, D. G: *Successful nonverbal communication principles and applications*: Boston: Allyn & Bacon, cop 1997.

²⁸ DAVIS, F.: *La comunicació no verbal*, Alianza, Madrid 1976.

relacionats amb estímuls corporals. Fins als sis anys el nen s'està desenvolupant, però a partir d'aquest moment l'evolució motriu ha conclòs, i únicament podrà potencia o estilitzar l'expressivitat. La capacitat d'aprenentatge de l'home depèn de les experiències corporals, les anímiques o les mentals. Quan parlem sobre experiències corporals ens referim a la percepció de l'espai, temps i energia amb la relació al context de l'entorn social. Tal com diu el nom, les experiències anímiques seria quan mostres com et sens a través del cos. Només una part d'aquestes es reflexa en el moviment o atès que hi ha mesures que no són permeses per educació, postura o situació. Les mentals mostren com la memòria, la concentració, la voluntat, l' intel·ligència o la creativitat s'expressen de manera corporal. El llenguatge corporal depèn del tipus caracterològic, depèn del sexe però també pel comportament, per l'educació i per l'entorn. El llenguatge corporal té un significat expressiu i funcional, està marcat pels hàbits i les molèsties corporals, psíquiques i mentals. Tot moviment ha d'anar lligat al seu context i de la mateixa manera tot té el seu significat.²⁹

Flora Davis diferencia els moviments gestuals i els posturals en el seu llibre *Comunicació no verbal*. Quan un individu fa un gest només utilitza una part del seu cos, mentre que si realitza un moviment postural, aquest implica tota la persona i engloba també variacions en la distribució del pes.³⁰ Tots els gestos, i les postures, tenen tres fases d'ençà que comencen fins que acaben. La fase formativa en què s'inicia les diferents posicions per després continuar el seu itinerari, seguida per la fase central on es queda una posició estàtica i finalment la fase desarticuladora o concloent que s'acaba immediatament abans que comenci la fase formativa del següent gest o posició. Aquestes tres fases de qualsevol conducta cinèsica estan estretament relacionades amb les qualitats . Són totalment imprescindibles 'observar, i mesurar en una anàlisi cinèsica, ja que poden modificar el significat del missatge.³¹

Les postures són formes de disposar el cos en l'espai amb un to muscular determinat en resposta a determinat context o situació emocional. Hi ha una

²⁹ GÜNTHER, R.: *El lenguaje corporal: lo que expresan las actitudes, las posturas, los gestos y su interpretación*, Editorial Edaf, Madrid 2000

³⁰ DAVIS, F.: *La comunicación no verbal*, Alianza, Madrid 1976.

³¹ POYATOS, F.: *La comunicación no verbal*. Vols. I, II, III. Istmo Editorial, Madrid 1994

interrelació tan estreta entre la seqüència muscular i l'actitud psíquica, que no solament es vincula a certs estats, sinó que tota la seqüència de tensió i relaxament provoca una actitud específica. Pot modificar situacions i actituds internes, i arriba a provocar, fins i tot una situació imaginària que s'adapta a la successió muscular. Quan estan dues persones i arriba un tercer si aquests no canvien de postura és que no l'accepten. Quan dues persones pateixen el factor d'imitació significa que estan bé juntes.³² De manera similar quan dues persones comparteixen postures similars pot voler dir que tenen el mateix estatus. Les postures congruents poden utilitzar-se per expressar acord, les no congruents poden utilitzar-se per establir distància psicològica.

Schefen va descobrir que la majoria de persones parteixen d'un repertori de postures sorprenentment limitades, i canvien de posició segons seqüències previsibles. Cada individu té la seva manera característica de controlar el seu cos. És tan personal com la seva firma, i tan fidedigna com el caràcter.³³

Pel que fa els gestos n'hi ha molts que tenen múltiples significats. Tot i que també n'hi ha d'unívocs que són coneguts popularment per tota una cultura. Rebel realitza una classificació de gestos per diferenciar-los. Hi ha els gestos mímic que es transmeten gairebé sempre de manera conscient on la intenció és imitar successos reals. Seguint per aquest camí també hi ha gestos esquemàtics que tenen la seva traducció verbal. Per altra banda, trobem els gestos tècnics que es produeixen per determinades funcions corporals. Aquests s'apliquen amb freqüència en situacions on la comunicació verbal no és necessària o és impossible. També hi ha els que anomena gestos codificats que són aquells que només són entesos per un determinat grup sociocultural. Com per exemple, el llenguatge que utilitzen els sordmuts. Per acabar, cita els gestos simbòlics que normalment tenen un significat diferent del moviment mostrat realment, és a dir, només l'entenen els que han fixat aquest signe.

4.2 El Parallenguatge

Quan parlem de parallenguatge ens referim a tot el que acompanya el llenguatge o bé el complementa. D'aquesta manera, el silenci també forma part d'això. A

³² PONT, Teresa: *La comunicació no verbal*, UOC, Barcelona 2008.

³³ Ídem

més alteració emocional, més espais de silenci necessitem per poder regular de manera equitativa l'estat anímic. Saber utilitzar el silenci correctament requereix autocontrol. A més, el silenci marca el principi i el final d'una conversa permetent recollir informació, assimilar-la i transmetre una resposta de manera adequada. Hi ha molts tipus de silenci: el prudent, l'artificiós, el burleta, l'intel·ligent, l'estúpid, l'aprovatori, el de menyspreu, humorístic o diplomàtic.³⁴

Per poder valorar el parallenguatge, hem d'explicar les seves qualitats: el timbre, la ressonància, la intensitat o el volum, el tempo, el to, la duració sil·làbica i per acabar el ritme. El timbre és el registre o l'altura musical de la veu que ens permet diferenciar a la gent. Cadascú té el seu propi timbre i aquest depèn de la longitud i grossor de les bandes vocals. La ressonància, ve determinada orgànicament i aquesta pot ser faríngia, oral o nasal segons on ressonen les vibracions de les bandes vocals. L'intensitat o el volum depèn de l'esforç respiratori i articulatori. Cadascú té el seu volum determinat, com cadascú té un nivell de conversa habitual. Existeixen unes normes socials que permeten certs nivells per sota o per sobre de l'estàndard. Per altra banda, també hi ha un nivell patològic que està causat per malaltia com la pèrdua auditiva. El tempo és la velocitat relativa en l'emissió successiva de paraules, incòs les pauses. El tempo és conegut com l'estil personal. Quan parlem del to estem parlant del tret més versàtil de la veu. Pot ser agut, greu ja sigui produït per les vibracions més ràpides o més lentes de les bandes vocals. El to contribueix a la configuració entonativa de les paraules. La duració sil·làbica és una qualitat paralingüística del discurs, tots utilitzem l'allargament de la conversa quan consolem, confessem neguem mentre que quan acurtem paraules indiquem impaciència, irritació, perill, etc.³⁵

4.3 La Proxèmia

Podríem definir la proxèmia com l'estudi de l'ús i percepció de l'espai social personal. Estudia com la gent utilitza i respon a les relacions espacials.³⁶ Tots els llibres diferencien quatre tipus de distàncies on les persones es comuniquen: l'intima, la personal, la social i la pública. Malgrat estar d'acord amb això, els

³⁴ URPI, M: *Aprender comunicación no verbal: la elocuencia del silencio*, Paidós Iberica, 2004

³⁵ POYATOS, F.: *La comunicación no verbal*. Vols. I, II, III. Istmo Editorial, Madrid 1994

³⁶ KNAPP, Mark L.: *La comunicación no verbal. El cuerpo y el entorno*, Paidós Comunicación, Barcelona 1984.

autors no es posen d'acord a l'hora d'acotar aquestes distàncies, atès que tots donen xifres diferents. Hem optat per escriure la que Julis Faus col·loca al seu llibre, ja que parteix d'un estudi del doctor Hall, un antropòleg que va dedicar la seva vida a estudiar la proxèmia. Hall doncs diferencia la distància íntima que va des d'uns 15 centímetres fins a uns 45 i està destinada a gent molt propera com ara amics, parelles, mares i fills, entre d'altres. A continuació la distància personal és aquella utilitzada a reunions, festes o converses entre amics, i que va des dels 45 centímetres fins als 120. La que comença a partir d'aquesta xifra i fins als 360 centímetres és la distància que optem quan no coneixem bé a l'altra persona com en una transacció comercial o en negocis més formals. Per últim trobem aquella distància que anomenem pública i comença a partir dels 360 centímetres. Aquesta distància s'utilitza a conferències, col·loquis o xarrades.³⁷

Però l'espai personal és extremadament necessari en l'ésser humà perquè representa el seu marge de seguretat. Per exemple, veiem que la policia el trenca quan necessita intimidar. I per altra banda el grau de proximitat transmet missatges molt subtils, com per exemple estatus.

El contacte tàctil és el primer contacte que tenen els nadons quan neixen, i només quan comencen a parlar és quan s'allunyen d'aquest. És més, fins i tot durant el fetus ja es comunica amb la mare a partir del batec del cor.³⁸ La comunicació tàctil comunica moltes coses, però no s'ha explorat tot el seu potencial. Això és degut al fet que tocar-se ho considerem molt primitiu, està massa lligat amb el sexe, i això ens genera molts prejudicis. S'han fet diversos estudis i s'ha trobat que hi ha vàries diferències entre sexes, com per exemple les dones no tenen tants problemes a tocar-se entre elles o als nens. Però en canvi, malgrat que els homes entre gent del mateix sexe o a nens no utilitzen tant el sentit del tacte, són els homes qui toquen més a les dones. Molt més que les dones als homes. Però el sexe no és l'únic element que genera diferències, atès que segons la raça, l'edat, l'estat o la cultura també provoquen diferències.³⁹

³⁷ FAST, J: *El lenguaje del cuerpo*, Kairos, 1971

³⁸ PONT, Teresa: *La comunicació no verbal*, UOC, Barcelona 2008.

³⁹ LEATHERS, D. G: *Successful nonverbal communication principles and applications*: Boston: Allyn & Bacon, cop 1997.

Les principals funcions del tacte són reconfortar, delimitar el poder o mostrar la reciprocitat que hi ha entre diverses persones.

4.4 La Comunicació estètica

L'aspecte extern del nostre cos també comunica. El nostre cos està replet d'artefactes i imatges corporals que ens diuen qui som. La forma del cos també està llençant un missatge als conversadors. Sheldon, va dividir la gent amb 3 classes: endomorfs, mesomorfs i ectomorfs. Els primers, estan estereotipats com ganduls, lletjos, lents i estúpids, mentre que, els ectomorfs són nerviosos, malaltissos, dèbils però també intel·ligents. Els més ben vistos són els mesomorfs, ja que són considerats forts decidits, saludables i això es veu quan Sheldon explica que només pel físic són els que cobren salaris més alts i tenen més bones posicions.⁴⁰

La roba comunica però no té una gran influència si l'observador i la persona observada tenen certa familiaritat. La vestimenta pot complir les següents funcions: decoració, protecció, atracció sexual, autoafirmació o negació, camuflatge, identificació grupal i exhibició d'estats o de rol. Alguns autors creuen que la roba contribueix a satisfer una imatge del jo ideal, ja que es troba un nexe molt potent entre la vestimenta i el concepte d'un mateix. No s'han d'oblidar els complements com les joies, les ulleres, el maquillatge. Tot això també s'ha de tenir en compte, atès que són trets comunicatius. Per exemple: portar ulleres sembla que signifiqui que ets més intel·ligent, més treballador. Un anell pot mostrar la relació que es manté amb l'altre sexe, etc.⁴¹

Hi ha aspectes que només els escollim parcialment, com per exemple el cabell, la pell o el rostre. Tampoc oblidar la importància de l'olfacte. Aquest tret té la gran habilitat de recordar records que posseeixen un valor denotatiu.⁴²

⁴⁰ ANDERSEN, P. A: *Nonverbal communication: forms and functions*, Mountain View: Mayfield, 1999.

⁴¹ KNAPP, Mark L.: *La comunicación no verbal. El cuerpo y el entorno*, Paidós Comunicación, Barcelona 1984.

⁴²HERVÁS, G: *La comunicación verbal y no verbal*, Madrid: Playor, 1998.

4.5 CNV i diferències intergenerèniques i interculturals

Peter Ansersen explica que les diferències més grans entre cultures poden provenir de la immediatesa i l'expressivitat. És a dir, hi ha cultures càlides conegudes com *contact cultures*. Espanya és una d'elles, i representa que hi ha més contacte tàctil. També hi ha d'altres cultures més fredes com per exemple Anglaterra, o Japó. Per altra banda hi ha països més individualistes o d'altres més col·lectius on la comunicació és més previsible. En altres casos també es veu la diferència entre cultures a partir de la distància de poder. És a dir, es mesura quin grau de diferència hi ha entre el poder, i si la diferència és molt gran, genera cultures autoritàries. Països on no importà la distància entre els diversos graus de poder, trobem Àustria, Suïssa o Irlanda.⁴³

Les dones i els homes venim al món amb cervells programats de manera diferent. Les dones són més receptives a les habilitats sensorials, el que provoca certs avantatges en emetre i entendre millor el reguitzell dels signes corporals. Els homes tenen el sentit de la vista molt desenvolupat a causa de l'alta presència de testosterona que provoca el desplegament d'habilitats relacionades amb aquest sentit. Però per la resta, a un home li resulta més complicat adonar-se dels estats anímics de l'altra gent, mentre que les dones codifiquen i descodifiquen millor tant els missatges verbals com els no verbals. Per provar això, s'han fet diversos estudis que mostren que les dones reconeixen amb més facilitat les emocions i a més, les dones necessiten molta menys energia cerebral per fer-ho. Els homes necessiten una superfície molt més gran per processar les mateixes informacions gràcies al fet que la seva comunicació interhemisfèrica no sigui tan bona com la de les dones.⁴⁴

⁴³ LEATHERS, D. G: *Successful nonverbal communication principles and applications*: Boston: Allyn & Bacon, cop 1997.

⁴⁴ SERRANO, S.: *L'instint de la seducció*, Ara llibres, Barcelona 2004.

5- Anàlisis programes

5.1 Programes nacionals

5.1.1 Entrevista del diumenge

Tal com diuen a la pàgina web de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, els objectius del canal 324 són oferir informació a l'instant i aprofundir en els fets que transcorren al món. Per aconseguir-ho necessiten espais que convidin a la reflexió, com per exemple l'*Entrevista del diumenge*. Aquest programa és una conversa de mitja hora de durada, en directe, amb un líder d'opinió de l'àmbit social, polític, econòmic o cultural, sobre temes d'actualitat. Aquest diàleg, conduït per Ramon Pellicer, té una posada en escena il·lustrada amb imatges seleccionades en funció dels continguts i també la pròpia visualització de l'entrevista.⁴⁵

En aquest cas, l'entrevista que estem analitzant té lloc entre el presentador Ramon Pellicer, i el secretari general de la UGT a Catalunya, Josep Maria Álvarez. Aquesta va tenir lloc el passat diumenge 3 de Maig per conversar sobre les intencions i les conseqüències de les manifestacions del dia dels treballadors. Podeu veure els primers quatre minuts de l'entrevista, els quals estem analitzant, entrant al següent enllaç: <http://www.ccma.cat/tv3/alcarta/lentrevista-del-diumenge/lentrevista-del-diumenge-amb-josep-maria-alvarez/video/5516952>.

⁴⁶La taula d'anàlisi completa la podem trobar a l'annex d'aquest treball.

Bé, l'*Entrevista del diumenge* malgrat ser un programa únicament d'entrevistes per reflexionar sobre temes d'actualitat, recorda molt a un telenotícies. Per començar, és el mateix presentador del telenotícies qui s'encarrega d'entrevistar als convidats. A més, té lloc en el plató del 324, on s'estan realitzant constantment telenotícies. Com no podia ser d'altra manera, tot el que envolta la comunicació no verbal també recorda al format dels telenotícies. En general

⁴⁵ Corporació Catalana dels Mitjans. Disponible a: <http://www.ccma.cat/tv3/entrevista-diumenge/programa>. Data: 14 de maig de 2015.

⁴⁶ Corporació Catalana dels Mitjans. Disponible a: <http://www.ccma.cat/tv3/alcarta/lentrevista-del-diumenge/lentrevista-del-diumenge-amb-josep-maria-alvarez/video/5516952/>. Data: 14 de maig de 2015.

veiem una entrevista molt formal, seriosa i amb un comportament de les expressions no verbals, molt restringida.

Per exemple, això ho podem veure en la proxèmia. No és pot dir amb exactitud, però sembla que entre els participants, hi ha una distància d'entre 120 i 360 centímetres. El que significa que estem observant una distància social. Aquesta distància, demostra el respecte que es vol generar entre l'entrevistador i l'entrevistat. Flora Davis comenta que una manca de distància entre desconeguts, pot generar una situació incòmoda, atès que les persones poden sentir que no se'ls respecta el seu espai personal.⁴⁷

El respecte també es veu en determinats trets del paralenguatge. No s'interrompen ni es tallen en cap moment dels minuts analitzats, i el to i la intensitat és adequada per l'entrevista. Pel que fa el ritme varia depenent de qui parla: Ramon Pellicer parla en un ritme pausat, constant i molt entenedor. Això genera que sembli molt segur d'ell mateix, cosa comprensible perquè està realitzant una tasca pròpia de la seva professió. En canvi J. M. Álvarez tot i que hauria d'estar acostumat a parlar en públic, sembla més insegur perquè parla més ràpidament que l'entrevistador, però embarbussant-se i aturant-se. A més, en determinades ocasions, el secretari general quan acaba la frase va disminuint el volum fins a acabar amb silenci perquè no sap que més dir, i vol que el Pellicer li demani per un altre aspecte. Aquí veiem que el paralenguatge fa la funció de regulador, tal i com comentava Knapp als seus llibres. Aquest comentava que depenent de com parlem, l'interlocutor sap si volem seguir parlant, si pel contrari volem que ell ens preguntï alguna cosa o cap a quina direcció volem encarar la conversa.⁴⁸

Aquesta no és l'única diferència entre els dos components de l'entrevista. I és que Ramon Pellicer té una postura que sembla més implicat en l'entrevista que no pas el secretari general de la UGT. Mentre que J. M. Álvarez està assegut d'una manera molt despreocupada, R. Pellicer està inclinat cap endavant mentre el mira atentament. El comportament del presentador del telenotícies fa pensar que està molt interessat en el qual l'altre li està explicant. Pel que fa la gestualitat

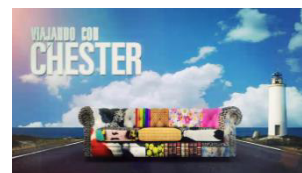
⁴⁷ DAVIS, F.: *La comunicación no verbal*, Alianza, Madrid 1976.

⁴⁸ KNAPP, Mark L.: *La comunicación no verbal. El cuerpo y el entorno*, Paidós Comunicación, Barcelona 1984.

és bastant reduïda, ja que únicament mouen les mans per acompanyar al que estan dient al ritme de la seva parla. No obstant, no les mouen tota l'estona, ja que molt sovint l'entrevistador té les mans agafades al paper o recolzades a la cadira. Per la seva banda l'entrevistat tot i que també hi ha ocasions que mou les mans al ritme que parla, normalment té les mans entrellaçades damunt la taula.

Pel que fa la roba, els dos vesteixen de manera força seriosa, especialment Ramon Pellicer. Aquest, té una gran posada en escena atès que té un cos mesomorf, i sempre vesteix de manera impecable. En aquesta ocasió ha optat per dur una americana grisa, acompanyada d'una camisa blanca i una corbata a conjunt. J. M. Álvarez també va força arreglat però no arriba anar tan elegant com el periodista. El secretari general de la UGT, porta una jaqueta negra de caràcter informal acompanyada amb una camisa verdosa. Cap dels dos porta un maquillatge estrident, sinó que senzillament els han maquillat per sortir per la televisió.

Com ja havíem comentat anteriorment, tota la comunicació no verbal que engloba aquesta entrevista recorda a un telenotícies. Això és degut perquè tenen una gestualitat molt reduïda i marcada per l'estabilitat.

5.1.2 Viajando con Chester

Viajando con Chester és un programa de televisió que és produït per Mediaset amb col·laboració per la Fàbrica de la televisión i que s'emet per Cuatro. Anteriorment el programa era presentat pel publicista Risto Mejide però actualment s'encarrega de presentar-lo la periodista Pepa Bueno. Aquest programa es centra amb diverses entrevistes a tot tipus de personatges coneguts de diversos àmbits. El nom li prové del sofà on tenen lloc totes les entrevistes i que s'anomena Chester. Aquest varia d'estil depenent de qui és el protagonista de l'entrevista, ja que intenta encaixar amb els gustos i la personalitat de cada convidat.

Hem analitzat un fragment de les primeres temporades de *Viajando con Chester*. Concretament aquest programa va tenir lloc el Novembre de l'any 2014. Risto Mejide entrevistava al conegut cantant Melendi que parlava sobre el seu convuls

passat. Per poder visualitzar el fragment de l'entrevista amb què ens hem basat per fer l'anàlisi, cliqueu al següent enllaç: http://www.cuatro.com/viajandoconchester/temporada-3/programa-10/alberto-garzon/Melendi-Alberto-Garzon-T03XP10_2_1896855031.html.⁴⁹ A l'annex d'aquest treball trobareu la taula emprada per realitzar aquest estudi.

Un cop analitzats quatre minuts de *Viajando con Chester* arribem a determinades conclusions. Per començar, aquesta entrevista té la clara intenció de ser informal. Això ho podem veure en determinats aspectes, especialment en les expressions posturals. Risto quan s'asseu al sofà, ho fa amb una postura irreverent i provocadora, tal com és ell. Ho fa assegut còmodament amb una cama sobre el sofà, i recolzat cap enrere del sofà. El llenguatge corporal depèn de molts trets diferents, com ara el sexe, l'educació el comportament i també pel tipus de caràcter que té cadascú.⁵⁰ Per això no ens sorprèn que Risto s'assegui així, ja que ell té aquesta personalitat. Amb aquesta postura sembla molt clar que és ell qui controla la situació dels dos. Aquesta informalitat ve reforçada per la curta distància que hi ha tota l'estona entre ells dos. És a dir, entrem dins de l'àmbit de la proxèmia. Ja només a l'arribada de Melendi i amb la salutació que és fan, ja veiem que hi haurà una distància molt propera i amigable entre ells dos. En l'abraçada de salutació inicial, s'arriba a una distància íntima, però asseguts al sofà mantenen una distància personal.

Una altra manera de veure la informalitat del programa ho trobem a la roba d'ambdós personatges. Ja llegíem al llibre de Gloria Hervas que l'aspecte extern és molt important, les coses que triem, com la roba i també les que únicament escollim parcialment com podrien ser els cabells o la pell.⁵¹ Risto i Melendi no van arreglats amb camisa, americana i corbata, sinó ben bé al contrari. Amb la roba en aquest programa busquen marca l'estil dels protagonistes. Risto per tant, vesteix de negre i amb les seves inconfusibles ulleres de sol, de manera atrevida, agressiva igual que la seva manera d'entrevistar. Creiem convenient explicar

⁴⁹Cuatro. Disponible a: http://www.cuatro.com/viajandoconchester/temporada-3/programa-10/alberto-garzon/Melendi-Alberto-Garzon-T03XP10_2_1896855031.html. Data: 30 de maig de 2015

⁵⁰ GÜNTHER, R.: *El lenguaje corporal: lo que expresan las actitudes, las posturas, los gestos y su interpretación*, Editorial Edaf, Madrid 2000.

⁵¹ HERVÁS, G: *La comunicación verbal y no verbal*, Madrid: Playor, 1998.

que, malgrat que no aparegui en els quatre minuts analitzats, al llarg de l'entrevista, Melendi explica que es va haver de tallar les rastes després de l'incident de l'avió perquè li recordaven massa a tot el dolent que hi havia en la seva manera de ser d'abans.

Però la comunicació no verbal no únicament ens mostra que és una entrevista distesa, sinó que ens fa descobrir molts altres detalls. Per exemple, abans parlàvem sobre la postura de Risto, cal dir que ell no la canvia en el llarg del fragment, però Melendi s'adapta a la postura que manté Risto. Això ens fa saber que ambdós personatges es troben còmodes en l'entrevista i que tenen visions semblants del que estan dient. Això s'anomena mantenir una postura congruent, i Schefflen explica que únicament passa si dos persones comparteixen el mateix punt de vista.⁵² No obstant, també és cert que l'expressió facial de Melendi ens fa copsar que a vegades potser se sent intimidat per Risto. Això ho veiem en què, Risto sembla que manté sempre la mirada a Melendi, però aquest no li manté sempre a Risto.

Aquest fet també pot ser perquè Melendi necessita pensar sobre què i com explicar. Això ho veiem gràcies al fet que hem explicat anteriorment, però també pel paral·lenguatge. Melendi malgrat parlar en un ritme bastant constant igual que Risto, fa més pauses entre les paraules i allarga més les frases. Poyatos explica que s'allarguen les frases quan dubtem o confessem responsabilitats, que és precisament el que feia Melendi en aquest fragment.⁵³ A més hi ha un moment culminant en l'entrevista on el músic explica que anava begut ja a l'aeroport. Sembla molt avergonyit i malgrat que ho està explicant ell, Risto hi vol fer èmfasi i va tallant a Melendi repetint el que diu. Melendi reacciona assentint i parlant cada vegada més fluix, com si estigués avergonyit del que va passar.

El paral·lenguatge també ens diu coses sobre la manera d'entrevistar de Risto. És cert que ja les preguntes que fa són directes i tallants. Però la manera en com les fa, els hi genera una força especial. A vegades fa preguntes amb una intensitat més alta que el volum normal que estava tenint l'entrevista, o amb un

⁵² HERVÁS, G: La comunicación verbal y no verbal, Madrid: Playor, 1998.

⁵³ POYATOS, F.: La comunicación no verbal. Vols. I, II, III. Istmo Editorial, Madrid 1994

to molt més brusc. Una altra estratègia utilitzada pel publicista és dir una frase amb un to seriós, però després afegir-hi un somriure burleta. Com quan explica que *“hablaran de inestabilidad emocional”*, i hi afegeix un somriure provocador.

Pel que fa el llenguatge gestual, veiem com Melendi utilitza un llenguatge més amigable com quan durant la salutació abraça i agafa al seu entrevistador, malgrat que aquest està més quiet i distant. O també com s'estalvien paraules actuant a través del cos. Com per exemple quan Risto diu: *“lo han tapizado para ti”*, i mostra el seu enuig a partir d'obrir molt les mans però amb un somriure el qual fa pensar que realment no està enfadat sinó que senzillament és una broma.

La comunicació no verbal d'aquest enllaç ens demostra que el programa té un to despreocupat, proper i diferent de la resta de programes d'entrevista. Però, aquí no ens fixem únicament amb el format del programa, sinó amb el polèmic Risto que veiem que realment actua de manera provocadora.

5.1.3 *Sálvame*

Sálvame és un programa de televisió dedicat a la premsa del cor, produït per la Fàbrica de la Tele i emes a Telecinco des de l'any 2009. Aquest programa l'emeten cada tarda durant quatre hores de 16 h fins a les 20 h. A més, hi ha un altre programa que s'anomena *Sálvame Deluxe*, conegut també únicament com a *Deluxe* que Telecinco emet els divendres a la nit.

El programa que estem analitzant és una entrevista que van emetre el presentador i els col·laboradors de *Sálvame* durant la nit del 10 de Gener de l'any 2014 a una ex-concursant del reality *Gandia Shore*, anomenada Ylenia. A continuació us deixem l'enllaç: <https://www.youtube.com/watch?v=QUX7twTm4FI>.⁵⁴ Hem analitzat quatre minuts que van des del 01.15 i fins al 05.19. A l'annex podeu trobar la taula d'anàlisi.

⁵⁴ Youtube. Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=QUX7twTm4FI>. Data: 09 de Maig de 2015.

En principi únicament havia d'entrevistar a Ylenia, la col·laboradora Lydia. Però mentre avança l'entrevista, veiem que s'hi va afegint fins a quatre persones més. Fins ara únicament hem analitzat programes on apareixien un màxim de quatre persones, mentre que en el fragment de *Sálvame* hi apareixen fins a sis persones. No obstant, hem cregut convenient analitzar-lo perquè és un format molt diferent de la resta. A més, certes aportacions d'aquestes sis persones són molt breus. Un altre problema de què participi tanta gent, és el fet que hi ha molts plans generals per poder visualitzar-los tots. Això provoca que en aquests moments es perdin detalls de les expressions facials o gestuals. De tota manera, hem pogut descobrir moltes coses sobre la comunicació no verbal d'aquest programa.

Per començar amb la roba, maquillatge i artefactes que porten els col·laboradors ja veiem que és un programa força informal. Observem que l'entrevistada va amb un vestit molt curt, provocador acompanyat per unes sabates amb un llarg taló impactant. La resta de tertulians porten un vestuari més arreglat, i no tan provocador. Però el maquillatge segueix sent impactant entre tots els protagonistes de *Sálvame*. Totes les noies porten un maquillatge molt marcat, i fins i tot Kiko, sembla que vagi amb els ulls pintats de negre.

Un altre fet sorprenent ens ve de la mà del paralenguatge. Veiem que no parlen de manera ordenada, ni sempre parlen en una intensitat acceptable. No és que es cridin, però hi ha un determinat moment que la Ylenia augmenta el to per interrompre als altres, ja que estan fent broma sobre alguna cosa que ha dit. A més, que s'interrompin no és un fet puntual perquè durant els quatre minuts que hem analitzat ho fan gairebé constantment. A més, a vegades, no es pot considerar una interrupció perquè no segueixen parlant, sinó que únicament diuen un comentari en veu alta i callen esperant que l'altra persona segueixi parlant. Molt sovint, tenen la delicadesa de fer aquest comentari en veu més baixa que la conversa principal.

En aquest programa crida l'atenció que ningú té la mateixa postura que l'altre, sinó que estan tots col·locats de manera diferent. Però, tampoc estan en una posició que vulguin excloure la resta. Gairebé tots, durant el transcurs de l'entrevista s'inclinen cap endavant per fixar-se millor amb les expressions de l'entrevistada com si estiguessin molt interessats sobre el que estan parlant.

Ylenia també està inclinada una mica cap endavant concentrada amb el que li estan preguntant. La seva postura no és l'únic que demostra que està concentrada i atenta. Si ens fixem amb les seves expressions facials, veiem que sempre es comporta de la mateixa manera quan li fan les preguntes. L'ex-concursant de *Gandia Shore*, sempre que escolta algun col·laborador es mossega la llengua o els llavis com a senyal de concentració. Aquesta noia, és molt expressiva, ja que amb la seva cara veiem molts estats anímics durant l'entrevista. Com ja hem dit podem veure la concentració, però en altres ocasions la veiem somriure, feliç, o també la podem veure desafiant.

Per altra banda, els entrevistadors també són força expressius. Això ho veiem en determinats moments de l'entrevista però ho exemplificaré quan Kiko explica una anècdota de Lydia per fer broma. En aquest moment veiem Kiko explicant un fet que ha passat abans del programa, rient, i fent partícips de l'anècdota a tots els que l'envolten. En acabar l'anècdota, Lydia somriu però fa cara indignada, mentre Kiko riu i fa veure que la titlla de mentidera. El somriure de Lydia ens demostra el que explica Pont en el seu llibre, i és que no tots els somriures són de felicitat. És una de les formes habituals de dissimular una emoció i s'utilitza per emascarar d'altres.⁵⁵ Pel que fa les expressions gestuals, gairebé només utilitzen les mans per acompanyar el que estan dient. No hi ha res molt remarcable de la gestualitat de les mans però tal com torna a comentar Teresa Pont Amorós, amb les mans els humans normalment intentem aclarir, emfatitzar o il·lustrar el nostre discurs. Això ho fem amb l'estil propi o característic de cadascú de nosaltres.⁵⁶ I senzillament, això és el que fan tant els integrants d'aquesta conversa. Ens podem fixar que Ylenia té una mania en arreglar-se el cabell, ja que ho fa moltes vegades durant l'entrevista.

Per últim veiem que la distància proxèmica varia entre els tertulians i l'entrevistada. Ylenia queda més apartada d'ells i està separada per una distància social. Els col·laboradors que estan situats davant de l'ex-concursant del programa, estan asseguts de costat entre ells amb una distància íntima, ja que les cadires estan molt properes.

⁵⁵ PONT, Teresa: *La comunicació no verbal*, UOC, Barcelona 2008.

⁵⁶ Ídem.

Aquest programa per tant no para d'emetre'ns senyals de la seva informalitat, ja sigui amb les expressions facials, gestuals o posturals, o també amb el paralenguatge, la proxèmia o la roba. Tot això ens serveix per visualitzar una entrevista poc seriosa, amb una manca de respecte i amb la clara intenció d'entretenir.

5.1.4 .Cat

.Cat presentat per Ariadna Oltra és un programa que tracta l'actualitat a través dels seus protagonistes. Cada dijous es posa damunt la taula un tema relacionat amb l'actualitat d'aquella setmana i una sèrie d'entesos amb aquell tema ho debaten argumentant i reflexionant al respecte.⁵⁷

En aquest cas, analitzem un .cat una mica diferent, que va tenir lloc el dijous 23 d'Abril. Com no podia ser d'altra manera, el dia de Sant Jordi van reflexionar sobre que és l'amor i com estimar amb Xavier Rubert de Ventós, Montserrat Carulla, Albert Espinosa i Natza Farré. Per veure el següent debat podeu accedir-hi a partir del següent enllaç: <http://www.ccma.cat/tv3/alcarta/-cat/estimar/video/5510213/>.⁵⁸ Vam analitzar els quatre minuts que van des del 12.33 i fins al 16.33. Per veure la taula utilitzada per l'estudi podeu anar a l'annex.

Primer de tot, cal dir que hi ha molts plans generals que dificulten centrar-se amb l'expressió facial o gestual. Per altra banda, aquests plans generals ens fan adonar que els cinc integrants de la tertúlia s'asseuen de manera semblant. Tots ells estan mirant-se mútuament i asseguts a les seves respectives cadires amb les dues cames entrelaçades. Això implica que cap d'ells té la intenció d'excloure a ningú i que es respecten. Tal com comentàvem anteriorment amb les postures congruents.⁵⁹ Malgrat que veiem quatre tertulians i la moderadora, no els hem analitzat a tots perquè en el nostre fragment únicament parlen 3 tertulians i la presentadora. La distància proxèmica que hi ha entre ells és diferent de la que estem acostumats en entrevistes pures. Els cinc participants estan asseguts en forma pentagonal, el que implica que entre les persones que estan de costat hi

⁵⁷ Corporació Catalana dels Mitjans. Disponible a: <http://www.ccma.cat/tv3/puntcat/programa/> Data: 19 de maig de 2015.

⁵⁸ Corporació Catalana dels Mitjans. Disponible a: <http://www.ccma.cat/tv3/alcarta/-cat/estimar/video/5510213/>. Data: 19 de maig de 2015.

⁵⁹ HERVÁS, G: La comunicació verbal y no verbal, Madrid: Playor, 1998.

ha una distància personal. Però si no estan de costat, la distància ja és més llunyana, i sembla que sigui una distància social.

Normalment quan es pensa en un debat, s'acostuma a pensar en debats informals on la gent s'interromp, es crida i es falta el respecte. En aquest programa, això, no podria estar més lluny de la realitat. Gairebé no s'interrompen mai, ja que tots esperen de manera molt educada el seu torn o que l'Ariadna Oltra els hi llanci una pregunta. A més, quan es realitza una pregunta no acostumen a contestar a l'instant, sinó que reflexionen sobre com fer-ho. Només en una ocasió, quan parlen la Natza i l'Ariadna Oltra ho fan de manera intensa contestant-se de seguida. A més, tots ells parlen a un ritme similar i correcte per mantenir el debat. No s'aixequen la veu, però sí que és cert que Ariadna Oltra sembla que tingui un to una mica més elevat que els seus tertulians.

Pel que fa a la gesticulació, sigui facial o corporal, predomina una expressió calmada i tranquil·la. Les expressions facials de tots ells no són irreverents i amb ganes de faltar al respecte sinó al contrari. Únicament miren a qui parla en aquell moment, i somriuen o gesticulen per expressar millor el que estiguin explicant. Si ens fixem en l'expressió corporal, observarem que tots tenen petites diferències en el moviment. Ara bé, aquestes expressions són mínimes i únicament gesticulen per expressar-se millor. Xavier Rubert mou molt les mans, però ho fa de manera tranquil·la i al ritme que parla. Aquest també té una postura relaxada i calmada. La Natza en canvi està recolzada a la cadira d'una manera més recta, com si estigués més atenta i potser més tensa. Les seves expressions corporals també són menors que les del Xavier. De tota manera, la Natza també mou les mans per explicar-se millor. Ariadna Oltra és més brusca amb els seus moviments, i gesticula de manera més exagerada. Manté una postura inclinada cap endavant com mostrant interès pels seus tertulians. Albert Espinosa té una postura molt relaxada a l'igual que Xavier, i realitza moviments únicament amb una mà, atès que l'altra la té recolzada al genoll. Amb tot això podem veure que tot el que està inscrit en el caràcter està inscrit en el cos. És a dir tots, ells es

mouen de manera diferent perquè tenen caràcters diferents, i es mouen depenent del caràcter. Almenys així ens ho explica Pont al seu llibre.⁶⁰

La roba també és un element molt important per saber quin estil té aquest debat. .Cat veiem que és un debat seriós, on tots van vestits de manera molt correcta però fidels al seu estil. L'únic que va més informal és Albert Espinosa que aprofita el programa per fer publicitat del seu nou llibre amb una dessuadora on hi posa el títol de l'obra *Ama tu kaos*. Pel que fa el maquillatge, no és massa exagerat en cap dels protagonistes. Els homes porten un maquillatge molt planer per simular que no van maquillats, i la Natza també porta molt poc maquillatge, ja que no li veiem res pintat. Ariadna Oltra sí que la veiem maquillada, especialment als ulls que els hi veiem pintats d'un to verdós, però d'una manera molt fina.

Com la comunicació no verbal ens ha pogut mostrar, aquest debat transcorre amb molta correcció i educació. No hi ha cap postura, gest o expressió que sigui irreverent, agressiva o irrespectuosa.

5.1.5 21 días

21 días és un programa en un format de reportatges que emet la cadena de televisió Cuatro. En aquest programa, la periodista es posa durant 21 dies i suposadament 24 hores diàries, a la pell de diversos grups de persones o en determinades situacions, per explicar un tema des de dins. Aquest programa té la dita de: “ *Hay problemas que solo se entienden cuando se viven en la propia piel, y como no es lo mismo contarlo que vivirlo voy a ... durante 21 dias.*” Actualment el programa està presentat per Adela Úcar, una periodista espanyola que ha format part d'aquest programa des de l'any 2010 fins al 2014. Durant les dues primeres temporades, la presentadora era Samanta Villar.

El programa que estem analitzant és un dels últims programes emesos i tracta sobre les fires ambulants i els seus treballadors. En aquest fragment veiem la presentadora Adela Ucar entrevistant a Francisco, un firaire que ens ensenyarà on viu durant una fira. Podeu veure aquest fragment en el següent enllaç:

⁶⁰ PONT, Teresa: *La comunicació no verbal*, UOC, Barcelona 2008.

http://www.cuatro.com/21-dias/temporadas/temporada-06/t06xp02-21-dias-de-feriante/francisco-vendedor-me-gusta-libertad-que-da_2_1800255029.html.⁶¹

Per fer aquest estudi, hem realitzat una taula d'anàlisi que podreu trobar a l'annex.

Aquesta entrevista transcorre durant un reportatge, el que provoca que sigui una entrevista molt dinàmica, ràpida i entretinguda. Això condiciona la comunicació no verbal dels interactuants. Per començar no veiem quatre minuts continus d'entrevista, sinó que fa petites pauses per mostrar altres imatges. En aquestes observem el Francisco fent accions del seu dia a dia, com muntar la seva parada o fer coses dins la caravana. Aquestes mateixes accions també les realitza mentre la noia l'entrevista. És a dir, no trobem una situació aturada on estan els dos asseguts parlant tranquil·lament, sinó que l'home va realitzant la seva feina i la noia mentre el segueix li pregunta determinades qüestions.

Aquest fet que no s'aturin gairebé en cap situació durant aquests quatre minuts, provoca que la proxèmia variï durant tota l'entrevista. Al començament de l'entrevista no veiem la periodista en cap moment, però el firaire en comptes de mirar la càmera mira just al costat. Aquest fet fa pensar que l'Adela està situada just al costat de la càmera, pel qual la distància que tindrien és una distància personal. Aquesta distància gairebé és la que es manté durant tota l'entrevista però òbviament no és una distància fixa.

Com podem observar, no és una entrevista pura com podem estar acostumats als espectadors. Això ho podem veure en molts aspectes de la comunicació no verbal, com per exemple amb la roba, l'aparença i el maquillatge. Sembla que cap dels dos vagi maquillat, ja que el Francisco està tot vermell del sol. L'Adela tot i estar més blanca, no se li veu maquillatge a simple vista el que pot ser degut perquè no en porti o perquè li passa per desapercebut. Pel que fa la roba que porten és una roba molt senzilla, desarreglada i informal. Fins i tot, a partir de l'últim minut el Francisco va sense samarreta mentre li realitzen l'entrevista. A

⁶¹ Cuatro. Disponible a: http://www.cuatro.com/21-dias/temporadas/temporada-06/t06xp02-21-dias-de-feriante/francisco-vendedor-me-gusta-libertad-que-da_2_1800255029.html. Data: 16 de maig de 2015.

més, l'aparença del Francisco tampoc és massa cuidada com ens demostra quan en començar l'entrevista el veiem amb un cigarret sostingut a l'orella.

Pel que fa la kinesia, es veu afectada pel fet que durant l'entrevista no cessen mai de realitzar altres accions. Això ho pateix especialment el firaire, ja que durant els quatre minuts s'atura a mirar la noia en pocs moments. Per tant, la majoria de gestos que realitza són relacionats amb alguna acció que està duent a terme. I el mateix passa amb la postura. És complicat fixar-se amb la postura d'una persona que està caminant o està ajupida agafant algun objecte del terra. No obstant, en les poques ocasions que Francisco està atent mirant la càmera o la presentadora, veiem que té una postura molt amigable. Per altra banda, l'Adela fa uns gestos més marcats, sobretot les expressions facials. Això ho podem veure quan agafa la càmera, en aquests moments veiem que es toca la cara, el cabell de manera molt preocupada. O quan li pregunta que on van el bany i li responen que no tenen bany a la caravana, ella fa cara de sorpresa i de no entendre-ho.

La part no verbal d'aquest format, ens mostra una entrevista molt dinàmica, amigable i fa que coneixem un personatge de manera propera. Sembla com si no hi hagués càmeres i fos una trobada poc preparada, i per tant més real i sincera.

5.1.6 Mujeres y Hombres y Viceversa

Mujeres y Hombres y viceversa és un dating show emès per Telecinco des de l'any 2008. L'adaptació espanyola del conegut programa italià *Uomini e donne* està presentat al nostre país per Emma García. En aquest programa hi ha quatre "tronistes," 2 nois i 2 noies, els quals van rebent pretendents que els volen enamorar. El "tronista" manté cites amb els seus pretendents on podran conversar i conèixer-se millor. L'única norma és que els protagonistes d'aquest show no poden mantenir en contacte fora de les càmeres.

En el fragment analitzat veiem un exemple d'aquest programa, on les "tronistes" són les noies i veiem com arriben pretendents. Per veure el fragment podeu accedir-hi a partir del següent enllaç: <http://www.telecinco.es/mujeresyhombres/2015/mayo/04-05-2015/Lunes->

[programa online-tronistas chicas 2 1981905057.html#](http://www.telecinco.es/mujeresyhombres/2015/mayo/04-05-2015/Lunes-programa-online-tronistas-chicas-2-1981905057.html#).⁶² Podem veure la taula utilitzada per l'anàlisi d'aquest vídeo en l'annex.

Aquest programa no està especialitzat en entrevistes, ni debats, ni res semblant. *Mujeres y Hombres y viceversa* és un dating show, el que significa que els protagonistes parlen molt entre ells, i la presentadora sovint fa les funcions de periodista entrevistant a les possibles parelles. Aquest és el cas que trobem en el vídeo analitzat. Com observarem a continuació, la conversa té un aire distès i despreocupat.

Per començar, això ho veiem en les postures: els quatre que intervenen tenen postures molt diferents, però totes molt poc serioses. Emma està asseguda a les escales amb una espècie de cadira per estar més còmoda, amb les cames creuades i els braços també creuats per poder agafar millor el micròfon. Aquesta postura és la postura més adequada i acceptable per un programa televisiu. Per altra banda, la parella del Julen i la Steisy estan sempre molt pròxims, sigui abraçats o agafats de la mà. Per últim, a la meitat del fragment arriba el Jesús qui està dret d'una manera molt recta i rígida, però el que és especialment curiós és que està amb un gos als braços.

Aquesta situació genera una proxèmia molt variable entre tots els protagonistes. Per exemple, la possible parella de la Steisy i el Julen mantenen una distància íntima perquè estan en constant contacte físic. Aquesta proxèmia és típica de parelles, amants o amistsats molt íntimes, tal com comenta Julis Fast.⁶³ Però per exemple, ells segueixen amb una distància personal al Jesús perquè quan aquest entra es queden molt a prop d'ell mirant-lo. De tota manera, aquesta distància es redueix en un instant de la conversa quan Jesús està parlant sobre la roba de Julen, i per fer-ho s'acosta el suficient a Julen per tocar-li la roba. En conseqüència, la distància passa de ser personal fins a arribar ser íntima també. Per últim, hi ha la distància entre ells tres i l'Emma que recordem que està situada

⁶² Telecinco. Disponible a: <http://www.telecinco.es/mujeresyhombres/2015/mayo/04-05-2015/Lunes-programa-online-tronistas-chicas-2-1981905057.html#>. Data: 21 de Maig de 2015.

⁶³ FAST, J: *El lenguaje del cuerpo*, Kairos, 1971.

a les escales com si fos una persona més del públic. Aquesta distància sembla pública perquè aparenta una distància més gran de 360 centímetres.

Els gestos que mantenen els protagonistes d'aquest estudi corresponen a un ambient distès. Veiem uns gestos bastant familiars, i al mateix temps força marcats, però també molt diferenciats. La Steisy és la més escandalosa, i també la que realitza l'expressió gestual més exagerada durant el fragment. Per exemple, acaricia al Julen al barret o al pit, i també fa gestos vers algú que no està a plató amb ells. També l'observem que quan riu ho fa d'una manera molt escandalosa, amb molt soroll i també aplaudint i ajupint-se. En canvi, veiem a Julen que també realitza força gestos però de manera més calmada i relacionat amb el que està explicant. Per altra banda, Jesús gesticula de manera enfadada, indignada. Somriu, però realment veus que no està content amb el que s'està dient per la mirada i també per com acaba prement els llavis. Aquí observem el que diu Davis, i és que els posats i gests sovint revelen emocions de manera involuntària.⁶⁴ Aquí observem que Jesús intenta dissimular amb un somriure el seu enuig. Per últim, Emma és la que fa moviments més seriosos, mou la mà acompanyant el que diu i fa expressions facials per mostrar com se sent i arribar més al públic.

Per últim, ens fixem amb la roba, aparença i maquillatge que veiem que fa conjunt amb la informalitat que hem anat comentant. Steisy va molt extremada, ja que porta un vestit molt curt i a més porta uns talons excessivament alts. De la mateixa manera, també porta un maquillatge molt estrident i extremat. El Julen per la seva banda, porta una disfressa, ja que representa que vesteix com la tribu rabari. Aquests vesteixen amb una túnica blanca amb diversos elements de color, unes babutxes i un barret vermell. L'altre noi, vesteix excessivament modern, un pentinat atípic i un gos com artefacte. Per acabar, la presentadora és la que vesteix més formal, amb tota la roba fosca completament conjuntada. I també va maquillada però d'una manera molt fina, on només se li veuen els ulls amb un to verdós.

Com hem pogut comprovar aquest dating show té la clara intenció d'entretenir i no comunicar informació complicada. Senzillament la comunicació no verbal ens

⁶⁴ DAVIS, F.: *La comunicación no verbal*, Alianza, Madrid 1976.

mostra el to cridaner i divertit del programa on val la pena saber els estats anímics dels integrants.

5.2 Programes Internacionals

5.2.1 Supernanny

Supernanny és un docureality originari al Regne Unit on una mainadera ajuda a pares a educar els seus fills. La mainadera anomenada Jo Frost en el cas britànic, sempre va a cases on els pares tenen problemes per controlar els fills. La cuidadora es absolutament contraria a colpejar els nens, però es ferma defensora d'una cadira on castigar el nen perquè reflexioni. D'aquesta manera, la *Supernanny* mostra alternatives als pares per poder recuperar l'ordre a casa seva. Aquest format s'ha traslladat per diversos països: Espanya, Alemanya, Estats Units, Holanda, França i molts altres.

En el nostre cas, hem analitzat quatre minuts de la *Supernanny* britànica. En el nostre fragment analitzem una conversa entre la Jo Frost, els pares i l'avia dels nens. Per veure el fragment que hem analitzat podeu clicar al següent enllaç: <http://www.supernanny.co.uk/TV-Show/Clip/QITfe74SsLc/Improvements-Needed-For-Grieving-Family-~-Supernanny-US.aspx>.⁶⁵ A l'annex trobareu la taula completa utilitzada per realitzar l'estudi.

Una de les parts més destacades de la comunicació no verbal en l'anàlisi de la *Supernanny* és el paralenguatge. La Jo Frost utilitza tots els recursos de la veu per transmetre informació als seus interlocutors. Per exemple, quan parla d'una manera més ràpida i aguda els està renyant o fent que reflexionin sobre algun fet que no va bé. Però d'altra banda quan els aconsella sobre com comportar-se parla d'una manera més lenta i seriosa. També varia la veu a l'hora d'explicar coses més tendres utilitzant una veu més dolça per explicar anècdotes. Urpí explicar que saber regular o utilitzar bé la veu i els silencis requereix autocontrol. Si la veu està ben impostada la comunicació no només les nostres idees sinó també el nostre compromís emocional.⁶⁶

⁶⁵ Supernanny: Disponible a: <http://www.supernanny.co.uk/TV-Show/Clip/QITfe74SsLc/Improvements-Needed-For-Grieving-Family-~-Supernanny-US.aspx>.
Data: 28 de maig del 2015.

⁶⁶ URPI, M: Aprendre comunicació no verbal: la elocuencia del silencio, Paidós Iberica, 2004.

Això provoca que els familiars estiguin absorts per tota la informació que els hi transmet la *Supernanny*. Això ho podem veure gràcies a la seva kinesia. Observem a tots els familiars molt atents a tot el que diu, mirant-la sense moure's i gairebé sense variar la seva postura. Sebastià Serrano diu que en les nostres interaccions mirem cara a cara mirem als ulls de l'altra persona fins al 40% dels llocs on mirem. Això és perquè demostres interès, i a més reps informació sobre l'actitud de l'altre, de com interactua i realment que vol comunicar.⁶⁷ Per això, tota la família mira tan atentament a la Jo, volen descobrir el màxim del que aquesta els hi pugui explicar. Pel que fa la parella estan quiets recolzats a la cadira i només fan lleugers moviments de mans quan parlen. La Jo, els mira molt seriosos i acompanya els sentiments que demostra amb el paralenguatge amb les expressions facials. Quan els hi explica alguna cosa està seriosa, preocupada però en canvi quan els hi explica una anècdota somriu de manera més tendra. Pel que fa la mare, també expressa moltes emocions a través de les expressions. Per començar la veiem inclinada cap endavant prestant atenció absoluta a la Jo, demostrant que té ganes de caviar i millorar. A més, majoritàriament està trista i ho demostra quan arrenca a plorar parlant sobre el seu marit que ja no podrà veure el seu nét.

A primer cop d'ull i sense saber molt de què tracta el programa, descobrim de seguida qui mana i qui són els familiars gràcies a la proxèmia. Malgrat que tots ells mantenen una distància relativament curta, la Jo està a un costat de la taula mantenint una distància personal amb els familiars que estan tots tres al mateix costat de la taula. Això provoca que els familiars entre ells mantinguin una distància íntima, ja que tenen les cadires tocant-se. Aquesta proxèmia, vol mostrar que no és una relació estrictament freda sinó que hi ha un ambient amigable, però al mateix temps marca clarament qui mana en aquesta situació.

Per altra banda, hem d'analitzar la roba, artefactes, maquillatge i aparença dels protagonistes d'aquest vídeo. Personalment, considerem que la roba que porta la *supernanny* vol recordar a com vestien les mares o professores antigament al regne unit. Pel que fa la roba té un estil senzill i clàssic que ho acompanya amb

⁶⁷ SERRANO, S.: El regal de la comunicació, Ara llibres, Barcelona 2004.

la seva aparença portant ulleres i el cabell recollit. A més, no va massa maquillada sinó que únicament porta un lleuger maquillatge als ulls i als llavis. Pel que fa a la família, sembla que tots ells vesteixin a com estan acostumats provocant un aire informal al programa analitzat.

Com podem observar és un programa on veiem molt clarament qui mana i qui és la responsable de transmetre informació, i qui en canvi, gairebé no comunica sinó qui és l'encarregat de rebre informació.

5.2.2 Late Show with David Letterman

Late Show with David Letterman, és un programa nocturn d'una hora de durada. Aquest programa de comèdia s'emet per la cadena nord-americana CBS des del teatre Ed Sullivan de Broadway. Letterman va començar el programa l'any 1982 a la cadena NBC i després el 1993 va passar a emetre's a la CBS. El presentador acaba d'anunciar la seva retirada com una de les principals figures de la televisió americana.⁶⁸

En aquest estudi hem visualitzat quatre minuts de l'any 2013 on Letterman entrevistava a Johnny Deep. Aquests no eren dos desconeguts, atès que el presentador ja havia entrevistat a l'artista amb anterioritat. A continuació us deixem l'enllaç del clip: https://www.youtube.com/watch?v=G5CpJ95F_gM.⁶⁹ La taula d'anàlisi utilitzada la trobareu a l'apartat 8 de l'annex.

Potser el que més crida l'atenció d'aquest programa és la diferència extrema d'estils entre el presentador i el convidat. En aquest cas, el convidat es Johnny Deep i vesteix d'una manera absolutament estrofolària. A més, l'actor va carregat de complements que només fan que marcar més la seva vestimenta estranya. Aquest, porta uns texans desgastats acompanyats d'una jaqueta fosca. Però tot això ho acompanya amb un collaret gegant, un mocador marronós al coll, un altre mocador enganxat als texans i un barret de color verd. Tota aquesta raresa al costat d'un David Letterman que vesteix de manera molt elegant amb americana

⁶⁸ <http://www.infobae.com/2015/05/21/1730084-david-letterman-se-retiro-la-television-eeuu-luego-33-anos-gracias-y-buenas-noches>

⁶⁹ Youtube. Disponible a: https://www.youtube.com/watch?v=G5CpJ95F_gM. Data: 13 de Maig de 2015.

negra, una camisa blanca i una corbata. Des del meu punt de vista considero que aquesta diferència d'estils més que demostrar si el programa és formal o informal, buscar mostra la personalitat dels convidats amb només una ullada a la roba. A part del caràcter de cadascú aquesta varietat de roba també pot ser deguda a l'estatus. Peter A. Andersen ens comunica que la gent mostra el seu estatus a partir de la seva aparença física i òbviament això inclou la roba. Una roba o unes sabates cares o polides implica un alt estatus social i també un poder elevat.⁷⁰ Potser és això el que vol demostrar Letterman.

No obstant, aquesta no és l'única gran diferència entre l'actor i el presentador. Pel que fa el paral·lelisme, trobem diferències considerables. Mentre que David parla de manera molt ràpida, el Johnny ho fa molt lent. Ara bé, tots dos tenen un to molt poc variable. Ambdós personatges tenen un to planer, sense expressar cap tipus de sentiment o emoció amb la veu. Dins d'aquest aspecte del paral·lelisme, cal destacar el moment que Johnny inclou el públic a la conversació. Hi ha un moment que Johnny està parlant sobre com es deia el seu grup musical mentre que el públic riu. Això provoca que Johnny rigui i en comptes d'adreçar-se al seu entrevistador respongui al públic. Aquest gest de l'actor fa més pròxima l'entrevista i més càlida, ja que demostra que no és la clàssica entrevista entre personatge famós i presentador.

Aquest aire d'informalitat i de proximitat també s'observa amb la proxèmia. Veiem que hi ha una distància personal entre Letterman, qui està assegut en una cadira darrere la taula, i Deep qui està assegut en una butaca. Malgrat que, aquesta poca diferència, s'observa de seguida que qui té les regnes de l'entrevista és Letterman perquè està lleugerament elevat respecte Deep, generant que l'actor hagi de mirar cap amunt per trobar la mirada de Letterman. Si seguim el que explica Andersen, això també són clars indicis de control i poder: estar situat més elevat o començar a parlar.⁷¹

Pel que fa a les expressions posturals veiem que Johnny manté una postura on inclogui el públic, ja que amb les cames els enfoca a ells però té el cap girat, i

⁷⁰ ANDERSEN, P. A: *Nonverbal communication: forms and functions*, Mountain View: Mayfield, 1999.

⁷¹ ANDERSEN, P. A: *Nonverbal communication: forms and functions*, Mountain View: Mayfield, 1999.

inclinat lleugerament cap amunt, per trobar l'atenta mirada del presentador. No obstant, la postura que manté és força còmoda, ja que se'l veu còmodament assegut al sofà. El presentador per la seva banda, té una postura molt més recta i ferma on està assegut e una cadira de rodes i totalment enfocat cap a Johnny Deep. Potser l'actor té aquesta postura perquè no vol deixar de prestar atenció al públic. Segons Davis quan hi ha més de dues persones es divideix l'orientació del cos: amb la part superior del cos enfoques a una persona i amb la inferior cap a una altra. D'aquesta manera ningú se sent exclòs.⁷²

Pel que fa les expressions gestuals i facials no hi ha massa a destacar. David mou la mà al ritme que parla per expressar-se millor mentre que Johnny no gesticula massa i passa gairebé tota l'estona aturat. Sembla que l'actor està nerviós i ens ho demostra, a través de la mania de tocar-se el cabell i la cara. Això no és l'únic que fa pensar que està nerviós, ja que quan entra a plató, no sap on mirar, veiem que no fixa la mirada en cap lloc concret, evitant ser el centre d'atenció. La gràcia d'aquest programa és el comportament facial de l'entrevistador. Malgrat que el que estigui dient o escoltant faci gràcia, ell es manté gairebé sempre impassible sense riure o somriure. Això provoca que digui comentaris molt graciosos com si realment estigués parlant seriosament, el que genera que el públic i l'actor esclatin a rialles sovint.

En aquest programa observem que hi ha molt bon ambient, però de seguida captem qui té el poder de l'entrevista.

5.2.3 Who wants to be a millionaire

Who wants to be a millionaire? En espanyol *Quién quiere ser millonario* és un concurs de televisió emes a diversos països. Aquest programa consisteix en un format de preguntes i respostes, on si respons correctament t'emportes una gran quantitat de diners. Les preguntes van augmentant de dificultat a mesura que augmentes de nivells. Aquest programa és originari del Regne Unit on es presentat per Chris Tarrant. En el nostre país es va emetre durant diversos anys en diversos canals i amb diversos presentadors.

⁷² DAVIS, F.: *La comunicació no verbal*, Alianza, Madrid 1976.

En el nostre cas, hem estudiat quatre minuts del format originari britànic on Chris Tarrant entrevista a Judith Keppel, una concursant guanyadora d'un milió de lliures. Hem analitzat els quatre minuts que van del 0:15 fins al 04:15, que podeu visualitzar a continuació: <https://www.youtube.com/watch?v=4fSt4mBfRPU>.⁷³ La taula d'anàlisi que hem utilitzat la podeu veure a l'apartat 9 de l'annex.

El primer que m'agradaria remarcar d'aquest format es que no és una entrevista, sinó un concurs. Això es important tenir-ho clar perquè no es generarà la complicitat que es pot generar en determinades entrevistes. En conseqüència, això genera diferències, respecte aquest format i la resta. Per començar, gairebé no es realitzen gestos. Únicament, a vegades, el presentador mou la mà al ritme que parla per expressar-se millor. Pel que fa a la postura veiem qui està més relaxat i qui s'exposa més a una situació de nervis. La concursant està asseguda recta amb les espatlles inclinades, i amb les mans agafades com per donar-se suport, per tranquil·litzar-se. El presentador en canvi, acostuma a estar inclinat cap endavant mostrant-se atent, directe i centrat en el concurs. Això sembla que generi més nervis a la concursant. Les expressions facials també ens mostren e nerviosisme de la Judith. Aquesta està gairebé sempre mirant a la pantalla molt concentrada i sovint la veiem llegint les preguntes movent els llavis sense parlar. Ell en canvi, mirar la pantalla per llegir les preguntes però de seguida la mira a ella per veure les seves reaccions o per incrementar el seu neguit.

Un altre fet que genera aquesta situació de tensió és el paralenguatge. Regis parla molt ràpid, tant, que gairebé no se l'entén. Al llibre de Poyatos s'explica que el tempo és la velocitat relativa a l'emissió de frases, i que la manera de produir aquesta velocitat forma part de l'estil personal. A l'igual que la duració sil·labica, que observem que s'escurçen paraules, fet que indica impaciència.⁷⁴ Aquesta velocitat en el ritme provoca un dinamisme al concurs que s'oposa als moments on la Judith necessita temps per pensar i a la lentitud que contesta. Quan la concursant contesta a poc a poc sembla que no estigui segura de la resposta, mentre que si contesta ràpid, sabem que la sap.

⁷³ Youtube. Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=4fSt4mBfRPU>. Data: 29 de maig de 2015.

⁷⁴ POYATOS, F.: *La comunicación no verbal*. Vols. I, II, III. Istmo Editorial, Madrid 1994

Pel que fa la proxèmia mantenen una distància personal, on únicament estan separats per les pantalles dels ordinadors on poden llegir les preguntes i les opcions. Aquesta distància genera que el concurs sigui dinàmic, familiar i manté un tracte informal, atès que aquesta proximitat és pròpia de gent coneguda.

Pel que fa la roba i els artefactes van elegants i correctes. Ell porta una americana i una corbata força elegant, mentre que ella potser no va tan elegant però va correcta dins el seu estil per sortir per la televisió en aquest format concurs. En aquest format també veiem certes diferències perquè és un concurs i per tant, la comunicació no verbal es veu afectada per això.

5.2.4 Debat electoral de la BBC

El passat 16 d'Abril la BBC va emetre un debat dels principals partits opositors amb motiu de les eleccions del Regne Unit. En aquest debat podem veure les cinc principals forces polítiques: Leanne Wood del Plaid Cymru, Nigel Farage de UKIP, Ed Miliband del Labour Party, Nicolas Sturgeon de Scottish National Party i finalment la Natalie Bennet del Green Party. De tota manera, les eleccions celebrades el dia 8 de Maig les va guanyar l'antic líder britànic, David Cameron.

Per realitzar l'estudi vaig començar al minut 08:19 i fins al minut 12:35. Podeu veure el debat en el següent enllaç: <https://www.youtube.com/watch?v=Q0ivo8qs7wg>.⁷⁵ Podeu veure la taula d'anàlisi d'aquest debat a l'annex.

Dins d'aquest debat observem cinc polítics que es presenten per governar el Regne Unit, el que suposa que tots ells tenen la comunicació no verbal estudiada. D'aquesta manera tots ells saben com comportar-se per transmetre més informació o semblar més segurs i creïbles. Això provoca que a grans trets tots es comportin similar.

Per exemple, pel que fa l'expressió corporal tots ells generen el senzill gest de moure la mà al ritme que parlen per expressar-se millor. Òbviament, hi ha gent que va més ràpid i gent que va més lenta, però el gest i el que volen transmetre és el mateix. L'expressió corporal, tal com ens diu Günther, es condicionat

⁷⁵ Youtube. Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=Q0ivo8qs7wg>. Data: 30 de maig de 2015.

socialment i varia depenent de l'entorn.⁷⁶ Per això, com que cada partit es diferent, cada moviment ha de ser diferent. Pel que fa les expressions facials són similars. Tots ells estan seriosos i intenten amb la mirada englobar a tot el públic mirant cap a tota l'audiència. A mesura que parlen, molts assenteixen el cap, com vulguin demostrar el seu convenciment i sinceritat pel que estan dient. Pel que fa la postura, tots ells estan rectes i fermes davant la taula. Estan així per mostrar-se seriosos, formals, etc. Només hi ha l'Ed que varia lleugerament la postura, i és per marcar la diferència amb la resta. Mentre que la majoria comencen adreçant-se a tota l'audiència, ell opta per personalitzar la resposta a la noia qui l'ha realitzat. Per fer-ho, està inclinat cap a la noia mirant-la a ella, i no mira a la resta de l'audiència fins que no els vol englobar en la conversa. Observem que no hi ha moviments molt significatius, però tal com diu Davis tota persona es mou en compàs del que diu. En formes mínimes l'home balla al ritme del seu discurs. Cada vegada que una persona parla els moviments de les mans, dits, cops de cap, parpellejos, mirades i tots els petits moviments coincideixen amb aquest compàs.⁷⁷

Podem observar que és un debat estrictament formal, i seriós. Això ho veiem en el paralenguatge, la proxèmia i la vestimenta que utilitzen. Pel que fa la pròxima veiem que entre els polítics hi ha poca distància mentre que si incloem el presentador i el públic la distància va augmentant. Sembla que entre els polítics hi ha una distància personal, perquè si interactuen entre ells no hi ha una excessiva distància i es poden comunicar correctament. Però entre els polítics i el públic hi ha una distància més elevada, malgrat que el públic realitza preguntes als polítics. Això mostra una gran separació entre el públic i els polítics.

Pel que fa la roba, el maquillatge i l'aparença cal dir que tots van amb una roba molt correcta. Depenent del partit polític que representen i la ideologia d'aquesta, cada entrevistat va vestit d'una determinada manera. D'aquesta manera, es crea una coherència entre la roba que s'utilitza i les ideologies. Malgrat veure estils diferenciats, en essència tots van molt elegants i correctes per l'ocasió.

⁷⁶ GÜNTHER, R.: El lenguaje corporal: lo que expresan las actitudes, las posturas, los gestos y su interpretación, Editorial Edaf, Madrid 2000.

⁷⁷ DAVIS, F.: La comunicación no verbal, Alianza, Madrid 1976.

Pel que fa el parallenguatge observem unes característiques molt fixes, són molt poc variables. Tenen un to, ritme, intensitat molt similar entre ells, i durant tota la seva conversa no acostuma a avariar. Això és degut al fet que no volen cap emoció, sinó que únicament volen transmetre les seves idees o plans per la seva possible candidatura. A més, així no falten el respecte a ningú, o cap altre adversari és pot prendre malament les seves paraules. Això no ho compleix Nigel Farage, que hi ha un moment que riu ridiculitzant i intentant avergonyir als seus companys opositors.

Concloent, observem que és un debat força seriós constant, i educat. No hi ha moviments molt destacables o bruscos. Això pot ser degut al fet que com que són polítics tenen la comunicació molt estudiada. Per tant, no s'arrisquen a fer res que els hi pugui portar mala publicitat.

5.2.5 *Survivor*

Survivor és un reality d'origenari d'Estats Units emes pel canal CBS en el que el grup de persones són abandonades en una illa. En aquest indret han de superar diverses proves per poder menjar o netejar-se. A mesura que avança el programa els concursants van votant qui volen que sigui eliminat fins que únicament queden els finalistes. Aquest format ha estat traslladat a diversos països, entre ells Espanya. L'entrevista que hem escollit ha estat realitzada en un subprograma de *Survivor* emes únicament per la pàgina web de CBS. Aquest programa s'anomena *Survivor Live* i és un talk-show on la presentadora entrevista a diversos ex-concursants del programa per què el comentin.

En aquest vídeo observem a Parvati Shallow entrevistant a Natalie Tenerelli durant l'edició de 2013 de *Survivor*. Podeu veure tota l'entrevista al següent enllaç: <https://www.youtube.com/watch?v=c0GgWVNF3DI>. Hem analitzat els minuts que van del 08.56 i fins al 12.56. Podeu veure la taula utilitzada a l'annex 11.

Tot el programa gira entorn a l'espectacle i l'entreteniment, i així ho demostra la comunicació no verbal. Si ens fixem amb la kinesia podem veure que les dues són molt expressives. Per exemple, les dos són molt rialles, i sempre estan gesticulant per expressar els seus sentiments. Les veiem contentes, sorpreses, estranyades o fins i tot rememorant vergonya. La Natalie estava explicant una

anècdota i gràcies a les seves expressions facials i les corporals fa veure que s'avergonyeix, enfonsant-se a la cadira o mirant cap als costats. Tot això ho fa per passar-s'ho bé, i que el públic també gaudeixi amb ella. Encara que expressi molts tipus d'emocions, veiem que no deixa mai de somriure i intentar que sembli que s'ho estan passant bé. Pel que fa la gestualitat la utilitzen per complementar les expressions facials utilitzades, com ja comentàvem anteriorment amb la vergonya de la Natalie. De tota manera també utilitzen les mans per expressar-se millor. És a dir acompanyen les paraules amb les mans, movent-les al ritme que parlen.

L'entreteniment i les ganes de fer gaudir a l'audiència no únicament ho demostren amb un somriure als llavis permanent. També veiem com juguen amb les característiques de la veu i les paraules. Augmenten i disminueixen el ritme, varien la intensitat, utilitzen un to diferent depenent del que estan parlant, etc. Això fa que no sigui una conversa monòtona sinó ben al contrari, una conversa absolutament dinàmica. Això dona un aire refrescant a la conversa i provoca una conversa més entretinguda. També poden fer cantarelles amb les paraules, com quan per exemple, la Parvati juga amb la paraula "good."

Pel que fa la proxèmia és molt familiar, molt amigable, atès que mantenen una distància personal. Aquesta fins i tot s'escurça ja que quan porten un llibre l'entrevistada toca el llibre a la entrevistadora. Aquesta té el llibre just damunt del genoll, el que provoca que sembli que la toqui a ella. Aquesta distància s'escurça gràcies a la postura de les noies. L'expressió postural varia depenent del interès de la conversa, ja que a vegades estan recolzades a la cadira però en canvi altres vegades estan inclinades cap endavant escoltant molt atentament.

Per últim, ens fixem amb la roba, l'aparença i el maquillatge. Les dos tenen un cos mesomorfe perquè sembla ser que són dos noies que els hi agrada molt cuidar-se. A més van vestides de manera força impactant i cenyides. La convidada porta una samarreta força estreta i unes malles marrons acompanyades d'uns talons llarguíssims. Pel que fa la presentadora porta un vestit que crida molt l'atenció acompanyat també d'uns talons. A més la Parvati porta un tatuatge a la cama del qual no s'amaga. Això seria impensable per uns informatius o un programa amb una intenció seriosa d'informar de manera

acurada i formal. Però en canvi, tot això que descrivim és propi dels programes que volen entretenir, com per exemple, la premsa del cor o els *realities*.

5.2.6 *The politics show*

The politics show és un programa polític emes per la BBC fins l'any 2011. Aquest programa tenia una durada de una hora i es visionava els diumenges per tot el Regne Unit. Aquest programa va començar l'any 2003 i fins a l'any 2005 va ser presentat per Jeremy Vine. A partir d'aquell any i fins a la seva clausura va ser emes per Jon Sopel.

En l'anàlisi hem visualitzat un fragment de l'última etapa del programa atès que veiem a Jon Sopel entrevistant als polítics Chris Huhne i Nick Clegg. Aquí teniu l'enllaç on hem analitzat del minut 01.50 i fins al 05.50: http://www.bbc.co.uk/academy/journalism/skills/interviewing/article/art20130702_112133437. En l'apartat 11 de l'annex podeu observar l' extensa taula d'anàlisi utilitzada per l'estudi.

La veritat és que aquesta entrevista és molt tensa. Això ho podem veure en determinats aspectes del canal no verbal, com per exemple, a les expressions facials. Gairebé tota l'estona tenen un posat seriós, amb el front arrugada i els llavis molt tancats. A més les mirades que es realitzen són força intenses, i molt sovint neguen amb el cap quan l'altre parla. El que manté un posat més relaxat però tot i així força seriós i convençut del que està dient és Chris. Pel que fa l'expressió gestual, podem observar que en la majoria del fragment únicament mouen les mans per expressar-se millor. Tot i això, en determinats moments Nick aixeca la mà oberta inclinada cap a Chris com un clar símbol perquè calli.

El paralenguatge també ens mostra aquest mal ambient durant l'entrevista. Primer tots comencen a parlar amb un volum normal, adequat per una entrevista. Pel que fa el ritme, utilitzen una velocitat lenta per parlar. Però a mesura que avança l'entrevista i van apareixent temes controvertits i petites discussions veiem com el ritme augmenta. I també a mesura que apareix aquest mal ambient el to també s'eleva, intentant que l'altra persona calli pel simple fet que han augmentat el to. Montse Urpí ja comenta a la seva obra com els estats anímics

afecten i alteren la nostra veu, com l'enuig provoca un ritme i un timbre més elevat.⁷⁸

Si ens fixem amb la postura, no veiem una tensió molt marcada. El que sí que podem observar és que mantenen una postura on no exclouen a ningú. Perquè Davis explica que si volem que a un grup de tres persones volem que tots estiguin integrats has d'adreçar la part superior cap a una persona, i la part inferior cap a una altra.⁷⁹ Sí que és veritat que quan parla el presentador estan els dos polítics mirant-lo, i no tenen cap part del cos inclinada cap a l'altre polític. Però, per exemple quan parla Chris, observem que Nick gira el tronc superior per mirar-lo, mentre que deixa les cames inclinades cap al presentador per no excloure a ningú. Però en un moment, quan Nick demana per parlar el Chris gairebé ni es gira per mirar-lo quan li diu que no. Gest que, realment, queda de molt mala educació. La proxèmia que mantenen és igual durant els quatre minuts del fragment. Entre els polítics hi ha una distància íntima, ja que les butaques es toquen, mentre que amb el presentador mantenen una distància personal.

Pel que fa la roba, aparença i maquillatge, podem observar que tots tenen una bona posada en escena. Tots tres van molt elegants a partir d'americanes, camises i corbates. Potser el que va menys arreglat és el presentador, ja que no porta corbata sinó que únicament porta una americana i una camisa de quadres. No obstant, sembla comprensible que els polítics vagin més arreglats, atès que és al que estem acostumats a veure als mitjans.

Com podem veure aquest debat és força tens perquè transcorre en un format molt formal. Al ser tan formal, no es falten el respecte però sí que veiem molta incomoditat per la manera en com es parlen, s'interrompen i els gestos que Nick adreça a Chris.

5.3 Conclusió Anàlisi

En aquest treball hem dividit l'anàlisi en els programes nacionals i els internacionals. Pel que fa l'àmbit nacional, s'engloben quatre programes que s'emeten per tot l'estat que són: *Viajando con Chester*, *Sálvame*, *21 días y*

⁷⁸ URPI, M: Aprender comunicación no verbal: la elocuencia del silencio, Paidós Iberica, 2004.

⁷⁹ DAVIS, F.: La comunicación no verbal, Alianza, Madrid 1976.

Mujeres y Hombres y Viceversa. I n'hi ha dos més que s'emeten per Catalunya gràcies a la corporació catalana dels mitjans que són: *l'Entrevista del diumenge i .Cat*. Pel que fa l'anàlisi internacional hi ha quatre programes que s'han realitzat al Regne Unit com són: *Supernanny, Who wants to be a millionaire, el debat electoral de la BBC i The politics show*. A grans trets no hi ha una diferència molt exagerada en el tipus de comunicació que utilitzem en l'àmbit internacional que en els programes creats a Espanya. Això pot ser com a conseqüència que rebem una gran quantitat de material audiovisual tant d'Estats Units com del Regne Unit. D'aquesta manera ja ens hem acostumat a la comunicació no verbal d'aquests països, i l'haguem incorporat en la nostra manera d'actuar. Un altre motiu pot ser, perquè tot i que Espanya, el Regne Unit i els EUA tenen cultures diferents, tenen trets similars, el que provoca que tinguem característiques semblants. De tota manera, un fet destacable és que gairebé tots els programes que segueixen una línia més formal provenen de Catalunya o del Regne Unit. Mentre que Estats Units i l'àmbit espanyol busquen unes característiques més informals o d'entreteniment en els seus trets no verbals. Exemples d'aquests programes informals serien: *Sálvame, Mujeres y Hombres y viceversa, Late Show with David Letterman o Survivor*.

A partir d'analitzar tots els programes, també hem tret conclusions sobre què vol comunicar la televisió amb cada característica de la comunicació no verbal. Per exemple, amb la roba busquen definir especialment el caràcter de qui la porta. Knapp deia que la vestimenta serveix per ajudar a crear el Jo ideal.⁸⁰ Per això, tots intenten mostrar les seves característiques a partir de la vestimenta que porten, Johnny Deep vesteix estrofolàriament, la concursant de *Gandia Shore* vesteix de manera provocadora o Risto Mejide va amb un estil irreverent. Per altra banda, amb la vestimenta també es vol mostrar l'estatus, segons ens explica Davis.⁸¹ Això ho podem veure en molts dels formats analitzats, si el presentador va amb roba cara o més elegant que els convidats, és ell qui domina la situació. Per exemple, al *Late show with David Letterman* o a *l'Entrevista del diumenge* veiem per moltes característiques que els presentadors manen en

⁸⁰ KNAPP, Mark L.: *La comunicación no verbal. El cuerpo y el entorno*, Paidós Comunicación, Barcelona 1984.

⁸¹ DAVIS, F.: *La comunicación no verbal*, Alianza, Madrid 1976.

aquell ambient comunicatiu, i ambdós vesteixen de manera molt elegant. Una altra característica dominant en els formats televisius és la proxèmia personal. Gairebé en tots els programes opten per aquest tipus de distància, ja que és una distància propera i generadora de bon ambient, però a la vegada és una distància prudent perquè les persones implicades no es sentin incomodes o pressionades.

Respecte a les expressions posturals, hem observat que molt sovint els protagonistes dels anàlisis mantenien la mateixa. Això ens ha sobtat, ja que pensàvem que els individus variàvem molt postura per expressar com ens sentíem. Hem descobert que no anàvem errats i que les postures mostren molta informació, com per exemple, saber qui està a favor de qui. També mostren si els personatges volen excloure algú o per contra tenen una actitud favorable a relacionar-se amb tots. Hem pogut observar que gairebé en tots els moments, les persones implicades en converses de més de tres persones mostraven interès per parlar amb tothom, ja sigui per educació, per cortesia o per voluntat pròpia. El que ens ha sorprès però, és el fet que cada individu tornava sempre a una postura determinada, i la mantenia fins al punt que passava algun fet que mereixia mostrar una reacció amb la postura. Davis ens ha donat la resposta i és que cada individu té la seva postura, i sempre torna a ella. Aquesta postura ens dona informació sobre la manera d'afrontar la vida del personatge en qüestió, quins sentiments té o ha tingut.

Pel que fa les expressions gestuals o facials anaven molt relacionades amb quin tipus de programa era. Aquí hem pogut copsar que hi havia programes de caràcter més formal o seriós que tenien la comunicació no verbal molt controlada. Aquest és el cas de l'*Entrevista del diumenge*, o el debat electoral de la BBC. Malgrat que hi havia moviment, es notava que eren persones que el tenien controlat o estudiat. No es movien massa, i els moviments que feien estaven força controlats i sovint els repetien. Els actes impulsius o incontrolats no feien acte de presència. Per altra banda, hi havia programes amb un clar interès de generar espectacle on passava l'oposat, les expressions eren exagerades per buscar aquesta diversió. Això ho podem veure a *Sálvame* o a *Survivor*. De tota manera, en ambdós casos la intenció de tots els gestos era la mateixa: acompanyar el que diuen per què a l'interlocutor li quedi més clar el missatge. Era comunicació clara, ja que la part verbal i la no verbal anaven de la mà. Només

en pocs casos hem trobat que el que estaven dient i el que feien era oposat. Aquest fet, l'hem pogut observar a *Sálvame* quan en Jesús diu que no vol parlar i que esta bé, però en realitat se'l veu trist i enfadat.

I és que a tall de cloenda, la comunicació no verbal ens mostra la informació sobre els sentiments dels individus. Per això hem vist com se sentien les persones integrants als clips que hem visualitzat. A cada segon veiem la reacció en les seves cares, ja que és potser la part més fidedigna i més variable de la comunicació no verbal. La mirada, la manera en col·locar els llavis, les arrugues que es formen al parlar, tot això ens mostra que senten els personatges a cada moment. A més, no menystenim cap altra part de la comunicació, ja que les expressions gestuals, posturals també col·laboren en explicar aquesta informació. La roba i la proxèmia tampoc deixen indiferent al receptor perquè gràcies a elles hem descobert coses molt interessants del programa. Per últim, el parallenguatge també ens ajudava acabar de descobrir que sentia cada personatge gràcies al to, timbre, ritme o la intensitat, ja que normalment era la mateixa durant tot el fragment. Però en el moment que variava és que algun sentiment també estava canviant. Perquè ja se sap que molt sovint no és el que es diu, sinó com es diu.

6- Conclusió Final

Abans de realitzar aquest treball teníem certs dubtes respecte a l'apassionant món de la comunicació no verbal. Així, ho comentàvem a la part introductòria del treball on anotàvem diverses preguntes amb la intenció de poder respondre en acabar el treball. Doncs bé, un cop finalitzat l'estudi podem dir que hem après diverses aspectes sobre la comunicació no verbal que ens ajuden a respondre aquestes qüestions.

Hem descobert que sí els missatges no verbals varien depenent del programa, i molt. Com comentàvem en l'apartat anterior, hi ha determinats aspectes del canal no verbal que són semblants, ja que s'encaren cap a un mateix tipus de programa. La proxèmia és semblant a tots els programes perquè tots volen expressar informació similar. Però en la resta d'aspectes la comunicació varia molt depenent si vol ser un programa d'entreteniment o d'informació. És a dir si vol ser un programa seriós o d'humor. La manera d'interactuar és veurà afectada per aquesta decisió generant missatges coherents amb el programa desitjat. Això ens afecta com espectadors malgrat que no en som conscients. No és el mateix veure dues persones assegudes molt rectes, sense realitzar moviments bruscos i sempre amb el mateix to de veu, que veure dues persones rient en tot moment, variant el to i el ritme i no parant de gesticular. La informació que això ens transmet és realment elevada i ens influeix molt en la manera com encarem la visualització del programa.

Això és natural, atès que vull remarcar la quantitat d'informació que ens transmet la comunicació no verbal. Segons Mehrabian el 93% de la informació prové dels missatges no verbals, mentre que altres estudiosos comenten que és el 70%. Sigui quina sigui la verdadera xifra de la informació que conté la comunicació no verbal, és altament elevada i sorprenent. Més encara quan ens adonem que la informació transmesa pel canal no verbal és emocional. Ens explica coses que potser no diríem amb paraules, com les emocions i sentiments que sentim quan parlem d'un tema. I és que no podem agafa mai la comunicació no verbal com un fet aïllat, sempre l'hem de lligar amb el context. Hem descobert que no serveix de res agafar una expressió, gest o postura per separat. Però a la que ho lliguem amb les paraules que s'estan dient se'ns obra un ampli món d'informacions.

Per aquest precís motiu, malgrat que la gent del carrer no en siguin conscients, hem pogut observar que els periodistes i els polítics sí que vigilen amb les seves expressions. Potser no és una ordre que controlin la seva gestualitat, però sí que ho tenen en compte. Per això observem que hi ha gent que si volen explicar algun fet seriós, com els polítics o les entrevistes serioses ho fan amb una comunicació molt controlada. Saben que la informació que estan transmetent amb el cos pot significar guanyar credibilitat en el cas dels periodistes o un vot més amb el cas dels polítics. Per això complementen el que estan dient amb els seus moviments o el seu parallenguatge. En canvi si fan un pas en fals i el que fan és dir coses diferents amb la comunicació verbal i la no verbal, saben que això serà perjudicial per ells. La gent acabarà creient la comunicació no verbal perquè aquestes expressions acostumen a ser més improvisades i per tant, més sinceres.

Per acabar diré que com veiem la comunicació no verbal té molta importància per tot el que és capaç de transmetre. I malgrat que la gent no en sigui conscient és realment un fet transcendent a l'hora de rebre informació de qualsevol persona. Per aquest motiu, també afecta molt a la manera com rebem els missatges televisius. Els professionals són conscients d'això i juguen amb el missatge que volen transmetre i complementen aquest missatge amb el canal no verbal. Accentuant el missatge que volen transmetre, la personalitat de cada individu i també les emocions de cada un.

7- Bibliografia i Webgrafia

7.1 Bibliografia

- ANDERSEN, P. A: *Nonverbal communication: forms and functions*, Mountain View: Mayfield, 1999.
- BIRDWHISTELL, R: *El lenguaje de la expresión corporal*. Barcelona: Gustavo Gili, 1979.
- BOONE, D: *La voz y el tratamiento de sus alteraciones*. Buenos Aires, Médica Panamericana, 1983.
- DAVIS, F.: *La comunicación no verbal*, Alianza, Madrid 1976.
- EKMAN, P.: *¿Qué dice ese gesto?*, Barcelona: Integral, 2004.
- FAST, J: *El lenguaje del cuerpo*, Kairos, 1971.
- GÜNTHER, R.: *El lenguaje corporal: lo que expresan las actitudes, las posturas, los gestos y su interpretación*, Editorial Edaf, Madrid 2000.
- HERVÁS, G: *La comunicación verbal y no verbal*, Madrid: Playor, 1998.
- KNAPP, Mark L.: *La comunicación no verbal. El cuerpo y el entorno*, Paidós Comunicación, Barcelona 1984.
- LEATHERS, D. G: *Successful nonverbal communication principles and applications*: Boston: Allyn & Bacon, cop 1997.
- PONT, Teresa: *La comunicación no verbal*, UOC, Barcelona 2008.
- POYATOS, F.: *La comunicación no verbal*. Vols. I, II, III. Istmo Editorial, Madrid 1994
- SERRANO, S.: *Comprendre la comunicació. El llibre del sexe, la poesia i l'empresa*, Enciclopèdia Catalana, Barcelona 1999
- SERRANO, S.: *El regal de la comunicació*, Ara llibres, Barcelona 2004.
- SERRANO, S.: *L'instint de la seducció*, Ara llibres, Barcelona 2004.
- SERRANO, S.: *La festa dels sentits*, Ara llibres, Barcelona 2006.
- URPI, M: *Aprender comunicación no verbal: la elocuencia del silencio*, Paidós Iberica, 2004.

7.2 Webgrafia

- BBC Academy. Disponible a: <http://www.bbc.co.uk/academy/journalism/skills/interviewing/article/art20130702112133437>. Data: 04 de juny del 2015.
- Corporació Catalana dels Mitjans. Disponible a: [.http://www.ccma.cat/tv3/entrevista-diumenge/programa](http://www.ccma.cat/tv3/entrevista-diumenge/programa). Data: 14 de maig de 2015.
- Corporació Catalana dels Mitjans. Disponible a: <http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/lentrevista-del-diumenge/lentrevista-del-diumenge-amb-josep-maria-alvarez/video/5516952/>. Data: 14 de maig de 2015.
- Corporació Catalana dels Mitjans. Disponible a: <http://www.ccma.cat/tv3/puntcat/programa/> Data: 19 de maig de 2015.
- Corporació Catalana dels Mitjans. Disponible a: <http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/-cat/estimar/video/5510213/>. Data: 19 de maig de 2015.
- Cuatro. Disponible a: http://www.cuatro.com/viajandoconchester/temporada-3/programa-10/alberto-garzon/Melendi-Alberto-Garzon-T03XP10_2_1896855031.html. Data: 30 de maig de 2015
- Cuatro. Disponible a: http://www.cuatro.com/21-dias/temporadas/temporada-06/t06xp02-21-dias-de-feriante/francisco-vendedor-me-gusta-libertad-que-da_2_1800255029.html. Data: 16 de maig de 2015.
- Infobae. Diponible a: <http://www.infobae.com/2015/05/21/1730084-david-letterman-se-retiro-la-television-eeuu-luego-33-anos-gracias-y-buenas-noches>. Data: 02 de juny del 2015.
- Supernanny: Disponible a: <http://www.supernanny.co.uk/TV-Show/Clip/QITfe74SsLc/Improvements-Needed-For-Grieving-Family-~-Supernanny-US.aspx>. Data: 28 de maig del 2015.
- Telecinco. Disponible a: <http://www.telecinco.es/mujeresyhombres/2015/mayo/04-05-2015/Lunes->

- programa online-tronistas chicas 2 1981905057.html#.Data: 21 de Maig de 2015.
- Youtube. Disponible a: https://www.youtube.com/watch?v=G5CpJ95F_gM. Data: 13 de Maig de 2015.
 - Youtube. Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=4fSt4mBfRPU>. Data: 29 de maig de 2015.
 - Youtube. Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=Q0ivo8qs7wg>. Data: 30 de maig de 2015.
 - Youtube. Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=c0GgWVNF3DI>. Data: 03 de juny de 2015.
 - Youtube. Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=QUX7twTm4FI>. Data: 09 de Maig de 2015.

8. Annex

1- Taula d'anàlisi l'Entrevista del Diumenge

Comunicació No Verbal							
Muntatge	Text	Kinesia			Parallenguatge	Proxèmia	Altres
		Expressió facial	Expressió Gestual	Expressió Postural			
00.00 -00.10	ENTRADETA	ENTRADETA	ENTRADETA	ENTRADETA	ENTRADETA	ENTRADETA	ENTRADETA
00.10 – 00.36	<p>R. Pellicer: Bon dia, aquest divendres s'ha celebrat com cada any el dia internacional dels treballadors, i com cada any hi ha hagut manifestacions al carrer amb milers de persones per reivindicar els drets dels treballadors. Però a diferència dels anys anteriors, segons algunes versions, el nombre de participants no ha estat el mateix. Es temps doncs de reflexionar i per fer-ho, a més a més amb coneixement de causa, ningú millor que Josep Maria Álvarez, secretari</p>	<p>R. Pellicer mirar atentament la càmera, amb unes gesticulacions poc marcades. Únicament va girant una mica el cap, de tant en tant, quan inicia frases aixeca la cella i arruga el front, per donar-hi més èmfasi.</p>	<p>R. Pellicer te les mans recolzades sobre el paper i tot ell busca estar aturat. Només mou les mans de sobre el paper, l'agafa, el deixa. 00.34 quan comença a introduir a J.M. Álvarez es comença a girar lentament cap a la dreta, per col·locar-se mirant al seu interactuant.</p>	<p>R. Pellicer postura molt seriosa, molt recta, bastant tensa.</p>	<p>TIMBRE: Com sempre cadascú té el seu.</p> <p>TO: Greu</p> <p>INTENSITAT: Un volum normal, adequat per un format noticiari.</p> <p>RITME: Pausat, constant i molt entenedor.</p>	<p>Com el presentador mira a càmera no sabem la distància que hi ha entre ells.</p>	<p>ROBA: Ramon Pellicer porta una americana de color gris acompanyat d'una camisa blanca i una corbata a conjunt de les altres peces atès que es grisa i negra.</p> <p>APARENÇA: Ramon Pellicer sembla que té un cos sembla més Mesomorfo, perquè</p>

	general de la UGT a Catalunya. Benvingut						te una constitució més forta. Té el cabell grisos i sense barba ni bigoti. MAQUILLATGE: Cap dels dos porta un maquillatge molt vistos, sinó que sembla que únicament porten el maquillatge típic de la televisió per no mostrar mala il·luminació.
00.36 – 00.48	J.M. Álvarez: Gràcies R. Pellicer: Això de les xifres sempre es un tema controvertit, vostè te la sensació que va sortir menys gent al carrer a l'últim capítol dels treballadors, divendres,	R. Pellicer mira al J.M.Álvarez i va aixecant les celles, quan comença cada frase, per donar-hi èmfasi. Per altra banda, J.M. Álvarez es manté molt immòbil, mirant atentament al Pellicer.	R. Pellicer segueix únicament movent les mans en determinades ocasions. És a dir, en general agafa fulls però quan diu "menys gent" aixecar les mans. Després recolza una mà a la taula, i amb l'altra agafa la taula com si estigues expectant. J. M. Álvarez es manté amb les mans agafades i quan R. Pellicer està acabant la pregunta obra les mans.	R. Pellicer es gira i s'encara cap al entrevistat inclinat cap endavant mostrant atenció i interès. Per altra banda, J. M. Álvarez tot i estar mirant-lo, estar assegut a la cadira amb una postura molt despreocupada.	TIMBRE: Cadascú te el seu TO: Greu INTENSITAT: Forta, però una mica més que el R. Pellicer. RITME: Normalment és més ràpid que el del R. Pellicer, però es variable. Sovint s'embarbussa i ha d'aturar-se. Augmenta de ritme, però després s'atura de cop.	Sembla ser que al llarg de tota l'entrevista hi ha una distància social, es a dir entre 120 i 360 centímetres	ROBA: Josep Maria Álvarez porta una jaqueta negra de caire informal, acompanyada d'una camisa verdosa clar amb algun tipus de sanefa al llarg de tota la camisa. APARENÇA: Josep Maria Álvarez, te una constitució més endomorfa, és a dir, està menys musculat. Té uns cabells grisos i un impactant bigoti. MAQUILLATGE: Cap dels dos porta un maquillatge molt vistos, sinó que sembla que únicament porten el maquillatge típic de la televisió per no

								mostrar mala il·luminació.
00.48 – 01.21	<p>J.M. Álvarez: no, no, la manifestació de Barcelona, jo tinc la sensació que hi havia mes gent però vaya, això es una guerra perduda, jo ni lo intento, si algú creu que hi hagut menys gent que li hem de fer, a mi realment el que m'interessa es el contingut de la reivindicació sobretot poder traslladar a la gent que no ha anat a la manifestació, com veiem nosaltres la situació, i denunciar que es el que es fa el 1 de maig, doncs el moment en el que estem, les injustícies, els problemes que tenim</p>	<p>J.M. Álvarez mirar tota l'estona al Pellicer. Al minut 00.55 quan parlar sobre la guerra perduda, se li escapa un somriure burleta. Va movent el cap d'una banda a l'altra a mesura que va parlant, seguint el ritme de les paraules que diu. A més també aixeca les elles i arruga el front.</p>	<p>Te les mans agafades entrelaçades al damunt de la taula. A vegades les separa, i juga amb els dits, tocant-se les puntes, al ritme que parla.</p>	<p>J.M. Álvarez segueix amb la seva postura despreocupada.</p>	<p>Tot segueix més o menys igual.</p>	<p>No varia res.</p>	<p>No varia res</p>	
01.21 – 01.32	<p>R. Pellicer: El moment en el que estem, es un any multi electoral, això suposa que condiciona tan les reivindicacions com els plantejaments de com afrontar el futur econòmicament.</p>	<p>R. Pellicer, primer està mirant el full i sembla que està memoritzant la pregunta. A partir d'aquí ja mira tota l'estona al seu entrevistat, menys un moment que sembla que s'embarbussi i aparta la mirada.</p>	<p>Amb una mà segueix aguantant la taula, i l'altra la té reposada a la taula però la va aixecant al ritme que va formulant la pregunta.</p>	<p>R. Pellicer segueix atent mirant-lo, i encorbat cap endavant prestant atenció al que deia.</p>	<p>Tot segueix més o menys igual.</p>	<p>No varia res.</p>	<p>No varia res.</p>	
01.32 – 02.12	<p>J.M. Álvarez: Bueno les reivindicacions no massa, però en realitat, jo crec, que afavoreix molt les perspectives, perquè venim d'un temps fosc, 8 anys de</p>	<p>Segueix tot igual, el J.M. Álvarez el va mirant ,exceptuant uns segons aproximadament al minut 01.54, amb</p>	<p>Es recolza entre els dits, jugant amb ells a mesura que va parlant.</p>	<p>R. Pellicer segueix amb una postura seriosa recta, i inclinat cap endavant.</p>	<p>Tot segueix més o menys igual</p>	<p>No varia res.</p>	<p>No varia res</p>	

	crisi, 3 anys de reformes absolutament brutal, desreguladores, de pèrdua de dret sense precedents, i a mi em fa l'efecte ara que tenim un any per endavant, que si som capaços amb menys d'un any d'explicar de debat de intentar que la societat sigui doncs es faci ressò de les solucions que nosaltres proposem, aquestes polítiques no es fan perquè si,	semblança despreocupada arrugant el front.					
02.12 – 02.19	pot haver hi certes polítiques que no tingui drets, pot haver una altra manera la manera de repartir la riquesa	R. Pellicer manté la mateixa expressió facial únicament assenteix. J. M. Álvarez va movent el cap a mesura que parla.	J.M Álvarez te les mans entrellaçades i únicament les obra quan diu repartir riquesa, com a símbol de repartiment.	Tot segueix més o menys igual.	J. M. Álvarez segueix amb un ritme lent, variable, arrossega les paraules mentre parla.	No varia res.	No varia res.
02.19- 02.49	durant al crisi, es diu que ens hem polit, sobretot els de sempre, hi ha alguns que s'an enriquit més que mai, per tant, hi ha estadístiques que posen en manifest fins a quin punt s'an traslladat les rendes de, o sigui el que han crescut son les rendes del capital, per contra, les rendes del treball els salaris han anat la baixa, per nosaltres tot això és el que hem de situar, i això te una paraula que es diu derogació de les reformes laborals,	J.M. Álvarez mirar tota l'estona al Pellicer. Va movent el cap d'una banda a l'altra a mesura que va parlant, seguint el ritme de les paraules que diu. A més també aixeca les elles i arruga el front.	Quan parla sobre uns i els altres va movent les mans cap a una banda i cap a l'altra. Gesticula d'una manera més destacada, més exagerada quan parla sobre els salaris, finalment les acaba unint sobre la taula una altra vegada.	Tot segueix més o menys igual.	J. M. Álvarez quan està acabant la frase va disminuint el volum, i cada vegada va més lent fins que acaba amb silenci perquè el R. Pellicer li demani.	No varia res.	No varia res.
02.49-03.23	R. Pellicer: Reformes laborals que de moment en treuen pit justament des de el govern i en vam veure l'última reunió de consell de ministres que va sortir dijous a la tarda,	R. Pellicer mira al principi el full, després mira tota l'estona al J.M. Álvarez Quan està realitzant la	Mou les mans en esfera al principi i després ja les manté recolzades. L'altre és manté immòbil que pensa.	Malgrat que el R. Pellicer es recolza a la cadira, ho fa d'una manera diferent a com esta J.M.Álvarez. Álvarez està allà amb les espatlles caigudes, molt	Quan diu treuen pit augmenta el volum.	No varia res.	No varia res.

	<p>i que van sortir algunes xifres que segurament no hi acaben d'estar d'acord de l'àmbit sindical, per exemple, amb la creació de llocs de treball, avui en una entrevista amb el país el ministre d'economia Luis de Guindos, doncs parla d'aquesta carència de 500.000 llocs de treball anuals que poden arribar a ser de 2'1 milions a l'any 2018 ho veu realista això?</p>	<p>preguntat i parla sobre unes xifres que no hi estaran d'acord, obra molt els ulls com per donar-hi èmfasi.</p>		<p>posat dins la cadira, mentre que R. Pellicer es recolza a la cadira però esta tens, seriós, sembla que estigui apunt d'atacar.</p>			
03.23 – 04.00	<p>J.M. Álvarez: Bueno, es que jo crec que ningú no pot veure que això es realista si no ens diuen a on es crearan aquets llocs de treball, en quins sectors, per fer que, quin es el creixement que tindrà aquest país, jo crec que aquest es un govern que..</p> <p>R. Pellicer: Ells parlen del 3%</p> <p>J.M. Álvarez: Si però no ens diuen com es farà, per tant jo crec que aquest es un govern que sobretot fa previsions sobretot en funció del vent, i ara doncs com a baixat el preu del gru, i les coses estan una mica millor, el dòlar-euro esta una mica mes favorable per fer exportacions.</p>	<p>Similar a sempre, va parlant movent arrugant la front, movent les celles.</p>	<p>Mou poc les mans, i quan fa l'enumeració va aixecant i movent les mans acompanyant l'enumeració. Mentre el R. Pellicer parla, J. M. Álvarez es manté immòbil, després te les mans obertes sobre la taula,</p>	<p>No varia massa.</p>	<p>No varia massa.</p>	<p>No varia res.</p>	<p>A partir del minut 03.31 la pantalla queda dividida en dos: en una part observem el plató amb l'entrevistat, i a l'altra part de la pantalla apareixen imatges relacionades amb el tema que estan tractant.</p>

2- Taula d'anàlisi *Viajando con Chester*

Comunicació No Verbal							
Muntatge	Text	Kinesia			Parallenguatge	Proxèmia	Altres
		Expressió facial	Expressió Gestual	Expressió Postural			
01.25.02–01.24.57	<p>Risto: Ramon Melendi Espina,</p> <p>Melendi: Muy buenas, señor Risto Mejide,</p> <p>Risto: Encantado de conocerle. Pero qué alto es usted,</p>	<p>Risto es manté relativament immòbil. Melendi mou el cap somrient, i quan es saluden segueix somrient. Risto al saludar a Melendi també somriu.</p>	<p>Risto es toca el cap pensatiu. Melendi camina cap a Risto a pas ferm i de pressa. Quan es troben i es donen la mà, Melendi de seguida agafa el braç a Risto</p>	<p>Risto assegut còmodament al Chester recolzat cap a darrere, amb una postura provocadora i decidida. Quan s'aixeca i va cap a Melendi també ho fa a pas decidit.</p>	<p>TIMBRE: Cadascú té el seu.</p> <p>TO: Ambdós la tenen greu, especialment el Risto</p> <p>INTENSITAT: Nivell mitjà, a vegades Risto una mica més fort.</p> <p>RITME: Els dos són bastant constants, tot i que Melendi a vegades allarga més les frases, i realitza més pauses.</p>	<p>Quan comencen a parlar mantenen una distància social, però travessen aquesta distància, i és van acostant més fins travessar la personal i arribar a la íntima.</p>	<p>ROBA: Risto vesteix tot de negre. Porta unes sabates negres acompanyades d'uns pantalons a ratlles i un cinturó del mateix color. Pel que fa la part superior vesteix amb un jersei negre i una caçadora similar a la que porten els motoristes, també negra. Òbviament també porta les seves característiques ulleres de sol. Melendi, per la seva banda, vesteix d'una manera més estrident. Porta uns texans, i una samarreta blanca del grup de rock</p>

							<p>americana Guns and Roses. Pel damunt d'aquesta samarreta porta una americana grisa, amb ratlles blaves i vermelles.</p> <p>APARENÇA Risto té un cos més semblant a mesomorfi atès que és nota que es cuida el cos. Risto porta el cabell curt i no porta barba. Melendi sembla que tingui un cos més ectomorfi ja que és veu més prim. Porta el cabell més llarg que Risto, porta serrell fins a les celles, i també barba.</p> <p>MAQUILLATGE Risto i Melendi porten un maquillatge discret sense que aparentin que van maquillats.</p>
01.24.55 -01.24.50	<p>Risto: Pero llámame de tu</p> <p>Melendi: Pero que alto es usted, que alto eres</p> <p>Risto: Igualmente hombre</p>	<p>Es miren fixament mentre parlen. Risto es manté bastant quiet, mentre que Melendi va fent cops de cap al ritme que parla.</p>	<p>Segueixen agafant-se la mà. Melendi segueix agafant al Risto pel braç, mentre que aquest té el braç baix al costat del cos</p>	<p>Melendi sembla que opta per una postura més amigable. Per altra banda, Risto sembla que marqui més les distàncies.</p>	<p>Quan diu "<i>igualmente hombre</i>," se li esta escapant el riure, cosa que modifica el seu paralenguatge.</p>	<p>Mantenen una distància íntima atès que s'han fet una petita abraçada i es mantenen agafats pels braços com a salutació.</p>	<p>No varia res.</p>
01.24.49-01.24.24.	<p>Melendi: Me siento aquí si no te importa</p>	<p>No s'estan centrant massa amb les cares atès que no fan primers plans. Risto somriu</p>	<p>Es deixen anar, senyalen el sofà. Melendi fa un intent de seure. Risto assenyala el sofà, i obre els braços</p>	<p>Risto més ferm i seriós, mentre que Melendi sembla més amigable.</p>	<p>Quan Melendi diu "<i>se parece al mio</i>", Ristoriu i li surt la veu més càlida,</p>	<p>S'allunyen una mica i segueixen parlant a una distància personal l'un endavant de</p>	<p>No varia res.</p>

	<p>Risto: Si pero primero admírame el chester que lo hemos tapizado para ti</p> <p>Melendi: Hombre, esto son a ver...hay alguno que se parece al mío,</p> <p>Risto: Son <i>tatus</i></p> <p>Melendi: Hay alguno que se paree al mío, son <i>tatus</i>. Luego te cuento un poco mi relación un poco inestable con el mundo del tatuaje. Ahora que me lo habéis tocado, luego te cuento</p> <p>Risto: Ah vale vale, vamos hablar mucho de inestabilidad me temo.</p>	<p>triomfant quan Melendi diu que els tatuatges del Chester i els seus s'assemblen Quan Melendi diu "<i>que luego te cuento,</i>" aquest gira una mica la boca fent una ganyota. Al final del que diu Risto "<i>de inestabilidad emocional</i>", fa un somriure burleta.</p>	<p>com queixant-se ja que "<i>lo han tapizado para ti</i>". Melendi es toca el cap, i s'acosta i s'allunya del chester.</p> <p>Melendi es toca referint-se a ell fins que es gira per parlar amb Risto</p>			<p>l'altre fins que Melendi s'allunya per observar el chester.</p>	
<p>01.24.24 – 01.24.15</p>	<p>Melendi: En este,</p> <p>Risto: ¿Porque?</p> <p>Melendi: Porque siempre digo que es mi lado menos malo. Siempre digo que es mi lado menos malo, porque no tengo ninguno bueno, así que siempre digo que es mi lado menos malo</p> <p>Risto: Venga va, a mí no me vengas de falso modesto</p>	<p>Risto no se li veu la cara perquè la majoria del fragment esta d'esquena. Melendi fa una cara seriosa.</p>	<p>Risto quiet, expectant.</p> <p>Melendi assenyalant-se el cos, de dalt cap a baix, relacionant amb el que diu. Risto obre les mans com indignant-se, Els dos s'acosten al sofà, s'asseuen i s'hi col·loquen bé.</p>	<p>Risto s'asseu més tens, com si fos ell qui controla la situació, mirant-ho més lluny. Melendi està lleugerament inclinat cap a Risto, Manté les espatlles més relaxades.</p>		<p>Es queden els dos davant del sofà però d'una manera propera pel qual estan a una distancia personal.</p>	<p>No varia res.</p>

<p>01.24.15 – 01.23.53</p>	<p>Risto: Bueno hostia, eres largo eh tú también</p> <p>Melendi: Si pero tú también, me ha llamado la atención, eres altísimo</p> <p>Risto: Y es verdad que a tele engaña, no. Muchas veces te debe pasar que dices joder</p> <p>Melendi: Sobretudo me dicen que parezco más gordo, no más alto. Cuando a veces me dicen pero que delgado estas, y digo la tele es que en verdad que no hace justicia. También es verdad que he tenido temporadas que estaba un poquito metidito...</p>	<p>Quan hi ha un pla general els veiem als dos mirant-se fixament.</p> <p>Melendi sovint parla sense mirar a Risto, sinó que mira cap endavant com reflexiu, pensatiu. També mou el cap al ritme que parla.</p> <p>Risto es manté més quiet.</p>	<p>Risto assenyala a Melendi quan parla sobre el que comenta l'altra gent. Es puja les ulleres, per recolzar la cara a la mà, i finalment la mà al sofà.</p> <p>Melendi mou molt les mans al ritme del que parla.</p>	<p>Risto manté una postura molt segur d'ell mateix, com si controlés la situació. Recolzat al sofà amb una cama creuada.</p> <p>Melendi té les cames creuades mirant a Risto, lleugerament inclinat cap endavant.</p>	<p>No varia massa.</p>	<p>No varia res</p>	<p>No varia res</p>
<p>01.23.52 -01.23.25</p>	<p>Risto: ¿Si? Yo siempre te he visto bastante delgado, claro como comprenderás me he tenido que repasar un poco tu carrera, tu evolución...No te sigo como fan, sinceramente, no soy fan tuyo.</p> <p>Melendi: Perfecto.</p> <p>Risto: Creo que va a hacer mejor la entrevista</p> <p>Melendi: Es mejor. Va hacer mejor la entrevista. Tanto de lo bueno como de la malo siempre he hablado muy abiertamente, no me</p>	<p>Risto va explicant sense mirar, mentre que Melendi el mira expectant. Risto fa cara de sorpresa quan Melendi li diu que te "maldad."</p>	<p>No es veu molt el cos perquè ara són primers plans. Però es mantenen bastant quietes. Melendi colpeja el sofà quan diu "muy bien"</p>	<p>Mateixa postura que anteriorment.. Risto controla més la situació, mentre que Melendi està més endavant, agafant-se el genoll</p>	<p>Risto quan pregunta si? Ho diu amb molt èmfasi.</p>	<p>No varia res</p>	<p>No varia res</p>

	<p>voy a esconder y menos contigo. Me parece que lo haces muy bien, y creo que dentro de la maldad que tienes la sabes utilizar muy bien.</p> <p>Risto: ¿Tengo maldad?</p> <p>Melendi: Si, pero es necesaria también</p>						
01.23.24 – 01.22.56	<p>Risto: ¿Y tú tienes maldad?</p> <p>Melendi: Yo tuve una época de mi vida, que las sustancias me despojaron de todo lo humano que me habían inculcado mis padres. También lo hable de esto, tuve épocas de maldad, pero creo que estoy trabajando día a día para convertirme en mejor persona. Sobre todo desde que uno es padre, trata de que sus hijos lo que vayan a ver en el futuro sea positivo...</p>	<p>Melendi al principi no mira el Risto. Torça la boca mentre parla, i fa cops de cap com qui afirma el que diu.</p> <p>Risto manté la boca torçada cap a baix.</p> <p>Melendi no mirará al Risto mentre pensa, però un cop té clar el que ha de dir, mira atentament al Risto.</p>	<p>Melendi s'ajuda de la mà per anar explicant, per fer senyals.</p>	<p>Melendi expectant, seriós, nerviós pel que ha de dir al Risto.</p>	Similar a anteriorment	No varia res	No varia res
01.22.55 – 01.22.42	<p>eso a mí casualmente está muy bien ambientada porque desde el incidente del avión es un punto de inflexión para tomar esa decisión</p>	<p>Melendi mira tot l'aeròdrom mentre que Risto el mira a ell</p>	<p>Quan diu "<i>muy bien ambientado</i>," colpeja el sofà.</p>	<p>Melendi ja s'ha acomodat més, optant per una postura similar a la del Risto</p>	Similar	No varia res	No varia res

01.22.41 – 01.22.30	Imatges de les notícies que van sorgir arran de l'aldarull de Melendi i l'avió						
01.22.29 – 01.22.13	<p>Melendi: El hecho puntual te digo que recuerdo poco sé, que me voy a Méjico. Sé que yo creo que no se si era el primero o el segundo avión que tomaba en mi vida, si que es verdad que me daba bastante miedo, pero también que iba muy borracho.</p>	Melendi gairebé no mira al Risto fins al final de la frase, i fa com un somriure de pena, de comprensió	Mou molt les mans, de manera oberta i es recolza a la mà i a la cara, com si el tranquil·litzes	Postura molt acomodada al sofà, com s'estigues molt cansat ja del tema	Melendi comença amb més intensitat i més ritme, però a mesura que va parlant és va calmant	No varia res	No varia res
01.22.12-01.21.49	<p>Risto: ¿Tu antes de llegar al aeropuerto?</p> <p>Melendi: Ya iba borracho</p> <p>Risto: ¿Ibas borracho? ¿Te emborrachaste en tu casa?</p> <p>Melendi: Si nos emborrachamos en el aeropuerto mismo</p> <p>Risto: Ah en el aeropuerto</p> <p>Melendi: Si si, estábamos ahí que que miedo, que pim que pam, y creo que llego un punto en que con todo la altura...no recuerdo muy bien sé que empecé a discutir la cosa se fue un poco de madre</p>	Els plans van de la cara del Risto al Melendi. Risto està molt seriós, aixeca les celles com de sorpresa. Melendi manté els llavis oberts amb mig somriure, com de culpabilitat	Melendi torna a moure molt la mà, movent-la al ritme de que parla. Fa el gest de dalt i baix amb la mà. Per acabar torna a recolzar la ma a la cara.	Postures similars a antigament.	Es van tallant de manera molt sigil·losa, Melendi parla més fluixet repetint i assentint el que diu el Risto que ho fa alçant la veu	No varia res	No varia res

01.21.48 -01.21.41	<p>Risto: ¿Porque discutisteis?</p> <p>Melendi: No sé si puedo hablar de esto, pero lo voy a hacer.</p>	Pla d'ells dos, no veiem massa les cares dels dos	Es mou molt Melendi obra la mà com dient espera.	Els dos ja estan més còmodes, més tranquils.	Quan Risto pregunta "porque discutisteis?" Sona molt desagradable, ho fa tallant..	No varia res	No varia res
01.21.40 -01.21.11	<p>Melendi: Discutimos porque nosotros compramos unas botellas en el duty free para beberlas al avión, y nos la requisaron en la entrada, y después dijeron que cuando sonara el pitido que nos darían de beber y tranquilamente, y cuando sonó el pitido nos dijeron que ya habíamos bastante, y bueno yo estaba en una época de mi vida rebelde y dije eso no me lo dice a mí ni mi madre, me lo vas a decir tu. Y a partir de allí se genera una bronca, una discusión</p> <p>Risto: Bueno se genera, la generas tú.</p> <p>Melendi: Bueno la genero yo... digo a mí no me llama ni borracho mis padres creo que la frase fue así.</p>	Risto manté una cara molt seriosa.	Melendi mou les mans al ritme	Similar	Melendi va allargant les paraules quan parla	No varia res	No varia res

3- Taula d'anàlisi *Sálvame*

Comunicació No Verbal							
Muntatge	Text	Kinesia			Parallenguatge	Proxèmia	Altres
		Expressió facial	Expressió Gestual	Expressió Postural			
01.15 – 01.21	<p>Lydia: Bueno, te sentó fatal que de repente dijeron que no se volía hacer el concurso, bueno, el reality...</p>	<p>Lydia no mira a la càmera sinó que mira tota l'estona a la Ylenia. Al principi surt somrient i rient de comentaris que li feien anteriorment.</p>	<p>Es col·loca bé el xal però no se li veuen massa bé les mans perquè és un primer pla i no se li acaben de veure bé.</p>	<p>Lydia esta recolzada de manera bastant recta a la cadira, amb les mans lliures.</p>	<p>TIMBRE: Cadascú té el seu</p> <p>TO: Malgrat ser noia, greu</p> <p>INTENSITAT: Normal, però més aviat elevat.</p> <p>RITME: Lent, pausat, tranquil.</p>	<p>La distància entre la entrevistada i la resta de col·laboradors és una distància social, però per altra banda la distància que hi ha entre els col·laboradors és una distància íntima ja que tenen les cadires de costat. El presentador del programa Jorge Javier, està en una distància personal entre els col·laboradors i entre la Ylenia, atès que està al mig de tots ells.</p>	<p>ROBA: Porta una brusa vermella, amb un xal pel damunt de color negre.</p> <p>APARENÇA: Té els cabells amb una mitja melena, a l'alçada de les espatlles, i el porta tenyit de ros. Té una forma corporal tirant a endomorfi.</p> <p>MAQUILLATGE: Va força maquillada, especialment als ulls que porta les ralles al voltant de l'ull negre, i una ombra també fosca. Porta els llavis pintats amb un to marronós.</p>

01.22-01.29	<p>Ylenia: Realmente no fue eso lo que me sentó mal, porque lo dices? Bueno, sigue, hazme la pregunta y te respondo, sigue</p> <p>Lydia: Nono, te sentó mal,</p>	<p>La Ylenia quan diu "sigue" somriu . I mentre la Lydia comença a parlar, treu la llengua per escoltar, i va assentint per donar la raó</p>	<p>La Ylenia quan diu "sigue" mou les mans per donar-li la paraula a l'altra, però no deixa de parlar.</p>	<p>Ylenia no te l'esquena recolzada a la cadira. És a dir, està lleugerament inclinada cap endavant, amb les mans agafades al genoll.</p>	<p>TIMBRE: Cadascú té el seu</p> <p>TO: La Ylenia també malgrat ser noia, greu.</p> <p>INTENSITAT: Normal, intensitat correcta, no criden.</p> <p>RITME: No parla molt ràpid, sinó tranquil.</p>	<p>No varia res.</p>	<p>ROBA: Ylenia porta un vestit negre molt curt, amb transparències a la part dels pits. Aquest vestit l'acompanya uns talons molt llargs i impactants negres.</p> <p>APARENÇA: Ylenia porta el cabell molt llarg tenyit de ros. Té un cos similar al ectomorf.</p> <p>MAQUILLATGE: Ylenia porta un maquillatge molt accentuat, especialment als ulls. Porta els ulls maquillats d'una manera molt fosca, ja que porta molt rímel, i porta una ombra blava que li arriba des de l'ull fins a les celles.</p>
01.30 – 01.33	<p>Lydia: pero ahora parece ser que se vuelve hacer. Que si te han llamado, si, no cuentan contigo...</p>	<p>La mira molt, fixament. En aquest fragment esta molt seriosa</p>	<p>Quan diu "si te han llamado, si no.." mou les mans d'un costat a l'altre</p>	<p>Lydia sembla que està més inclinada que abans.</p>	<p>Similar al d'abans</p>	<p>No varia res</p>	<p>No varia res</p>
01.34-01.54	<p>Ylenia: Yo tengo entendido que no se sabe si se va hacer ni cuando</p> <p>Lydia: Ya, y ¿porque te sentó mal? ¿Que ahora ibas a contar?</p>	<p>Molt seriosa, quan acabo la frase fa un moviment de cap. Mentre parla no mira als col·laboradors, mira cap a baix. Mentre li pregunten treu la llengua.</p>	<p>Mou les espatlles com vulguin dir que no passa res.</p>	<p>Similar a la d'abans</p>	<p>No sap exactament que dir, i diu <i>eh, mhm</i>, mentre pensa.</p> <p>S'escolta una veu molt greu parlant de fons.</p>	<p>No varia res.</p>	<p>No varia res</p>

	<p>Ylenia: A mí me sentó, no lo que iba a contar, no a mí me ha sentado mal ciertas cosas como se hicieron, y lo dije en su momento</p> <p>Jorge Javier Bueno, Tú de alguna manera ¿Tienes twitter?</p> <p>Maria: Te avergüenzas,</p>						
01.55-01.57	<p>Maria: ¿hay veces que llegas a reconocer que te avergüencen de determinada sacitud tuyas no?</p>	<p>Va assentint a mesura que va parlant, al ritme que parla.</p>	<p>Gesticula molt amb les mans, que les té tancades amb els dits units.</p>	<p>Recolzada cap enrere. Sembla molt segura, com si controlés la situació.</p>	<p>TIMBRE: Cadascú té el seu</p> <p>TO: Més agut</p> <p>INTENSITAT: Normal.</p> <p>RITME: Parla més de pressa, però d'una manera controlada i continua</p>	<p>No varia res</p>	<p>ROBA: Porta un vestit vermell molt elegant</p> <p>APARENÇA: Té el cabell llarg i el porta recollit amb cua. Té un cos semblant a mesomorfo.</p> <p>MAQUILLATGE: No porta els ulls molt pintats, però porta un pintallavis més estrident, més vermell</p>
02.00-02.40	<p>Ylenia: De verte en ciertas situaciones, sabes, no es fácil tampoco</p> <p>Maria: Pero dime concretamente una que te hayas visto y hayas dicho que horror.</p> <p>Ylenia: De la mayoría</p> <p>Maria: La mayoría. Y porque tú realmente no eras realmente tú la que..</p>	<p>Quan Ylenia diu "no es fácil" obra els ulls i aixeca les celles.</p> <p>Mentre li pregunten treu la llengua o és mossega el llavi.</p> <p>Quan estan dient "que horror" Ylenia riu com a nova manera de conformar-se</p> <p>Mou el cap gesticulant que el que diu es veritat.</p>	<p>Va assentint amb el cap, mentre parla, tot agafant-se els genolls. Mou la mà.</p>	<p>Similar a la d'abans, Potser fins i tot, està més inclinada cap endavant.</p>	<p>Semblant al d'abans</p>	<p>No varia res</p>	<p>No varia res</p>

	<p>Ylenia: Si sí, era yo, cuando bebo soy así</p> <p>Kiko:Lo volverías así, tu paso por el concurso, o dirías no por aquí no iría. ¿Qué volverías hacer y que borrarías?</p> <p>Ylenia: Es que o realmente lo que hice me salió del alma, ¿Sabes lo que te quiero decir? A ver intentarí controlarme un poquito más, ¿sabes lo que te quiero decir? En ciertos momentos lo intentarí, ahora que pudiera o no, el alcohol...</p> <p>Jorge: Ylenia ¿Hay alguien más guapa que tú?</p> <p>Ylenia: Supongo</p> <p>Jorge: Pero ¿No la conoces no?</p>						
02.41-03.00	<p>Ylenia: No,</p> <p>Maria: Pero ¿tu eso se lo acabas de decir a Jorge en serio?</p> <p>Ylenia: La verdad es que no, no se lo he dicho en serio soy así</p> <p>Jorge: Pero ¿Qué es lo que te hace única?</p> <p>Ylenia: Pfff, ¿Lo loca que estoy no?</p> <p>Jorge: Pero ¿Físicamente?</p>	<p>Riu mentre li pregunten perquè es guapa, mou el cap com afirmant que sí, però ho fa d'una manera forçada. Quan diu que no va negant amb el cap. Quan diu "foca" també riu. Fa moviments amb el cap com si estigues segura del que diu.</p>	<p>Es un pla on es centra molt amb la cara, per tant no veiem gaire la resta.</p>	<p>Es un pla on es centra molt amb la cara per tant no veiem massa la resta.</p>	<p>Similar a abans.</p>	<p>No varia res</p>	<p>No varia res.</p>

	<p>Ylenia: Lo que me hace únicamente Físicamente, no se, eso lo tienen que juzgar los demás, para mi yo soy única de arriba a abajo</p> <p>Kiko: Porque te llamaron Ylenia?</p> <p>Ylenia: Eh?</p>						
03.01-03.04	<p>Kiko: Porque te llamaron Ylenia?</p> <p>Ylenia: A mi madre le gusto, el nombre la verdad,</p>	<p>Deixa la boca mig oberta quan acaba de parlar, com si estigues sorprès</p>	<p>Manté la mateixa postura i no és veu cap gest</p>	<p>Recolzat cap endavant, pendent de l'entrevista amb les mans recolzades a la cara.</p>	<p>Característiques del Kiko:</p> <p>TIMBRE: Cadascú té el seu</p> <p>TO: Greu</p> <p>INTENSITAT: Més elevat que la resta.</p> <p>RITME: Lent, parla de manera calmada, tranquil·la.</p>	<p>No varia res</p>	<p>ROBA: Va amb americana i camisa.</p> <p>APARENÇA: Té el cabell curt gris i ple de gomina. Té una forma corporal semblant al ectomorf.</p> <p>MAQUILLATGE: Malgrat ser un home, se'l veu maquillat i com si portes els ulls pintats.</p>
03.05 – 03.10	<p>Ylenia: cuando paso toda la movida de Ylenia la verdad, la verdad, le gusto</p>	<p>Va movent el cap, i quan diu Ylenia se li escapa el riure. Treu la llengua.</p>	<p>Quan diu "la verdad", per marcar-ho mou molt les mans.</p>	<p>Similar a la d'abans.</p>	<p>Quan diu "la verdad" ho marca amb molt èmfasi, i amb més intensitat</p>	<p>No varia res</p>	<p>No varia res</p>
03.10-03.34	<p>Kiko: Cállate, que lo gordo te lo voy a contar ahora, estábamos en maquillaje. Estábamos en maquillaje y le digo Lydia está ahí Ylenia cuantas veces has soñado con entrevista a Ylenia y dice Pues Yo creo que se llama</p>	<p>Mentre explica està molt seriós. Quan diu "mentirosa" se li escapa un somriure, i es mulla els llavis.</p> <p>Lydia: sorpresa, amb la boca oberta, i fa cara de tenir raó</p>	<p>Va movent les mans al ritme que parla, cap a un costat i cap a l'altre.</p>	<p>Està inclinat cap endavant i cap al lateral, mirant a la resta dels col·laboradors, i a l'altre lateral on hi ha el Jorge Javier.</p> <p>Lydia està més inclinada que anteriorment, més cap endavant.</p>	<p>Lydia allarga més les paraules..</p> <p>S'interrompen i van alçant la veu perquè se'ls escolti millor.</p>	<p>No varia res</p>	<p>No varia res.</p>

	<p>Ylenia por toda la movida mía Pues Así me lo ha dicho</p> <p>Lyda: Di que no es verdad</p> <p>Kiko:Uy que mentirosa</p> <p>Lydia: He dicho seguro que su madre era fan de romina y albano</p> <p>Ylenia: Le molo el nombre ¿sabes lo que te quiero decir?</p> <p>Kiko: Pero ¿cuántos años tienes tu?</p> <p>Ylenia: 25</p> <p>Kiko:Hombre pero lo de Lydia paso hace 10 años, hace 9</p>						
03.35 -03.47	<p>Ylenia:Pero entonces será de eso que era hija de..</p> <p>Kiko: Pero cuantos años piensas que tiene Lydia? Que crees que lleva 25 años buscando a Ylenia. Que esta pa allá pero no tanto</p>	<p>Ylenia mentre els escolta va somrient, després riu amb la boca molt oberta i amb el nas estarrufat.</p>	<p>Quan diu " <i>serà de eso</i>" i assenyala al Kiko perquè es el que acaba d'explicar-ho. Ylenia també abaixa el cap rient.</p>	<p>Ylenia està més inclinada cap endavant.</p>	<p>S'interrompen i van alçant la veu perquè se'ls escolti millor.</p>	<p>No varia res</p>	<p>No varia res.</p>
03.48 -03.53	<p>Jorge: Jimmy háblame del rubio de Ylenia</p>	<p>Lydia mira al Kiko amb un somriure, després alça una cella de resignament.</p>	<p>No es veu massa.</p>	<p>Semblant.</p>	<p>Al Kiko li surt la veu diferent, perquè esta rient.</p>	<p>No varia res</p>	<p>No varia res.</p>
03.53-03.57	<p>Jimmy: Si</p> <p>Ylenia: Muy natural no?</p>	<p>Molt seriosa mentre mira Jimmy.</p>	<p>Es va tocant el cabell, col·locant-se'l cap enrere.</p>	<p>Jimmy està recolzat a la cadira, una mica endavant.</p>	<p>Característiques del Jimmy: TIMBRE: Cadascú té el seu</p>	<p>No varia res</p>	<p>ROBA: Porta un jersei vermellós i una camisa a quadres. APARENÇA: Té els cabells grisos,</p>

					<p>TO: Greu, i té una veu força nassal.</p> <p>INTENSITAT: No molt elevat, un volum normal com la resta de tertulians.</p> <p>RITME: Lent, pausat</p>		<p>blancs. Una forma corporal endomorfa.</p> <p>MAQUILLATGE: No se li nota que va maquillat. És a dir, només porta el maquillatge per les llums</p>
03.58-04.00	<p>Jimmy: No, bueno supongo te veo las cejas negras, (Ylenia diu: claro)</p>	<p>Mirar molt fixament a la Ylenia Quan la Ylenia diu "claro"riu.</p>	<p>Es toca les celles quan diu "cejas".</p>	<p>Jimmy està més inclinat cap endavant.</p>	<p>Semblant.</p>	<p>No varia res</p>	<p>No varia res.</p>
04.01-04.07	<p>Jimmy: con lo cual el monedero es negro no</p> <p>Ylenia: también</p>	<p>Quan diu "también", Ylenia es posa seria i treu els llavis en fora, com per demostrar que el es normal, i que no vol que es riguin d'ella.</p>	<p>Es va tocant el cabell, intentant pentinar-se</p>	<p>Ambdós estan més inclinats cap endavant.</p>	<p>Semblant.</p>	<p>No varia res</p>	<p>No varia res.</p>
04.08-04.18	<p>Jimmy: Yo te quería preguntar, en Gandía shore, que postura del Kama Sutra te gusta más practicar allí? O allí solo ibais a?</p>	<p>Va mirant a tots els col·laboradors per veure quines reaccions provoca el que pregunta.</p>	<p>Quan acaba una paraula impactant, mou el punt tancat com per donar-hi èmfasi.</p>	<p>Recolzat cap endavant</p>	<p>Semblant.</p>	<p>No varia res</p>	<p>No varia res.</p>
04.19-04.34	<p>Ylenia: Yo dominando</p> <p>Ylenia: Seh,</p> <p>Jimmy: ¿Tu dominando? ¿Pero mirándole de frente o..?</p> <p>Jorge: ¿Qué quiere decir dominando?</p> <p>Ylenia: Desde arriba, desde arriba</p> <p>Maria: ¿Y a ti para que un chico te guste, tiene que ser complicado no?</p>	<p>Ylenia manté una mirada desafiant, llavis a punt de fer un somriure, sembla més provocadora. Quan diu "des de arriba" fa un somriure. Quan parla la Maria, la Ylenia treu a llengua, i aixeca les celles pensant que contestar. La Maria obra molt les celles quan diu "monton" arruga el</p>	<p>La Maria va fent gestos amb les mans mentre parla.</p>	<p>Similar al d'abans.</p>	<p>Tots s'interrompen, i hi ha comentaris d'altres tertulians amb una intensitat més baixa.</p>	<p>No varia res</p>	<p>No varia res.</p>

		front com si estigues cansada.					
04.35-05.10	<p>Ylenia: Que quieres decir?</p> <p>Maria: Te tienen que acercar un montón de tíos en la noche, y yo creo que para que llegue un tío te maree tiene que ser difícil</p> <p>Ylenia: Los tíos también a lo mejor se cortan eh al acercarse también te lo digo</p> <p>Jorge: ¿La tienen que tener grande Ylenia?</p> <p>Ylenia: Pues sí, para hacer tonterías las justas</p> <p>Jimmy: Pero grande como, como un bastón?</p> <p>Ylenia: Por ejemplo</p> <p>Jimmy: ¿Cuál es la que la tenía más grande allí?</p> <p>Ylenia: Tampoco las cate todas eh, cate una eh</p> <p>Jimmy: Ah ¿solo una?</p> <p>Ylenia: Bastante</p> <p>Lydia: ¿Y labrador que tal? ¿Bien, bien?</p>	<p>Pla general de tots. L' Ylenia assenteix molt el cap, i riu com si el que diu fos molt obvi. Es queda amb els llavis cap enfora, com si fes un petó, desafiant.</p>	<p>Només treu les mans dels genolls per pentinar-se. Ylenia juga amb el cos i balla cap endavant i cap enrere.</p>	<p>Primera la Maria està com abans però després es recolza més cap endavant. Ylenia està semblant i hi ha un moment que es recolza més cap enrere.</p>	Semblant.	No varia res	No varia res
05.11-05.19	<p>Ylenia: Especial</p>	<p>Somriu, assenteix fa que no amb el cap com donant la raó. No parla amb</p>	<p>No és veu massa atès que es un primer pla.</p>	Semblant.	Semblant.	No varia res	No varia res.

	<p>Lydia: A mí me encanta labrador</p> <p>Ylenia: Es muy buena gente</p> <p>Kiko: ¿Cómo fue, la relación con labrador?</p> <p>Ylenia: Como la habéis visto</p>	<p>qui s'escolta en general. Riu per nervis quan diu "como la habéis visto"</p>					
--	--	---	--	--	--	--	--

4- Taula d'anàlisi .Cat

Comunicació No Verbal							
Muntatge	Text	Kinesia			Parallenguatge	Proxèmia	Altres
		Expressió facial	Expressió Gestual	Expressió Postural			
12.33 – 12.47	Ariadna Oltra: Amb en Margarit en aquesta conversa vam tocar moltes coses Xavier, en aquest últim cas quan diu esperar ser estimat després de mort, es tot just una mitologia que t'ajuda a viure una mica millor.	Es un pla general, impossible fixar-se en alguna expressió facial correctament.	Es un pla general, impossible fixar-se en alguna expressió gestual correctament.	Així a grans trets, es veuen els quatre tertulians asseguts a les seves respectives cadires, aparentment tranquils, amb les cames de entrellaçades Per altra banda, la presentadora Ariadna Oltra, s'inclina de la seva cadira, amb les cames entrellaçades i mirant fixament a Xavier Rubert, un dels tertulians.	TIMBRE: Cadascú te el seu. TO: Per ser una veu femenina, té una veu molt greu. INTENSITAT: Normal, però normalment a mesura que parla puja el volum. RITME: Ariadna Oltra acostuma anar molt ràpid però aquesta vegada va lenta, dient síl·laba per síl·laba, molt a poc a poc	La distància que trobem entre ells és una barreja entre la personal i la social. Al ser un debat estan asseguts en forma pentagonal. D'un tertulià, al que te al costat hi ha una distància personal. Però si ens fixem entre personatges que no estan de costat, podem observar una distància social.	Al ser un pla general no et pots posar amb detall ni amb la roba, ni amb el maquillatge. Per això, ho desgranarem més endavant.
12.47 -14.26	Xavier Rubert: Si, però la estimació com ha dit en meu amic Joan, érem companys a la càtedra d'arquitectura, si però l'amor no es res, sinó es una barreja de sentiments i sensacions de plaer i de desig, jo tenia un Company a la universitat de Harvard, un capella que deia, ho diré amb	Xavier mira a la Ariadna molt fixament, però també reflexiona mentre mira endavant o cap al terra. Gesticula molt depenent del que diu. Per exemple, quan diu	Mou les mans al ritme que va parlant. Quan diu la cita amb anglès, mou la ma dreta amb força ja sigui amb la mà oberta com tancada. Quan diu "escolti" tira les mans enlaire perquè parli. Si diu alguna cosa que te representació gràfica ho	Està recolzat a la cadira amb una mà darrere de la cadira, i l'altra recolzada sobre seu. Després canvia, i tot i estar recolzat a la cadira, te les dos mans lliures.	TIMBRE: Cadascú te el seu propi TO: Força greu. INTENSITAT: Normal, no parla ni molt fluix ni molt fort.	No varia.	ROBA: Xavier vesteix amb una americana negra, camisa blava i un jersei rosa. APARENÇA: És un home gran, amb el cabell blanc, i

	<p>angles perquè es molt curt, i després ho traduiré amb català: “<i>Sex, sex is fun, but when is nothing but fun, is not fun anymore.</i>” O sigui “El sexe es divertit, es plaent, però quan només es plaent, no es ni plaent.” Si no hi ha aquesta barreja no funciona. Fixat que si agaféssim la etimologia, a l’amor va aparèixer, apareix com un fenomen de disrupció. Al igual que Adam i prometeu van ser castigats perquè van volgué robar en els deus, en el deu, la <i>sabiduria</i>. Es a dir els homes son homes i no vulguin ser deus provant la <i>manzana del bien y el mal</i>, i prometeu volent robar el foc dels deus, els castiga. Doncs l’amor també va ser castigat, i a sigut castigat, no la sexualitat, no la copulacions, el pecat, l’estimació, el voler d’un fenomen còsmic que assegura la reproducció de l’espècie, vulguer fer-ne una opció personal</p>	<p>la cita amb anglès arrufa el nas. Mentre pensa arrufa les celles, i també ho fa quan li surt la paraula exacta que estava buscant.</p>	<p>fa, com el foc, o quan fa una enumeració.</p>		<p>RITME: No molt ràpid però tampoc parla excessivament lent.</p> <p>Xavier Rubert té una veu molt ronca. Quan comença amb anglès ho fa amb molt èmfasi</p>		<p>porta ulleres. Té un cos força ectomorf.</p> <p>MAQUILLATGE: No es nota que vagi maquillat, només porta el bàsic per sortir a la televisió</p>
14.27 -15.19	<p>doncs que diu, Afrodita, amb aquell llibret que vam fer amb la meva filla, Afrodita quan veu que el seu fill s’ha enamorat de psique, d’una dona diu però que t’has pensat? Perquè per, Afrodita no es l’amor, es la deessa de la reproducció, de la intoxicació còsmica, del desig, però del desig lúdic. Doncs això ho ha de fer-ho tothom, perquè duri l’espècie, ara aquest nano, aquest fill meu, no vol reproduir-se, vol sa enamorat d’aquella, que</p>	<p>Xavier es comporta de manera molt similar.</p> <p>Albert Espinosa se’l mira amb molta atenció amb la boca oberta.</p> <p>La Natza se’l mira amb mig somriure</p>	<p>L’Albert es rascava el braç.</p>	<p>Xavier es comporta de manera molt similar.</p> <p>L’Albert recolzat a la cadira bastant còmodament, com molt concentrat, mirant a Xavier.</p> <p>Natza està recolzada a la cadira.</p>	<p>Similar a abans.</p>	<p>No varia.</p>	<p>No varia res.</p>

	s'ha pensat aquell? Que s'ha pensat? Aquesta reacció enfront de l'opció... no, no, digui, digui						
15.20-15.39	<p>Ariadna Oltra: Ara jo m'estava preguntant, i obro també el tema a la resta eh, que queda de tot això en nosaltres ara.</p> <p>Xavier Rubert: Amb els clàssics ens queda tot.</p> <p>Ariadna Oltra: Amb els clàssics ens queda tot. amb això esteu d'acord?</p> <p>Natza Farré: Clar però això es quan, quan fan per exemple una frase que s'utilitza molt que esta molt gastada, fan un Shakespeare,</p>	No es veuen bé perquè són plans molts llunyans. No es veuen bé.	No es veuen bé perquè són plans molts llunyans. No es veuen bé.	No es veuen bé perquè són plans molts llunyans. No es veuen bé.	Expliquem les característiques de la Natza: TIMBRE: Cadascú té el seu. TO: No massa agut, però té una veu més aguda que no greu. INTENSITAT: Normal, més cap a una intensitat baixa. RITME: Força calmada, sense pressa.	No varia.	<p>ROBA: Natza vesteix amb una camisa i una americana grisa. Porta un estil bastant masculí.</p> <p>APARENÇA: Porta ulleres i el cabell curt. Té una forma de cos, que no sabria definir exactament. És una barreja entre ectomorfo i mesomorfo.</p> <p>MAQUILLATGE: No va massa maquillada només el maquillatge que utilitzen davant les càmeres.</p>
15.40 – 16.07	Natza: el Shakespeare mes actual, el Shakespeare sempre es actual, perquè Shakespeare el que ha fet al llarg de la seva obra es parlar de les passions humanes, i les passions humanes no san modificat, tampoc sa modificat amb els clàssics, x tant els nostres referents, la cultura occidental que es la que mes coneixem, esta sempre plena	Mirar a varies persones, però no gesticula en excés.	Gesticula menys que el Xavier però mou les mans a mesura que parla per explicar-se millor	Recolzada a la cadira d'una manera recta. Sembla segura d'ella mateixa.	No varia massa.	No varia.	No varia massa.

	<p>de referents que segueixen funcionant, perquè el tema de l'amor per exemple, ha canviat potser la estètica, han canviat moltes coses però seguim funcionant duna manera molt semblant..</p> <p>Ariadna Oltra: Tu m'estàs dient</p>						
16.08 -16.14	<p>Ariadna: que aquí en aquest llibre eh, aquí tenim el seu autor, en aquest el mon blau, estima el teu caos, hi ha també part d'aquests clàssics?</p>	<p>Parlar segura, no riu, sinó que ho diu d'una manera molt seriosa. Mira llibre al parlar d'ell.</p>	<p>Es mou molt brusquement, molt decidida.</p>	<p>Està una mica inclinada cap endavant.</p>	<p>Ariadna Oltra ja parla més ràpid, tal i com la periodista ens té acostumats.</p>	<p>No varia.</p>	<p>ROBA: Vesteix amb un vestit blau elegant.</p> <p>APARENÇA: Ariadna Oltra a vegades porta ulleres, però no en aquesta ocasió. Te un cos semblant a mesomorf. Porta el cabell fins les espatlles.</p> <p>MAQUILLATGE: Va maquillada però no en excés, sinó molt fina. Porta maquillatge verdós als ulls.</p>
16.15 -16.18	<p>Natza Farré: Jo no ho se perquè no l'he llegit,</p> <p>Ariadna Oltra: Però es possible que hi sigui?</p>	<p>L'Albert riu i sembla que vulgui dir alguna cosa més, però al final no.</p>	<p>L'Albert es rasca l'orella.</p>	<p>L'Albert s'agafa el genoll.</p>	<p>La Natza i l'Ariadna es contesten força ràpid. No s'arriben a interrompre, però no hi ha una pausa per pensar que respondre.</p>	<p>No varia.</p>	<p>S'escolta Albert Espinosa dient alguna cosa molt fluix.</p>
16.19 – 16.26	<p>Natza Farré: Es possible que hi trobem aquests referents mateixos</p>	<p>Natza sempre te mig somriure, i també va assentint que sí amb el cap.</p>	<p>Van girant el cap per mirar-los a tots. Per exemple: Natza mira a l'Albert, després mira</p>	<p>No ha canviat de postura, sinó que segueix exactament igual.</p>	<p>No varia massa.</p>	<p>No varia.</p>	<p>No varia massa.</p>

	Ariadna Oltra: Tu, en aquí hi ha aquests referents Albert?		l'Ariadna i un altre cop a l'Albert.				
16.26-16.33	Albert Espinosa: Si, si que hi son, jo crec que una de les coses que ha comentat en el vídeo que a mi m'encanta es l'estimació dels lectors.	Mirar molt atentament a la Ariadna Oltra	Té una ma recolzada al genoll, i només mou l'altra al ritme de que parla.	Com la tenia abans, està recolzat bastant còmodament.	TIMBRE: Cadascú té el seu. TO: No massa greu per ser un noi, però no es agut. INTENSITAT: Normal, més aviat baix. RITME: Parla amb un ritme lent, calmat.	No varia.	ROBA: Vesteix amb una dessuadora del seu nou llibre: "Ama tu kaos", una braga pel coll de molts colors, i samarreta taronja. APARENÇA: Té una forma de cos com endomorfa, i el cabell curt. MAQUILLATGE: Sembla que no vagi maquillat.

5- Taula d'anàlisi 21 días

Comunicació No Verbal							
Muntatge	Text	Kinesia			Parallenguatge	Proxèmia	Altres
		Expressió facial	Expressió Gestual	Expressió Postural			
04.03-03.46	<p>Adela: Dejo unos días la orquesta y sus chicos, para conocer a Francisco que recorre las ferias de España vendiendo almendras. Acaba de llegar a Torre del Mar con su familia y su caravana. El ayuntamiento tiene que autorizar todos los remolques que se plante.</p>	<p>No estan pròpiament dins l'entrevista, i per tant, veiem l'entrevistat però no està pendent de la càmera. Per aquest motiu, el veiem realitzant altres accions: caminant i movent objectes. No és un pla idoni per visualitzar la cara.</p>	<p>No estan pròpiament dins l'entrevista, i per tant, veiem l'entrevistat però no està pendent de la càmera. Per aquest motiu el veiem realitzant altres accions: caminant i movent objectes.</p>	<p>No estan pròpiament dins l'entrevista, i per tant, veiem l'entrevistat però no està pendent de la càmera. Per aquest motiu el veiem realitzant altres accions: caminant i movent objectes.</p>	<p>TIMBRE: Cadascú té el seu.</p> <p>TO: Més agut que greu, però no excessivament agut.</p> <p>INTENSITAT: Normal, no és molt alt ni molt baix. És un volum acceptable. Sembla que aquesta veu està col·locada amb postproducció. Per tant, és molt normal que estigui a bona intensitat.</p> <p>RITME: Una veu molt calmada.</p>	<p>Encara no està dins l'entrevista i no els veiem junts. Per això, no sabem quina proxèmia tenen.</p>	<p>ROBA: Francisco va amb una samarreta verdosa, amb alguna ratlla més clara. Uns pantalons a quadres vermells i unes xancles de platja.</p> <p>APARENÇA: Malgrat no semblar molt gran d'edat, té bastantes arrugues. A més està vermell del sol. Porta un cigarret recolzat a l'orella. Té un cos força endomorfic.</p> <p>MAQUILLATGE: No porta maquillatge</p>
03.45-03.31	<p>Francisco: Yo me dedico a vender, a vender a la calle con su feria y eso, vendo mi maíz, mis "almendricas", lo que da el</p>	<p>No mira a la càmera sinó sembla que mira a la periodista. Parla</p>	<p>És un pla on únicament veiem el tronc superior. Malgrat això, no gesticula massa, ja que</p>	<p>Està recolzat amb una mà al camió. Només deixa aquesta posició per gratar-se el clatell.</p>	<p>TIMBRE: Cadascú té el seu.</p>	<p>Tot i que no veiem l'Adela, el Francisco no mira a càmera sinó que</p>	<p>No varia res.</p>

	día, como si me tengo que vender yo también me vendo yo.	d'una manera bastant seriosa per la posició de la boca, i del costat dels ulls. Només somriu al final quan fa broma i parla sobre vendre's a ell mateix.	té les mans quietes. Només en certes ocasions mou les espatlles.	L'altra mà, tot i que no s'acaba de veure bé, sembla que la té recolzada al maluc.	TO: Greu, i té una veu força ronca. INTENSITAT: No parla amb massa intensitat. RITME: Molt variable, comença parlant lent, i de sobte, comença a parlar més ràpidament. Sembla que es mengi síl·labes mentre parla. No parla d'una manera molt entenedora.	sembla que mira al costat. Això fa pensar que l'Adela està allà on mira el Francisco. Per aquest motiu diem que hi ha una distància personal.	
03.30-03.14	Francisco: Cambiaría esto por una cosa que fuese muy grande porque con esto como, vivo y no dependo de nadie. Me gusta lo libre que está uno. Tengo libertad, haces lo que tu quieres	Molt semblant. Ulls bastant tancats per culpa del sol.	Amb una mà gesticula mentre parla. La mou al ritme del que va dient. També mou les espatlles com a símbol d'afirmació amb el que està dient, com si fos molt obvi i comprensible. Al final d'aquest fragment, mou les dos mans i les espatlles com per tancar la frase.	Torna a estar amb una mà recolzat al camió. Aquesta vegada per això mou l'altra mà. Tot i que al final la treu.	Semblant anteriorment.	Tot i que no veiem l'Adela, el Francisco no mira a càmera sinó que sembla que mira al costat. Això fa pensar que l'Adela està allà on mira el Francisco. Per aquest motiu diem que hi ha una distància personal.	No varia res.
03.13-02.37	Música	No estan massa centrats a l'entrevista, atès que hi ha música. Tornem a veure al Francisco fent coses. Surten un moment dos nens petits que estan pixelats perquè no se'ls conegui la identitat.	No estan massa centrats a l'entrevista, atès que hi ha música. Tornem a veure al Francisco fent coses. Surten un moment dos nens petits que estan pixelats perquè no se'ls conegui la identitat.	No estan massa centrats a l'entrevista, atès que hi ha música. Tornem a veure al Francisco fent coses. Surten un moment dos nens petits que estan pixelats perquè no se'ls conegui la identitat.	Semblant anteriorment.	Pausa a l'entrevista i veiem l'home actuant amb normalitat, com si no hi hagués la càmera.	No varia res.
02.36-02.27	Francisco: Con la goma vamos a enganchar ahí eso, Adela: ¿Esa es tu caravana?	Al realitzar-se l'entrevista caminant, no es centren massa en les cares.	Va caminant i obra la caravana.	Va caminant, motiu pel qual no es veu una postura molt definida. De tota manera, no camina molt recte, sinó que	Semblant anteriorment.	Sembla que la proxèmia es personal, però varien els	ROBA: Porta una samarreta grisa amb un coll de pic, i amb un dibuix blanc. Ho

	<p>Francisco: ¿Esta?</p> <p>Adela: ¿está de aquí?</p> <p>Francisco: Si,</p> <p>Adela: A mírala</p> <p>Francisco: Esta un poquillo <i>desfermada</i>, pero bueno</p> <p>Adela: Ah mira oye</p>			<p>camina encorbat endavant.</p>		<p>centímetres durant aquest fragment.</p>	<p>acompanya amb uns texans.</p> <p>APARENÇA: Té el cabell llarg, castany i el porta sense lligar. Té una forma força ectomorfa.</p> <p>MAQUILLATGE: Sembla que no va maquillada.</p>
<p>02.26 – 01.52</p>	<p>Adela: Aquí tiene un cama veo</p> <p>Francisco: Si aquí tiene un cama y ahí otra</p> <p>Adela: Y ahí duermen las niñas</p> <p>Francisco: No hombre, hay que ponerle el colchón y duermen en el furgón.</p> <p>Adela: ¿Y esto de aquí que es?</p> <p>Francisco: Esto es un cuarto de baño que tenemos ahí cosas, la bañera cuando eran chicos y eso, aquí hay un ropero</p> <p>Adela: El baño lo tenéis inutilizado</p> <p>Francisco: Si lo tenemos inutilizado porque aquí hay más traste</p>	<p>El Francisco i l'Adela és miren, no miren la càmera en cap moment, sinó que es miren mútuament o miren la caravana. Quan l'Adela li demana que on van el bany, el mira molt atentament esperant la resposta. Quan aquest li contesta, l'Adela alça molt les celles, i mou la boca amb senyal de sorpresa. Concretament una sorpresa negativa.</p>	<p>Ell va obrint i tancant portes, i únicament assenyala objectes per parlar d'ells. L'Adela mou les mans acompanyant el que demana.</p>	<p>Estan els dos de peu, un darrere de l'altre. Miren endavant els objectes i les sales de la caravana.</p>	<p>Francisco parla molt ràpid i d'una manera molt poc entenedora.</p>	<p>La distància aquí passa a ser personal gairebé íntima.</p>	<p>No varia res.</p>

	<p>Adela: ¿Y entonces donde vais al baño?</p> <p>Francisco: Eh? Pues al baño nos apañamos</p> <p>Adela: ¿Os vais al campo, a la playa o donde sea?</p> <p>Francisco: ¿Al merendero?</p> <p>Adela: ¿Ah sí?</p> <p>Francisco: Ala ¿vamos a sacar el cubito para fregar a la mami y eso?</p>						
<p>01.51-01.22</p>	<p>Adela: ¿Y los trabajadores que vienen contigo donde duermen?</p> <p>Francisco: En el camión</p> <p>Adela: ¿Y dormís siempre aquí?</p> <p>Francisco: Ahora mismo sí</p> <p>Adela: ¿Cuántos dormís aquí dentro</p> <p>Francisco: Aquí por los menos 5, 5 dormimos aquí.</p> <p>Adela: ¿Qué dices cinco personas aquí? O sea tú lo normal es que en una feria te lleves este camión y durmáis aquí dentro</p> <p>Francisco: Claro</p>	<p>Miren cap a un costat, suposadament on esta el camió. Quan estan dins seu, es miren mútuament però també miren el camió. L'home va assentint mentre parla. L'Adela mira atentament al camió, i finalmentriu mentre assenteix.</p>	<p>Al principi caminen, i qualsevol gest esta relacionat amb aquesta acció. Francisco assenyala cap a la direcció on hi ha el camió. Tot i això, no mou massa el tronc superior. L'Adela mou molt les dos mans, i després creua els braços mentre mira el camió.</p>	<p>Normalment estan els dos drets, mirant-se. Quan l'Adela creua els braços agafa una postura desagradable, distant.</p>	<p>Adela quan diu "Que dices" ho fa amb un to de sorpresa.</p>	<p>Mantenen una distància personal, gairebé íntima.</p>	<p>No varia res.</p>

	<p>Adela: ¿Y yo donde voy a dormir?</p> <p>Francisco: Tú donde tú quieras. Aquí en el lado de la Puerta es donde el fresquito más te va a entrar.</p> <p>Adela: O sea aquí en el camión. Lo que puedo elegir es la posición. Dormir en un camión con el "calorazo" que aquí hace dentro</p>						
01.21-00.58	<p>Adela: Y ahora nos vamos a poner a hacer la comida. Aquí en nuestra casa. La verdad es que ha montado un buen tenderete. Las habitaciones, comedor, la piscina de las niñas, su nevera, el cubo de la ropa sucia, y la basura</p>	<p>Està mirant la càmera, però també va mirant les coses que va assenyalant. No te massa qualitat la càmera no és veu si fa masses gestos.</p>	<p>Es toca el cabell i la boca, d'una manera pensativa, estressada. Va assenyalant cada objecte que diu.</p>	<p>És l'Adela qui agafa la càmera, i aleshores se li genera aquesta postura com si tingues el cos cap enrere.</p>	<p>La veu de l'Adela no varia massa a com la projecta normalment.</p>	<p>No hi ha proxèmia, perquè no hi ha el Francisco. La noia està agafant la càmera.</p>	<p>Francisco va sense samarreta.</p>
00.57-00.48	<p>Adela: Que haces francisco?</p> <p>Francisco: Lavándole el aseo a mi señora</p> <p>Adela: ¿Pero esto es el aseo?</p> <p>Francisco: Si</p>	<p>A l'Adela no se la veu gairebé. Mentre el Francisco parla, ho fa amb els ulls bastant tancats, sembla que parla somrient.</p>	<p>No se'ls hi veuen massa les mans, però no es mouen gaire. Únicament Francisco fa la galleda.</p>	<p>Francisco te una postura molt acomodada, amb els braços recolzats a l'esquena. Ella encara està agafant la càmera.</p>	<p>A l'Adela se li escapa gairebé un crit quan diu "Esto es el aseo". Sembla molt sorpresa.</p>	<p>Personal, però dins del personal una distància força llunyana.</p>	<p>No varia massa.</p>
00.47-00.32	<p>Adela: ¿Y te apañas ya con ese cubo?</p> <p>Señora de Francisco: Sí, estoy acostumbrada</p> <p>Adela: ¿Y a ti te resulta cómodo?</p>	<p>Gairebé no es veu a la periodista. La dona del Francisco va mirant de reüll a la periodista, i parla mentre somriu. Quan se li pregunta si es còmode anar al bany d'aquesta manera, fa una ganyota amb tota la</p>	<p>La dona del Francisco va realitzant accions mentre parla.</p>	<p>Estan les dos dretes, mentre realitza altres accions. Només quan contesta preguntes es posa molt recta amb els braços recolzats a l'esquena.</p>	<p>TIMBRE: Cadascú té el seu propi.</p> <p>TO: Per ser una noia té el to força greu.</p> <p>INTENSITAT: Normal, més aviat fluix.</p>	<p>Mantenen una distància personal, tot i que és variable perquè la parella del Francisco va realitzant altres accions fins gairebé al final.</p>	<p>ROBA: Una samarreta taronja. Força desarreglada.</p> <p>APARENÇA: Porta el cabell recollit en una cua. Té un cos bastant endomorf.</p>

	Señora de Francisco: Si a mí si yo no lo veo incomodo tampoco	cara negant-ho. A més també va negant amb tot el cap.			RITME: Parla d'una manera tranquil·la.		MAQUILLATGE: Sembla que no vagi maquillada.
00.31-00.12	Francisco: Y esta es la vida que tenemos Adela. Nos acostumbramos a lo que tenemos Adela, ¿sabes lo que te digo?, y ¿vivo bien no? Con lo que cabe dios vivo bien, no me falta para comer en invierno, como lo que me apetece, y vivo en amor con lo que tengo Señora de Francisco: El muchacho de los pinchitos	El Francisco a movent el cap, i va tancant els ulls, com si estigues molt convençut del que diu. Ho explica d'una manera seriosa, amb els llavis cap a baix.	Va movent les espatlles al ritme que mou el cap, mentre va afirmant s'aixeca i va dins la furgoneta.	Assegut còmodament subjectant una nena que està assentada sobre el seu genoll.	Mentre parla el Francisco, la dona l'interromp, ja que està més lluny i no la visualitzem des de la perspectiva de la càmera.	Només veiem la periodista un moment al principi d'aquest tall, quan s'assenta amb ell. Per tant, la proxèmia és personal perquè estan asseguts de costat.	Francisco segueix sense samarreta, i te la seva filla en braços. La identitat de la filla no es veu afectada ates que la seva cara està pixelada.
00.11-00.00	Adela: Esa claro que la feria mueve mucha gente, y que hay muchos tipos de feriantes, los que tienen buenas atracciones viven bien, pero hay otros como ellos que simplemente sobreviven.	Fa cara de preocupació, per la posició de la boca i les celles. Gira un moment el cap cap enrere.	Mou la mà assenyalant-los quan diu "ellos" però no es veu massa.	Sembla que torni aguantar ella la càmera.	Adela sembla que parli més fluix i de manera més lenta.	No hi ha proxèmia ja que no hi ha el Francisco. Parla Adela a la càmera.	Adela ara porta una cua.

6- Taula d'anàlisi *Mujeres y Hombres y viceversa*

Comunicació No Verbal							
Muntatge	Text	Kinesia			Parallenguatge	Proxèmia	Altres
		Expressió facial	Expressió Gestual	Expressió Postural			
57.30 – 57.15	<p>Steisy: Emma, dile que te diga lo que me has dicho</p> <p>Julen: Yo solo he dicho que es una princesa</p> <p>Emma: Pero que gracioso estas hoy Julen</p> <p>Julen: ¿Si, verdad?</p>	<p>Es un pla on no es veuen massa les cares, però estan els dos rient. Steisy i Julen és miren mútuament però també miren a l'Emma.</p>	<p>La Steisy manté la mà aixecada mentre crida a la Emma. Després es posa les mans sota la cara esperant. Quan el Julen fa la gràcia, la Steisy s'ajup rient i aplaudint. Steisy el té abraçat i li fa un petó a la galta.</p>	<p>Estan els dos abraçats, hi ha un moment que es deixen anar però finalment acaben aquests segons abraçats.⁹</p>	<p>Julen imita un accent de persona estrangera. La noia fa un crit, quan comença a riure.</p> <p>TIMBRE: Cadascú té el seu.</p> <p>TO: Julen té un to greu. Steisy, per ser una noia, també té un to greu. L'Emma té un to més agut que Steisy però no excessivament agut.</p> <p>INTENSITAT: Julen té un volum correcte per estar en un plató. Emma i Steisy també tenen una intensitat acceptable però ambdues tenen un volum superior al del Julen.</p>	<p>Entre Julen i Steisy la distància és mínima ja que estan abraçats, per tant hi ha una distància íntima. Però entre ells i l'Emma hi ha una distància social atès que ells estan al mig del plató mentre que l'Emma està a les escales.</p>	<p>ROBA: Steisy va amb un vestit taronja molt provocatiu. Té un forat amb forma de rombe a l'escot, i és força curt. El Julen per la seva banda, porta una vestimenta que recrea l'ètnia rabari. Va blanc, amb varis estampats. Porta una espècie de barret vermell.</p> <p>APARENÇA: La noia té el cabell molt llarg i tenyit. Molt morena. El noi sembla alt i prim. Va caracteritzat. Steisy té un cos mesomorfo atès que se li nota que fa molt esport. Julen al portar aquesta</p>

					RITME: Tan Julen com Emma parlen d'una manera molt calmada, mentre que Steisy parla bastant ràpid.		<p>vestimenta no se sap exactament si té un cos ectomorf i/o mesomorf.</p> <p>MAQUILLATGE: La noia va força maquillada, mentre que el noi sembla que només va maquillat per la càmera.</p>
57.14 – 57.01	<p>Emma: ¿De dónde vienes?</p> <p>Julen: De la tribu rabari de la india</p> <p>Emma: ¿Y cómo es esa tribu?</p> <p>Julen: Tienen un dios que se llamaba Shiwa</p>	<p>Mentre l'Emma parla està rient, assentint i mirant-los. El Julen mira l'Emma, mentre que la Steisy mira al Julen, de manera molt atenta. Julen parla d'una manera molt seriosa.</p>	<p>Emma fa un moviment ràpid amb les cames. El Julen fa algun gest mentre es mou. La Steisy es rasca l'ull, però després ja només acaricia el noi. Li toca el barret d'una manera molt amorosa.</p>	<p>Emma està asseguda amb les cames creuades, i te ambdós braços per agafar el micròfon. La Steisy i el Julen estan abraçats. Steisy li passa la ma per sobre les espatlles, i Julen per la cintura de la Steisy.</p>	<p>Julen va fent pauses entre paraules, i a vegades arrossega el final de les paraules.</p>	No varia res.	<p>ROBA: Emma va vestida tota fosca. Porta una samarreta negra, i uns pantalons foscos també. Porta collarets que li donen colors més vius a la seva vestimenta.</p> <p>APARENÇA: Porta el cabell per les espatlles. Emma té un cos ectomorf.</p> <p>MAQUILLATGE: L'Emma va força maquillada, especialment els ulls amb un to verdós.</p>
57.00 – 56.50	<p>Julen: , y le encomando que tenía que traer un camello, y aquí estoy.</p> <p>Emma: ¿Sin camello?</p> <p>Julen: Eh</p> <p>Emma: ¿Sin camello?</p>	<p>Primer, Julen està molt seriós mentre mira a l'Emma. I Steisy ja no mira a Julen a la cara, sinó que li mira la roba. Quan Julen fa la broma del pàrquing, ambdós riuen, i Steisy es</p>	<p>Estan abraçats, però Steisy ara li acaricia el pit.</p>	<p>Segueixen abraçats.</p>	<p>Similar a anteriorment.</p>	No varia res.	No varia res.

	Julen: El camello lo he dejado en el parking	tapa la boca per riure.					
56.49 – 56.37	Emma: De dónde has sacado, que viene de arriba abajo, no le falta detalle a Julen hoy	No se'ls hi veu bé la cara. L' Emma esta molt lluny, i Steisy i Julen estan d'esquena.	Es veu l'Emma assenyalant, movent el braç amunt i avall. Steisy assenjala les sabates.	Se'ls veuen abraçats d'esquena. Hi ha un moment que es deixen anar però s'agafen de la ma.		No varia res..	No varia res.
56.36 – 56.17	Steisy: Además eso son los zapatos de verdad de los indios, porque yo cuando me disfrace de la tribu y demás, me pille unos muy parecidos, así que los he reconocido, y se que son de verdad, buenos y de piel Julen: Las babuchas Las babuchas si Steisy: Así que creo que es uno de los pocos pretendientes que sea currado el calzado Emma: Bueno a ver que te dice nuestro estilista, Jesús reyes, que a ver cómo viene porque claro después del programa de ayer a ver cómo viene	Steisy i Julen miren les sabates d'una manera molt seriosa. L'Emma obra molt els ulls per crida l'atenció.	Steisy va assenyalant les sabates amb el braç. Aquesta i Julen es separen i es miren fixament cara a cara. L'Emma mou molt les mans d'una manera mig tancades, com si digues que el que esta explicant és molt fort	Ja no s'abracen però segueixen agafats de la ma.	Steisy parla molt ràpid, a més, s'embarbussa dient <i>ba-buchas</i> .	No varia res.	.No varia res.
56.16 – 55.57	Emma: Adelante Jesús, Emma: Buenos días, Jesús: Buenos días Emma Emma: No te voy a preguntar por labrador	La Steisy i el Julen miren al Jesús somrient. Quan Emma el mira, i va assentint el cap.	El Jesús arriba caminant a un ritme ràpid i decidit.	Steisy i Julen tornen a estar abraçats. Jesús arriba i es col·loca d'una manera recta, agafant el gos amb les dos mans. Emma te una ma recolzada el genoll, i l'altra al micròfon.	Característiques vocals de Jesús: TIMBRE: Cadascú te el seu. TO: Força greu. INTENSITAT: Parla més fluix que la resta de persones al plató.	Entre Julen i Steisy la distància és mínima ja que estan abraçats, per tant hi ha una distància íntima. Però entre ells i l'Emma hi ha una distància social atès que ells estan al mig del plató mentre que l'Emma	ROBA: Jesús porta un gos petit entre els braços. Una americana de color blau elèctric, bastant estrident. I uns pantalons estampats. APARENÇA: Porta el cabell llarg de la part superior, però

					RITME: Té un ritme lent i calmat.	esta a les escales. El Jesus també te una distància social entre ell i la Emma. Però en canvi entre ell i la parella, hi ha una distància personal.	en canvi de les orelles fins al clatell ho porta rapat. Té un cos mesomorf. MAQUILLATGE: Només porta el maquillatge necessari pels platós.
55.56 – 55.30	<p>Jesús: No</p> <p>Emma: Digo porque parecía que estaba esperando</p> <p>Jesús: No hace falta</p> <p>Emma: Ni tampoco por tu novio, o sea que, ni por Samira, ni por Nagore, ni por nadie</p> <p>Jesús: Nos centramos en lo profesional</p> <p>Emma: Si si si, porque ya sé que no te gusta hablar de lo personal</p> <p>Emma: venga</p> <p>Jesús: Lo justo</p> <p>Jesús: Me sorprende muchísimo</p>	<p>Jesús sembla molt indignat. Somriu però te la mirada enfadada, i quan acaba de contesta fa una ganyota amb els llavis. A més, va negant amb el cap. Julen quan Emma li va dient coses a Jesús obra molt la boca de sorpresa.</p>	<p>Va movent les espatlles mentre nega.</p>	<p>Està amb la mateixa postura.</p>	<p>Jesús parla molt fluix, i calmat, sembla que està molt avergonyit.</p>	<p>No varia res.</p>	<p>No varia res.</p>
55.29 – 54.53	<p>Jesús: porque hemos podido ver la comparación con una de las imágenes del líder de estas tribus, los rabarí, o rabarí, ¿vale? y quiero que todo el mundo se fije en un detalle y es que viene absolutamente clavado, ha conseguido recrear esa vestimenta de la tribu de la</p>	<p>El Jesús quant parla, obra molt els ulls. Va mirant a Julen i també a la Emma. Jesús va alçant les celles.</p>	<p>Camina endavant i endarrere, i també es mou una mica cap als laterals. Es posa les mans darrere.</p>	<p>Te La mateixa postura. Quan enfoquen a Julen i Steisy ja no estan abraçats. Julen està amb les mans a darrere. La Steisy està al lateral mirant a Julen amb els braços entrelaçats.</p>	<p>Característiques similars.</p>	<p>No varia res.</p>	<p>No varia res.</p>

	<p>india, a la perfecció, me gusta muchísimo desde la pasamanería, los detalles en metal, el turbante lleno de brillo.</p> <p>Emma: De dónde has sacado el turbante,</p> <p>Jesús: Las telas, porque son clavadas los colores</p> <p>Emma: ¿De dónde has sacado las telas?</p>						
54.52 – 54.38	<p>Alguien: La yaya te ha ayudado</p> <p>Julen: La abuela</p> <p>Emma: Tu abuela, ¿te ha hecho eso tu abuela? Pero la señora abuela de Julen llevara 3 días cosiendo</p> <p>Julen: Pues por ahí, por las noches igual.</p>	<p>Julen somriu, i a vegades es llepa els llavis. Emma fa cara de sorpresa, i arruga la front, també alça les celles. Tot això són gestos de sorpresa.</p>	<p>La Steisy parlar amb algú de l'esquerra i li fa senals amb els braços. Julen agafa un moment els braços, i és mira. L'estilista aplaudies.</p>	<p>Tots estan amb la mateixa postura.</p>	<p>Característiques similars.</p>	<p>No varia res.</p>	<p>No varia res.</p>

7- Taula d'anàlisi *Supernanny*

Comunicació No Verbal							
Muntatge	Text	Kinesia			Parallenguatge	Proxèmia	Altres
		Expressió facial	Expressió Gestual	Expressió Postural			
00.00 -00.05	<p>Supernanny: There's no doubt when I walked into this house</p>	<p>Supernanny els mira seriosament, mou les celles i obra molt la boca al parlar.</p>	<p>Va movent la mà damunt la taula com si vulgues picar.</p>	<p>Asseguda a la cadira, recolzada enrere. Té una mà recolzada a la taula i l'altra sobre la cuixa o sota la taula, no s'aprecia bé.</p>	<p>TIMBRE: Cadascú té el seu.</p> <p>TO: greu.</p> <p>INTENSITAT: normal, no molt fort però se l'entén a la perfecció</p> <p>RITME: Lent, parla de manera tranquil·la i seriosa.</p>	<p>No l'apreciem aquí encara perquè només veiem un primer pla de la Supernanny.</p>	<p>ROBA: Porta una jaqueta marró molt elegant. No se li veu cap altra peça de roba a sota aquesta jaqueta. Porta un rellotge elegant i un collaret molt fi. Porta unes ulleres amb una muntura molt senzilla, sense ser gens aparatosa.</p> <p>APARENÇA: Té un cos endomorf. Porta el cabell recollit amb un monyo.</p> <p>MAQUILLATGE: Va maquillada però d'una manera molt fina. Únicament ens hi fixem perquè te els ulls maquillats.</p>

00.05-00.07	Supernanny: that it was obvious that all of you as a family	No parla, així que no gesticula massa. Sembla absorta a dins la conversa.	No realitza cap gest.	Asseguda amb les mans a les cuixes o sota la taula almenys perquè no les veiem.	Aquí parla amb una veu més tendra, més melòdica. Utilitza aquesta veu per semblar més comprensiva.	Encara no ho veiem.	<p>ROBA: Vesteix amb un jersei blau amb l'escot en forma de pic. Porta un collaret molt més gran que el que porta la supernanny.</p> <p>APARENÇA: Té un cos endomorf. Porta el cabell ros, i relativament curt, ja que li arriba per les espatlles.</p> <p>MAQUILLATGE: No molt exagerat, porta maquillat de manera subtil els llavis i els ulls.</p>
00..07 -00.10	Supernanny: are undergoing	Els tres estan callats, mirant a la Supernanny. A aquesta, no li veiem la cara.	Estan asseguts però no es mouen. Veiem que la Supernanny va movent la mà.	La parella està asseguda de manera similar. Asseguts amb les mans sota taula. En canvi, la mare està recolzada endavant amb la mà sobre la taula.	Segueix parlant amb la veu comprensiva.	Els tres familiars mantenen una distància íntima, ja que les seves cadires estan tocant-se. La Supernanny està a un altre costat de la taula, però no està molt llunyana. Mantenen una distància personal amb ella.	<p>Definirem a la parella de la noia que parlava abans i a la mare.</p> <p>ROBA: El noi porta una camisa negra. La mare, vesteix amb una camisa estampada, i a sota porta una samarreta negra bàsica. També ho combina amb un collaret.</p> <p>APARENÇA: El noi té un cos mesomorf. Té el cabell curt i ros. La mare, té un cos ectomorf. Porta el cabell llis fins les espatlles.</p>

							MAQUILLATGE: El noi no sembla que vagi maquillat. La mare, queda molt lluny, per tant, ho definirem en algun pla que es vegi millor.
00.10-00.12	Supernanny: a grieving process	Mira atentament, cara de preocupació, celles molt marcades.	Va movent la mà al ritme que parla.	Mateixa postura que abans.	Segueix parlant amb la veu comprensiva.	Igual	No varia
00.12-00.15	Supernanny: Your father in law, your husband	Atents i seriosos, però esta lluny la càmera. Per tant, no podem dir més detalls. La mare va assentint.	La mare va assentint amb el cap, i això provoca un lleuger moviment corporal.	Les mateixes postures.	Parla d'una manera més seriosa. Torna a tenir la veu que utilitzava durant els primers segons. Utilitza una veu menys melosa, i més seriosa.	Igual	No varia
00.15-00.18	Supernanny: husband passed away but six months ago and you are all going	Similar a abans.	Similar a abans.	Similar a abans.	Segueix parlant seriosa.	Igual	No varia
00.18-00.22	Supernanny: through back grieving process	La Supernanny els mira als 3, es nota perquè va girant el cap. Quan diu "process" somriu, com a senyal de comprensió, per animar.	Mou la mà al ritme que parla.	Similar a abans, sembla que potser no està tan recolzada a la cadira, sinó que està més inclinada cap endavant.	Segueix parlant seriosa.	Igual	No varia
00.22-00.26	Supernanny: Is having its ups and downs	La Supernanny està d'esquena, però la resta estan molt atents. La mare assenteix d'una manera molt marcada, la filla sembla que també assenteix però més lleugerament.	La Supernanny va movent la mà mentre explica.	Semblant abans.	Segueix parlant seriosa.	Igual	No varia
00.26-00.29	Supernanny: because grief throw you upside down in every which way it can	Va assentint, i es miren molt fixament.	No se li veu massa el cos, ja que es un primer pla	La mare inclinada cap endavant.	Supernanny agafa un ritme més elevat. Parla més ràpid. Després fa	Igual	Veiem un primer pla de la mare i analitzem el

					un silenci llarg, fins que diu el que veurem als segons següents.		maquillatge. Veiem que va maquillada d'una manera molt subtil. Porta pintat els llavis i els ulls. Però recalquem que ho porta molt suau.
00.30-00.32	Supernanny: And I can tell you from personal experience is my mother.	Parla seriosament, però fa cara de preocupació. Els mira a tots quan diu "my mother" i somriu.	Juga amb les dos mans, tocant-se les puntes dels dits.	Recolzada al darrere de la cadira però ja no te les mans de la mateixa manera.	Abans de dir això fa un llarg silenci.	Igual	Veiem les mans de la supernanny i porta anell de compromís.
00.32-00.37	-	Expectants, mirant-la escoltant.	La supernanny té les dos mans agafades, Els altres estan molt quiets.	Igual que abans.	Silenci.	Igual	No varia
00.37-00.39	Supernanny: Yesterday charity I saw little	Està més riallera, no tan seriosa com fins ara. Realitza un somriure mentre parla. Aquest somriure es tendre, comprensiu.	Té les dos mans a la taula, però no tancades sinó obertes.	No esta completament recolzada enrere	Comença a parlar amb una veu més dolça i d'una manera més lenta.	Igual	No varia
00.39-00.46	Supernanny Alisha and he said candy, he go upstairs and say candy, and he kiss the photos of grandpa	La mare somriu però en realitat fa cara d'estar trista. Va assentint.	No realitza cap gest més enllà de les qüestions facials. Manté el cos quiet.	Mateixa postura.	Segueix parlant d'una manera dolça.	Igual	No varia
00.47-00.49	Supernanny: and then you gave him candy	Mira a la supernanny molt atentament però somriu.	Veiem un moment la supernanny recolzant-se el braç a la cara.	Mateixa postura.	Segueix parlant d'una manera dolça.	Igual	No varia
00.49-00.53	Supernanny: If grandma gives Alisha candy,	Ja no somriu, només assenteix. Té els ulls plorosos.	Té el cos quiet, només realitza expressions facials.	Mateixa postura.	Segueix parlant d'una manera dolça.	Igual	No varia
00.53-00.59	Supernanny: because grandma is at the right to give him candy and its okay and it be for that.	Posa els llavis cap enfora, com si fes un petó. És un intent d'imitar a un nen petit quan està enfadat. Mou el cap als laterals.	Mou lleugerament les mans.	Recolzada darrere la cadira. Té les mans agafades al damunt de la taula.	Imita la veu d'un nen petit.	Igual	No varia

00.59-01.04	Mare: I need put them together that Candy just them,	Gairebé no mira a la Supernanny, sinó que mira a la taula, a la seva filla o la parella d'aquesta.	Mou les dos mans, i es toca la cella.	Recolzada a la cadira.	<p>TIMBRE: Cadascú té el seu.</p> <p>TO: Sembla que el té força greu.</p> <p>INTENSITAT: Parla molt fluix.</p> <p>RITME: Molt lent, però parla a cops. És a dir, parla lentament però de cop s'atura.</p> <p>Té la veu completament trencada, es nota que està a punt de plorar. Això provoca que sigui difícil entendre-la, i agafar els seus trets característics.</p>	Igual	No varia
01.04-01.07	Mare: rip had the candy jar	La filla fa mala cara, com si estigues trista o enfadada.	No mou cap part del cos.	Recolzats a la cadira.	No parlen ells, malgrat que els enfoquen.	Igual	No varia
01.07-01.20	Mare: and give the kids candy just a bit.... So I was trying because he is not gonna be able to Supernanny: You know that this all part of the process if you pass the grieving,	Gairebé no mira a la supernanny, és com si no ho fes per no plorar. Mirar endavant, movent el cap com si no s'expliqués bé. Al final, es posa a plorar.	Mou les mans i se les agafa. No obstant, no es veuen massa bé perquè és un primer pla. Només es veu depèn del moviment.	La mare ja no està inclinada cap endavant sinó que la veiem recolzada a la cadira.	Veü trencada, intenta aguantar i no plorar, però no pot més i explota a plorar. Hi ha un moment que ha de callar perquè no pot seguir parlant.	Igual	No varia
01.20-01.25	Supernanny he's not gonna be for the first Christmas, the first birthday, the first...you know?	Es mira les mans. Només mira a la mare al final.	Va fent una enumeració amb les mans	Igual que abans.	Marca molt "the first"	Igual	No varia
01.26-01.31	Supernanny: I hate you? It's true.	Assenteix. Tanca els ulls més estona de l'habitual. Té la cara trista, els llavis	S'eixuga les llàgrimes de la cara.	Recolzada a la cadira, però la cadira girada cap a la supernanny.	Recupera la veu més seriosa, no tan melòdica.	Igual	No varia

		i els ulls inclinats cap a baix.					
01.31-01.37	Supernanny: What I wanted to talk about	Mira a la taula, pressionant els llavis com si no sàpigues com dir el que dirà a continuació.	Mou lleugerament el cos.	Igual que abans. Té les mans sobre la taula.	Recupera la veu més seriosa, no tan melòdica.	Igual	No varia
01.37-01.42	Supernanny: was but as much as there's grieving process going on,	La mare assenteix de manera força marcada. La filla també assenteix, però no ho fa de manera tan acusada, com la mare.	Molt quiets tots, no fan cap gest.	Com abans.	Recupera la veu més seriosa, no tan melòdica.	Igual	No varia
01.42-01.44	Supernanny: but at the same time I'm here	Els mira a tots.	Mou només una mà, com si vulgues picar a la taula. També s'assenyala a ella mateixa.	Tornar a estar més recolzada a la cadira, amb una mà sota la taula.	Recupera la veu més seriosa, no tan melòdica.	Igual	No varia
01.44-01.46	Supernanny: here because there are issues that you needed to be addressed	La filla assenteix.	No es mouen.	La mateixa postura.	Recupera la veu més seriosa, no tan melòdica.	Igual	No varia
01.47-01.49	Supernanny: with regards to the kids	Marca molt quan diu "The kids"	Mou la mà al ritme que parla.	Mateixa postura.	Recupera la veu més seriosa, no tan melòdica.	Igual	No varia
01.49-01.51	Supernanny: Let's start off with beaded.	Estan tots molt seriosos, tot i que no es veu massa.	No es mouen.	La mare torna a estar està més inclinada cap endavant.	Recupera la veu més seriosa, no tan melòdica.	Igual	No varia
01.51-01.53	Supernanny: Either really chose me	La noia nega amb el cap. El noi mira atentament, però no fa cap altra expressió. Molt seriós i concentrat.	No es mouen.	La mateixa postura.	Recupera la veu més seriosa, no tan melòdica.	Igual	No varia
01.53-01.59	Supernanny: that she has been allowed by the adults in her life to be	Tots miren a la supernanny i ella també els mira a tots.	Supernanny mou les 2 mans al ritme que parla.	No han variat la postura.	Recupera la veu més seriosa, no tan melòdica.	Igual	No varia

01.59-02.03	Supernanny: able to have what she wants	Els mira de manera molt seriosa.	Mou les mans d'un costat a l'altre.	Mateixa postura.	Marca molt el "want" de les 3 frases, ja que ho va repetint. Parla més ràpid que habitualment.	Igual	No varia
02.03-02.09	Supernanny: when she wants however she wants. So it's important for either to understand she must give a level to respect	La noia assenteix lleugerament el cap, mentre que el noi únicament mira atentament.	No realitza cap gest.	Mateixa postura.	Tornar al ritme, intensitat, to normal	Igual	No varia
02.09-02.16	Supernanny: but at the same time respect the rules there is in the house and the authority of her parents.	La supernanny vocalitza molt, i per tant, fa gestos molt marcats amb la boca. La mare assenteix d'una manera molt exagerada i la filla també assenteix però no tan marcat.	Supernanny mou molt una mà. L'altra la té sobre la taula.	Recolzada a la cadira, amb la mà sobre la taula.	Igual	Igual	No varia
02.16-02.20	Supernanny: Do you have a nightmare on your hands, you really are	Va mirant, negant amb el cap. Té cara de preocupació. Ho observem, per la forma en com col·loca les celles, i la boca.	Mou la mà al ritme que parla. Després recolza aquesta mà a la cara.	Mateixa postura.	Igual	Igual	No varia
02.20-02.25	Supernanny: But what I wanna talk about also is	La filla assenteix molt més efusivament que com ho feia als segons anterior.	Encara que són els dos nois qui estan dins del pla, no es mouen. En canvi, veiem la mà de la supernanny en moviment.	Mateixa postura.	Igual	Igual	No varia
02.25-02.27	Supernanny: allowing the kids to use the cops	Cara de preocupació.	Va movent una mà i cap a final de pla també mou l'altra.	Bé, recolzada però treu la mà de sota la taula i gesticula amb les dos mans.	Torna agafar ritme, parlant més ràpid	Igual	No varia
02.27-02.29	Supernanny: that they should be further our night	Cara de preocupació.	Quiets però seguim veient la mà de la supernanny.	Mateixa postura.	Segueix parlant ràpid	Igual	No varia
02.29-02.32	Supernanny: of squash to save the tweens with the cipy cops.	Similar a l'altre pla.	Similar a l'altre pla.	Similar a l'altre pla.	Segueix parlant ràpid	Igual	No varia

02.32-02.35	Supernanny: The cipy cops,they think she is out. What are the cipy cops?	Supernay els parla amb mig somriure. El noi es manté impassible no realitza cap expressió, però la noia somriu lleugerament i la mareriu.	La supernanny mou la mà.	Tots mantenen la postura, potser la mare està una mica més inclinada cap a la supernanny. La supernanny ha tornat a col·locar la mà sota la taula.	Segueix parlant ràpid. A més, augmenta la intensitat i li surt més greu.	Igual	No varia
02.35-02.38	Fill: I think there is a lot of things they should be done or not done	La fila somriu i mira la seva parella. Ell quan parla no està tan seriós com fins ara.	No es mouen.	No ha variat.	TIMBRE: Cadascú té el seu propi. TO: Greu. INTENSITAT: Fluix. RITME: Parla força lent, sobretot si ho comparem a com parlava la supernanny.	Igual	No varia
02.38-02.40	Supernanny: I agree,	Realitza moviments de manera molt decidida. Mira a les altres tres persones. Ho veiem pels moviments que fa.	Mou la mà i se la recolza a la barbeta.	Recolza la mà sota la taula.	Ho diu de manera molt seca.	Igual	No varia
02.41-02.44	Supernanny: I think a sick show should be on what they're about, you know? They more than capable.	La mare està rient mira a la taula i després mira a la supernanny.	Mou el cap i se li mou el cabell.	No està recolzada a la cadira, sinó que esta ajupida a la taula rient.	Molt ràpid, i també molt agut.	Igual	No varia
02.44-02.46	Supernanny: You know how do they learn	Mira a la supernanny torçant la boca, però està contenta per com li brillen els ulls, i per l'expressió que tenen aquets.	No es mou.	No ha variat.	Molt ràpid, i també molt agut.	Igual	No varia
02.47-02.50	Supernanny: if you are not given the chance,	Mirar atentament a la noia.	Mou les 2 mans torna a posar una mà sobre la taula, i l'altra se la recolza a la barbeta.	No ha variat.	Molt ràpid, i també molt agut.	Igual	No varia

02.50-02.54	Supernanny: the lack of management	Enfoquen a la noia qui està molt seriosa. Després supernanny fa un moviment efusiva.	Mou les dos mans al ritme que parla.	La Supernanny tornava a estar amb una mà sota la taula, però la treu per poder gesticular amb les dos mans.	Torna a parlar més seria.	Igual	No varia
02.54-02.57	Supernanny: I'm seeing here lately when it comes to the kids.	Ja no somriu sinó que sembla molt concentrada pel que diu la supernanny.	No es mou.	No ha variat.	Parla més lent i seriosa.	Igual	No varia
02.57-03.00	Supernanny: This sense of not being competent	Mira a la noia molt atentament.	S'agafa les dues mans.	Utilitza les dos mans.	Parla més lent i seriosa.	Igual	No varia
03.00-03.05	Supernanny: to make the right move because you don't know what the outcomes going to be	Seriosa i atenta. Va assentint de manera més marcada que abans.	No es mou, tot i que no es veu massa bé.	No es veu.	Parla més lent i seriosa.	Igual	No varia
03.05-03.08	Supernanny: be leads you in a place of constantly feeling like you are failing	Mira a la noia de manera molt atenta.	Mou les dos mans obertes.	No ha variat.	Parla més lent i seriosa.	Igual	No varia
03.08-03.12	Supernanny: failing all the time up until now	Igual que abans, assenteix molt seriosa.	Similar a abans.	No ha variat.	Parla més lent i seriosa.	Igual	No varia
03.12-03.16	Supernanny: you've had you mother called shows. But at what point	La mare està molt seriosa. Mira a la supernanny molt atenta.	No s'aprecia bé però sembla no es mouen.	No ha variat.	Parla més lent i seriosa.	Igual	No varia
03.16-03.19	Supernanny: do you stand on your own two feet	Va assentint.	No es mou. La supernanny mou la ma.	No ha variat.	Parla més lent i seriosa.	Igual	No varia
03.19-03.21	Supernanny: feet and raise the bar as an adult	Seriosa, adreçant-se a la filla.	Mou les mans al ritme que parla.	No canvia	Parla més lent i seriosa.	Igual	No varia
03.21-03.24	Supernanny; and say I'm gonna learn by myself.	Els tres estan molt atents mirant a la supernanny. Aquesta focalitza la seva atenció a la filla.	Només mou les mans la supernanny.	La supernanny torna a recolzar una mà a la taula i l'altra a sota.	Parla més lent i seriosa.	Igual	No varia

03.24-03.28	Filla: It is hard to me to make a decision because I	Mirar a dalt, després a una banda, i finalment mira a la supernanny.	Mou les espatlles com si així s'expliqués millor, sembla que mou les mans per sota la taula.	Mateixa postura.	TIMBRE: Tothom té el seu. TO: Greu INTENSITAT: Parla fort, sembla que més que la resta. Tot i que, és un volum normal i acceptable en un programa. RITME: Ràpid, però s'atura per pensar el que està dient.	Igual	No varia
03.29-03.33	Filla: am afraid I am gonna make a mistake and I feel like mom has been there and done that	Sembla que vagi a dir alguna cosa ja que obra la boca però al final no diu res.	No es mou, intenta moure la mà.	Igual, recolzada amb un braç sobre la taula, l'altre a sota recolzat a la cuixa.	Igual	Igual	No varia
03.33-03.35	Filla: and made two mistakes and learn from those side detracted,	Mira a la supernanny. Mou el cap mentre s'explica	Quan mou el cap, mou lleugerament el cos.	Mateixa postura.	Igual	Igual	No varia
03.35-03.42	Filla: and I have to ask her opinion a lot. Supernanny: To not make a decision is to not take any responsibility	Seriosa, molt marcada.	Mou les dos mans i se les agafa.	Mateixa postura.	La Supernanny augmenta la intensitat, i també ho fa més agut.	Igual	No varia
03.42-03.49	Supernanny: go to be opinion 80 before you failed or how you failed, you have to be raised.	Assenteix amb els ulls plorosos, tanca els ulls més estona de l'habitual.	No es mou.	Mateixa postura.	Tornar a parlar més lentament.	Igual	No varia
03.50-03.56	Supernanny: A lot has been said today at the table with regard to the issued that we need to get thrown	Molt seriosa, mirant-los als .	Mou molt les mans obertes.	S'inclina cap endavant.	Allarga més les paraules mentre parla.	Igual	No varia
03.56-03.59	Supernanny: and I am very very enthusiastic	Estan els tres molt atentament mirant-la.	Supernanny va movent les mans.	Tots igual, la mare s'ha inclinat cap a la cadira.	Marcar els "very, very"	Igual	No varia

03.59-04.01	Supernanny: to get working with all of you.	Mou el cap i els mira a tots tres.	Deixa quietes les mans, i les uneix.	Té les mans sobre la taula agafades.	Parla més lent i seriosa.	Igual	No varia
04.01-04.09	Supernanny: Do I have a family on board? Tots: Yes. Supernanny: So let's get to work because it is a much to be done, much to be done.	La filla i la mare somriuen, mentre que el noi està molt seriós.	Tots tres assenteixen efusivament, i la filla els mira a tots.	Mateixa postura.	Parla més lent i seriosa.	Igual	No varia

8- Taula d'anàlisi *Late show with David Letterman*

Comunicació No Verbal							
Muntatge	Text	Kinesia			Parallenguatge	Proxèmia	Altres
		Expressió facial	Expressió Gestual	Expressió Postural			
00.02-00.10	-	Johnny fa un mig somriure, i va mirant a tot arreu. No fixa la mirada en algun lloc precís. Sembla nerviós, es miren amb David i Johnny assenteix mentre es mossega el llaví.	Entra amb les mans al costat del cos. Com a manera de saludar, es toca el barret com si fes una salutació policial, o alguna institució similar. El David aplaudeix al Johnny. Aquest, quan para i es queda davant la butaca pica al seu cos com si estigues aplaudint també. Quan ambdós personatges es miren, s'asseuen.	Johnny entra caminant i es para davant de la butaca amb els dos braços al costat del cos. David te una postura més recta i ferma.	No diuen res, pel qual no podem analitzar res del parallenguatge.	Mentre va entrant, ho fa a partir d'una distància social, però òbviament va reduint distància. Quan Johnny s'atura davant de la butaca, queden a una distància personal.	ROBA: Johnny vesteix molt estrafolàriament. Porta uns texans desgastats acompanyats d'una jaqueta fosca que porta força descordada. Això ho acompanya amb un collaret força aparatós i gran. Com a complement porta un mocador marronós i un barret de color verd. A més, enganxat als texans també porta com una espècie de mocador enganxat. David vesteix més formal amb una americana negra, una camisa blanca i la corbata color bordeu.

							<p>APARENÇA: Té un cos ectomorf. Johnny Deep porta el cabell força llarg per ser un noi, atès que li arriba fins les espatlles. A més porta perilla.</p> <p>David porta ulleres i te el cabell grisos curt. Té un cos també ectomorf.</p> <p>MAQUILLATGE: Cap dels dos personatges va excessivament maquillat, sinó que únicament sembla que portin el maquillatge típic dels platons.</p>
00.11 -00.30	<p>David: Thank you so much for being on the programme, tonight. This is an exciting night. I didn't realize that when you want to be in the show you gonna be as a musician. You are a musician, and that's why you thought you will be here. As a famous, whatever, musician.</p> <p>Johnny: Yes, it's about 12.</p> <p>David: 12 years old, that's what your answer.</p>	<p>Es un pla mig el que provoca que no veiem excessivament les cares. Johnny el mira molt atentament, mentre va assentint. Només hi ha un moment que mira al seu entorn David llegeix els seus fulls on te preparada l'entrevista. Una vegada s'ha informat ja mria al Johnny.</p>	<p>S'asseuen i els primers segons pertanyen a acomodar-se: ho fan tocant els seients, col·locant-se correctament la roba, etc. Seguidament, Johnny, es toca la cama. David s'apropa els fulls i va movent les mans mentre parla.</p>	<p>.David s'encara la cadira encarada vers el Johnny. David te una postura molt recte, amb una mà recolzada a la taula i les cames creuades. Johnny està assegut a la butaca amb una posició on el seu cos esta encarat cap al públic però te la cara girada cap a David. Johnny.</p>	<p>TIMBRE: Johnny al igual que tothom, te el seu propi timbre.</p> <p>TO: Te un to greu, potent. És un to molt planer, no varia en cap moment.</p> <p>INTENSITAT: Parla més fluix que l'entrevistador.</p> <p>RITME: Força lent, calmat.</p> <p>TIMBRE: David al igual que tothom, té el seu propi timbre.</p> <p>TO: Greu.</p>	<p>Hi ha una distància personal. Johnny està assegut a la butaca, i David està assegut en una cadira on te a davant una taula. David queda més alt que Johnny.</p>	<p>No varia res.</p>

					INTENSITAT: Un nivell normal, però si que parla una mica més fort que Johnny Deep. RITME: Acostuma a parlar molt ràpid.		
00.31-00.34	David: Play multinstruments? Johnny: Most the guitar David: Guitar? David: You started in Kentucky? It's that where you started?	Johnny arruga la front, i va assentint quan diu <i>"the guitar"</i>	Primer pla, no ho veiem però sembla que gesticulen d'una manera similar a abans.	Hi ha un moment que David es recolza més endavant però de seguida torna a la seva postura habitual.	Similar	Igual	No varia res.
00.35 – 00.43	Johnny: Eeeeh... Yeah, yeah David: Yeah? Yeah, i think it was David: And then when, when you leave Kentucky?	David mentre parla fa moviments amb el cap. Johnny sembla que els hi respongui ja que va assistint. Quan el públic riu, al Johnny se li escapa un somriure.	David mou les mans mentre parla. Johnny no les te quietes a sobre el cos.	Tenen una postura semblant tota l'estona.	Johnny pensatiu. Diu un <i>"eeeh"</i> i allarga com sinó se'n recordes.	Igual	No varia res.
00.43 -00.46	Johnny: South Florida David: South Florida, and then what?	Quan parla ho fa d'una manera molt seriosa, com si estigues enfadat.	Primer pla, i no es veu clar.	Primer pla i no es veu clar.	Similar a abans.	Igual	No varia res.
00.47 -00.50	David: Hollywood Los Angeles? And you are gonna be a music star?	David mira molt atentament al Johnny molt atentament.	Johnny es toca el cabell i la perilla.	La mateixa postura, o almenys una postura molt similar.	Similar a abans.	Igual	No varia res.
00.51-00.54	Johnny: Well, not necessarily.	Quan diu <i>"necessarily"</i> fa un gest estrany amb la boca que s'acaba transformant amb un somriure.	Johnny es va tocant les cames.	La mateixa postura, o almenys una postura molt similar.	Similar a abans.	Igual	No varia res.

00.55-01-06	<p>David: But you wanna be?</p> <p>Johnny: I wanna be a guitar Player.</p> <p>David: You wanna be a guitar Player? And how do you see yourself as a guitar Player? Like a really good? Like a studio guy?</p> <p>Johnny: Not necessarily good, no</p> <p>David: Or not good?</p> <p>Johnny: No, Also right.</p> <p>David: But you never thought about acting?</p>	<p>Quan Johnny diu "<i>not good</i>" ho fa amb un somriure, mentre que David es manté seriós.</p>	<p>David té les mans obertes fen moviments amunt i avall, sobretot quan parlen de quin tipus de música toca. Johnny gairebé no gesticula.</p>	<p>David creua les cames, i consegüentment mou lleugerament la cadira.</p>	<p>Quan David diu "<i>or not good</i>" fa veu de sorpres i estranyat.</p>	Igual	No varia res.
01.07-01.14	<p>Johnny: Never once, no</p> <p>David: That's crazy isn't it?</p> <p>Johnny: And look at this now.</p>	<p>Johnny va negant amb el cap, al igual que quan explica que no. Després mou el cap quan diu "<i>look at this now</i>" i ho fa rient.</p>	<p>Quan el Johnny riu es pica el genoll.</p>	<p>Pla molt proper i no s'aprecia massa.</p>	<p>Similar.</p>	Igual	No varia res.
01.15-01.23	<p>David: So, what was the turning moment, you are in California, you have your guitar and suddenly you are an actor.</p>	<p>No s'aprecia massa perquè es un pla mig, i a més Johnny es posa a beure aigua.</p>	<p>Johnny agafa el vas de sobre la taula del David, i beu aigua. Quan acaba de beure es toca el cabell. David va gesticulant amb les mans.</p>	<p>Johnny canvia lleugerament la postura perquè s'inclina i agafa el vas, però en essència es la mateixa postura.</p>	<p>Similar</p>	Igual	No varia res.
01.23-01.35	<p>Johnny: Well, the sudden realization of you know rent, bills... You know when that pops on your head, you realize that in some point you have to deal in the adult world.</p>	<p>Johnny comença a parla d'una manera reflexiva, mirar endavant com si estigues reflexionant. Però quan parla sobre els deutes i les factures, mirar al</p>	<p>Quan diu "<i>pops on your head</i>" acosta el puny mig tancat a la cara. Malgrat que s'està enfocant al Johnny, observem els dits del David.</p>	<p>No varia massa.</p>	<p>Parla, però va variant el ritme.. quan diu "<i>pops on your head</i>" s'atura.</p>	Igual	No varia res.

		terra i al presentador. El presentador evita que rigui. Quan acaba la frase ho fa molt seriós.					
01.36-01.46	David: But you know, that story often goes the other way. Somebody goes out to be an actor, but suddenly get no money, so then play the guitar to make money. You just did it just the opposite.	Johnny va assentint mentre que David el mira mola atentament.	Davia l'apunta amb els dits dient "that story". Després va jugant amb els dits representant el que diu, com per exemple "other way, play the guitar.."	Johnny està igual amb les mans recolzades als genolls. El David quan parla, s'inclina endavant lleugerament però quan acaba torna enrere.	Similar.	Igual	No varia res.
01.47-01.50	Johnny: Workly, yeah David: How did you,	Estan seriosos, Johnny quan diu "yeah" somriu lleugerament mirant el públic.	No s'aprecia massa.	No s'aprecia massa.	Similar	Igual	No varia res.
01.51-02.15	David: how somebody get your first gag if you were a guitar Player. Cause I mean you weren't actually there in audition. Johnny: No, my band moves from Florida to Los Angeles. David: What was the name of the band? Johnny: At the time we were called the kids. David: The kids? Johnny: We were actually kids that time David: You and the kids were out there	Johnny seriós, riu quan el públic riu. A més parla adreçant-se a ells. Quan David diu "with the kids out there" riu els dos.	Johnny es toca el cabell. David mou les mans mentre parla.	David va movent la cadira lleugerament per apropar-se al Johnny.	Johnny quan s'adreça el públic augmenta la intensitat de la veu	Igual	No varia res.

	<p>Johnny: I mean literally you and the kids were out there.</p> <p>David: And so then what happened?</p>						
02.16-02.30	<p>Johnny: You know we did some open acts stuff, that kind of thing</p> <p>David: Who did you work off?</p> <p>Johnny: Open up for? We did really good show for the army of billy idol and guys like the pretenders,</p>	Johnny el mira però després quan David demana se'l veu pensatiu.	Johnny es toca la barba i mou la mà.	No s'aprecia massa.	Johnny repeteix la pregunta.	Igual	No varia res.
02.31-02.47	<p>David: Wow</p> <p>Johnny: Yeah, Ramones, or</p> <p>David: Good game, so, so then suddenly somebody calls and says what? I saw you on stage with the kids</p>	Jonny somriu, i quan el públic aplaudeix els mira. David es rasca i fa una cara estranya.	Johnny torna a beure aiguda, i es toca el cabell. David mou la mà que no te recolzada a la taula. Es rasca l'ull.	David té la mà completament sobre la taula.	Similar a sempre.	Igual	No varia res.
02.48-03.06	<p>Johnny: No, no I was a dead broke, you know and I was doing out job Applications of various well anything, video stores or coffeejoints or whatever and a friend of mine who happen to be an actor Nicolas Cage.</p>	Parla i mentre ho fa combina mirar l terra, mirar el públic o mirar al David.	Johnny mou una mà.	No s'aprecia massa.	Johnny fa una pausa per crear atenció i expectativa abans de dir el nom del seu amic actor.	Igual	No varia res.
03.07-03.19	<p>David: But how you and Nicolas cage get to be buddies in those days?</p>	David fa cara de sorprès i Johnny somriu quan el David li demana.	David mou una mà mentre parla. Johnny també les mou dient "around" i les torna a col·locar ocm les tenia.	David s'inclina més però torna a la postura d'inici.	Similar al Johnny. Potser parla més ràpid.	Igual	No varia res.

	Johnny: But he was a sort or around all the people I was hanging around, and we became pals, and he send me						
03.20-03.30	Johnny: to his agent, to, you know, he said I should try to acting and his agent send me to riff or something and they hire me David: What was, you remember what was?	Johnny el mira molt atentament.	Johnny es toca els cabells i les celles.	No s'aprecia massa.	Efectivament, Johnny parla més ràpid.	Igual	No varia res.
03.31-03.59	Johnny: Yeah, it was nightmare on Elms Street, the first one David: Wow,That's pretty good Johnny: It was about free, you know? David: And then later we had to name Bill Carter, who is well known in Texasmusic and a south western or what I called Americana I guess, a singer songwriter and you met him, where, where did you pet meet?	David somriu, iriu, quan li diu la peli, i el Johnny també. Aleshores fan broma i els dos somriuen. Després ja es tornen a posar seriosos mirnat-se.	Johnny es toca els cabells, i David va moeuent les mans.	David recolzat més endavant mentre parla, quan s'atura i ja no parla és es torna a recolzar.	Diu "wow" molt efusivament, i amb més volum que habitualment. Va rient de manera més exagerada.	Igual	No varia res.

9- Taula d'anàlisi *Who wants to be a millionaire*

Comunicació No Verbal							
Muntatge	Text	Kinesia	Parallenguatge	Proxèmia	Altres		
		Expressió facial	Expressió Gestual	Expressió Postural			
00.14-00.18	Regis: So Judith question number 1, for hundred pounds. Here it is, hopefully it'll be pretty straightforward.	Fa cara sorpresa, mira la pantalla i també al presentador. Manté la boca oberta com si estigues espantada o nerviosa.	No es veu atès que es un primer pla.	No es veu atès que es un primer pla.	TIMBRE: Com tothom cadascú te el seu. TO: Greu INTENSITAT: No parla molt alt. RITME: Molt ràpid. Parla amb un accent molt tancat, no s'entén massa.		ROBA: Brusa blava amb flors marronoses. Té un coll en forma de pic, i un collaret daurat. APARENÇA: Dona gran, amb el cabell ros. Té una forma corporal que no sabria com definir-la, però s'apropa a endomorf. MAQUILLATGE: Porta els llavis i els ulls maquillats, però no de manera estrident. Força suau.
00.19-00.22	Regis: Complete the saying: as sick as	No es veu massa, ja que estan lluny. Però estan ambdós mirant la pantalla.	El Regis mou força la mà. Ella està quieta.	Asseguts l'un al davant de l'altre. La Judith està asseguda, amb les espatlles inclinades cap avall, i té les mans agafades. El Regis està inclinat cap endavant, té una cama	Igual.	No hi ha massa distància, únicament els separen les pantalles. Per tant, hi ha una distància personal.	ROBA: Porta una americana grisa, amb uns pantalons també grisos. Porta una camisa de color bordeu i una corbata amb un

				creuada. Té una mà recolzada a la pantalla, i l'altra recolzada a la cama.			color semblant al de la camisa. APARENÇA: Té un cos mesomòrfic. Cabell ros curt. MAQUILLATGE: No porta un maquillatge estrident, sinó que únicament porta el maquillatge mínim pels focus.
00.23-00.27	Regis: a partridge, puffin,	Judith mirar a la pantalla, i va movent la boca dient les respostes. Quan veu "puffin" somriu.	No es veu massa però sembla que no es mou.	No es veu massa clar.	Quan llegeix "puffin" també li canvia la veu com si rigués.	Igual.	No canvia res.
00.27-00.29	Regis: parrot, penguin.	Mou el cap quan va dient les opcions.	Sembla que mou una mà.	No es veu	Característiques similars: to, timbre, intensitat i ritme. No hi ha res destacable.	Igual.	No canvia res.
00.30-00.34	Judith: Parrot Regis: You get one hundred pounds	Quan la Judith va a respondre, el mira a ell.	No es veu massa clar.	Veiem que estan a la mateixa posició, ja que hi ha un moment que s'allunya la càmera.	TIMBRE: Com tothom, cadascú té el seu. TO: Força agut. INTENSITAT: Alta, però una intensitat correcta. RITME: Lent, tranquil·la.	Igual.	No canvia res.
00.35-00.40	Regis: well, how are you so far? The públic?	Es llepa els llavis mentre mira la pantalla.	No realitza cap moviment.	Mateixa posició.	Característiques similars: to, timbre, intensitat i ritme. No hi ha res destacable.	Igual.	No canvia res.
00.41-00.44	Regis: Okay Judith: Okay Regis: Have a look at question number 2, is for 200 pounds.	Al principi somreia quan parlaven de les respostes, però després es posa seriós, i mira la pantalla.	No es veu massa.	No ha variat.	Remarca el número 2 de la pregunta.	Igual.	No canvia res.

00.45-00.51	Regis: Which legal document states a person's wishes regarding the disposal of their property after death?	Mou el cap d'una banda a l'altra.	No gesticula.	No es veu gaire bé però sembla que no s'han mogut.	Característiques similars: to, timbre, intensitat i ritme. No hi ha res destacable.	Igual.	No canvia res.
00.52-00.55	Regis: Would, shall,	Mira a la pantalla.	No es mou.	No ha variat.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.
00.55-00.57	Regis: should, will.	Mentre parla, mira a la pantalla i també la mira a ela.	No es mou.	Mateixa posició.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.
00.58-01.07	Judith: It might be will Regis: I think it might be will as well. Okay, have a look for 300 pounds. Judith: It might be will Regis: I think it might be will as well. Okay, have a look for 300 pounds.	La Judith quan respon mira al presentador i quan aquest li diu la resposta correcta també somriu. Després la Judith es llepa els llavis.	No es veu però no sembla que es mogui.	No ho podem apreciar.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.
01.08-01.13	Regis: Question number three. Complete the title of the James bond film: "the man with the...".	Regis va movent el cap	No es veu massa.	No es veu massa.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.
01.14-01.16	Regis: Golden tooth, golden gun,	Ella està completament absorta a dins la pantalla.	No es mou gens.	No ha variat en cap moment, està igual.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.
01.16-01.19	Regis: golden eagle, golden delicious.	Va rient, i a mesura que segueix llegint, va rient cada vegada més fort. Riu mirant el públic.	Li tremola lleugerament el cos quan riu.	Al riure es recolza més cap enrere.	Com que riu molt, parla diferent.	Igual.	No canvia res.
01.20-01.30	Regis: It's one of those! Judith: Golden gun Regis: It's the right answer. Golden gun, you've got 300 pounds Regis: They do get harder	Somriu, però no riu tan exageradament com el presentador. Mira la pantalla.	No es mou.	No es mou.	Quan comença a dir "do get harder" va més ràpid.	Igual.	Fa un sospir.

01.31-01.34	Regis: so bad news, they do get harder. They're a nurture question, but they do get harder as the money goes up. You've got 300 pounds,	Mou lleugerament el cap mentre parla.	Mou les espatlles, perquè mou el cap.	No canvia la postura.	Encara parla més ràpid del que ho ha fet durant tota l'entrevista. Sembla que estigui pensant en veu alta.	Igual.	No canvia res.
01.35 – 01.40	Regis: you go for 500 pounds, you still have your 3 lifelines, you have no problem so far. Have a look Judith for question number 4.	La Judith té la boca oberta, quan la tanca es llepa els llavis.	Regis mou una mica les mans jugant entre elles.	No s'ha mogut.	Gairebé no fa pauses en les pauses	Igual.	No canvia res.
01.41 -01.48	Regis: Which of these fruits shares its name with something superior or desirable? Apricot, grapefruit	Ambdós mouen lleugerament el cap. Ella segueix mirant la pantalla.	En Regis juga amb un bolígraf.	La Judith no es mou. L'home es recolza cap enrere i treu les mans de sobre els genolls.	Quan diu "superior or desirable" canvia el to.	Igual.	No canvia res.
01.48-01.50	Regis: plum, mango	Ell mou el cap	Segueix jugant amb el bolígraf.	Regis està recolzat enrere.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.
01.51-02.03	Regis: Superior or desirable? Judith: Plum Regis: Plum? Judith: Plum Regis: It's good. It's the right answer. You have 500 pounds	Sembla que ho diu seriosa, però en realitat té la boca oberta i els ulls molt oberts.	No es mou.	No ha variat.	S'interrompen, però cap dels dos alça més la veu.	Igual.	No canvia res.
02.04-02.06	Regis: Question number 5 is worth a thousand for first to be master. Have a look, take your time,	Mou molt la front, ho fa marcant molt les expressions.	No es mou.	Sembla que Regis torna a tenir les mans recolzades als genolls.	Parla més lent que normalment.	Igual.	No canvia res.
02.07-02.12	Regis: use the lifeline if you have to, you probably would, have a look, number 5	La Judith molt atenta, mirar la pantalla. Únicament mou lleugerament el cap.	No es mou.	No ho veiem.	Ja torna a parlar més ràpid.	Igual.	No canvia res.
02.13-02.17	Regis: In which sport do two teams pull at opposite ends of a rope?	No els veiem massa, però estan movent el cap.	Regis es toca la jaqueta mentre que la Judith esta quieta.	Efectivament, a l'inici veiem que el Regis està amb la postura que tenia al començament. Cap als últims segons	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.

				observem que es recolza més cap enrere.			
02.18-02.20	Regis: Tug of war, basketball,	Mira a la pantalla.	No es mou.	No es mou.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.
02.20-02.22	Regis: , ice hockey or polo	Mira a la pantalla i realitza un mig somriure.	No veiem cap moviment, tot i que no ho veiem amb exactitud.	No es mou.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.
02.23-02.37	Judith: Is tug of war Regis: Is tug of war, you've got thousand pounds.	Apareix una noia, que sembla que es la filla de la concursant. Està somrient	Aquesta noia aplaudeix.	Aquesta noia està recolzada a la cadira entre el públic.	Quan Regis repeteix la resposta ho fa amb més èmfasi.	Aquesta noia, manté una distància pública fins al presentador i la concursant.	ROBA APARENÇA MAQUILLATGE:
02.38-02.42	Regis: So how are you feeling now then after the match and pressing buttons? Judith: Released, now that I have 1000 pounds. Regis: You have 1000 pounds, no problem, you've got all three lifelines.	Observem els dos parlant mirant-se. Ell està més seriós que ella, ella està somrient.	Ell assenyalava la pantalla.	De postura estan iguals.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.
02.43-02.49	Regis: Have a look at question number 6 is going, it's worth two thousand. Take your time, you're 10 away from 1 million. This is question number 6 from possibly fifteen.	Ella està mirant la pantalla, molt atenta. Va obrint la boca i tancant-la	No es veu.	No es veu.	Parla més lent que habitualment.	Igual.	No canvia res.
02.50-02.53	Regis: Where would a cowboy normally put his 'chaps'?	Ella està atenta mirant la pantalla.	No es veu.	No es veu.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.
02.54-02.57	Regis: On his head, on his arms	Segueix atenta mirant la pantalla.	No es veu.	No es veu.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.

02.58-03.00	Regis: on his legs, on his hands.	Quan diu "legs" la noia el mira a ell, però abans mirava a la pantalla.	No es mou.	Mantenen la mateixa postura.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.
03.01 -03.20	Judith: mmm.. on his legs. Regis: His chaps? Judith: His chaps, on his legs Regis: Why his chaps on his legs? Judith: To stop his legs getting trapped by the horse. Regis: Final answer? Judith: Yep Regis: It's good. Right answer. 2000 pounds.	S'estan mirant seriosos mentre parlen,	Mentre es manté esperant està immòbil, però quan el Regis diu "it's good" es mou lleugerament de la cadira.	Mantenen la mateixa postura.	No s'interrompen però just quan acaba de parlar un, comença l'altre molt ràpid.	Igual.	No canvia res.
03.23-03.27	Regis: Question number 7. It's worth 4000. You still haven't use your lifelines, take your time. This is it.	Ella mira atenta la pantalla mentre es llepa els llavis.	No es veu.	No es veu.	Marca el número 7.	Igual.	Veiem la pantalla partida.
03.28-03.33	Regis: Which of these zodiac signs is not represented by an animal that grows horns?	Parla mirant a pantalla, ell al acabar la mira.	No es mouen.	No varia.	Similar, però ell sembla que parla una mica més lent.	Igual.	La pantalla torna a estar completa, i no varia res.
03.34-03.37	Regis: Taurus, Capricorn,	Mentre Regis li llegeix les respostes, ella també mou els llavis llegint-ho.	No es mouen.	No varia.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.
03.38-03.40	Regis: Aquarius, Aries	Regis quan acabar de llegir les respostes mira a la Judith.	No es mouen.	No varia.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.
03.41-04.02	Judith: I think its Aquarius Regis: What's your star sign?	Regis fa broma i va rient. Mentre es parlen es miren. La Judith somriu.	Mou les espatlles quan riu mentre que es mou de la cadira.	Es col·loca més recte, però torna a col·locar-se com abans.	Característiques similars.	Igual.	No canvia res.

	<p>Judith: Leo, that doesn't have horn anyway.</p> <p>Regis: It wouldn't be a lion. Final answer? It's good, you have 4000 pounds. Now how are you feeling?</p>						
04.02-04.15	<p>Judith: I'm getting more nervous.</p> <p>Regis: More nervous?</p> <p>Judith: Rather than less.</p> <p>Regis: Why?</p> <p>Judith: I don't know.</p> <p>Regis: Glass of water?</p> <p>Judith: No thank you.</p> <p>Regis: Okay, don't mind me asking.</p>	<p>Ell obra molt els ulls quan la Judith diu que està més nerviosa, li ofereix aigua, i ell somriu quan diu que li recordi.</p>	No es mou.	No canvien de postura.	Allarga les paraules.	Igual.	No canvia res.

10-Taula d'anàlisi Debat de la BBC

Comunicació No Verbal							
Muntatge	Text	Kinesia			Parallenguatge	Proxèmia	Altres
		Expressió facial	Expressió Gestual	Expressió Postural			
08.19 -08.25	Presentador: Right, you have the question and you have a minute each to start before we debate it. Nicolas sturgeon, would you start?	No es veuen, és un pla general	No es veuen, és un pla general	Pla general. No es veuen. El que si podem observar es que estan tots dretes davant la seva taula.	TIMBRE: Cadascú te el seu timbre. TO: Greu INTENSITAT: No especialment fort. RITME: Lent	Entre les persones que mantenen el debat, hi ha una distància personal, amb la persona que tenen el costat. Però tots ells amb el presentador tenen una distància social.	Definirem la roba, aparença i maquillatge a gran escala perquè és un pla general i és complicat definir-los a tots. Però a trets generals observem que van força elegants, i predominen els colors foscs: negres i grisos. Exceptuant una dona que porta el vestit fúcsia.
08.26-09.04	Nicola: I believe it's really important to get the deficit and the date done, but I also believe the economic policy is not an end in itself. It's a mean that allows people to live healthier, happier and more prosperous lives. And if that policy, the policy of austerity is driving more people into poverty including more	Parla d'una manera molt seriosa, mentre parla aixeca les celles per marcar més el que està dient. No somriu en cap moment.	Mou molt les mans al ritme que està parlant. Mou les mans d'una manera oberta, tot i que les va tancant. També mou tot el cos lleugerament cap als costats.	Dreta, molt ferma davant la seva taula	TIMBRE: Cadascú te el seu. TO: Malgrat que té una veu femenina, es greu. INTENSITAT: No massa fort. RITME: Lent, molt entenedor	Malgrat que no veiem res, sabem que no hi ha canvis en la distància.	ROBA: Porta una americana gris, amb la brusa a conjunt del mateix color. APARENÇA: Té un cos semblant a l'endormorf. Té el cabell curt, color castany.

	children if it's and undermining public services and if is actually holding back economic growth then I think it's time to change that policy. That's why the SNP is proposing an alternative more depended in crisis in the next parliament that they would still see the date and the deficit reduce every year.						MAQUILLATGE: Se la veu maquillada, però no en excés. Únicament els ulls on porta una ombra grisosa, i els llavis pintats de color rosa.
09.05-09.09	Nicola: Yes it will take a couple of years longer to completely eliminate the deficit. But I think that this is a price worth paying to for	Molt lluny, no es veu.	Veiem com tota ella es va girant i movent-se, però no ho podem apreciar amb exactitud. La resta els veiem mirant les seves notes, o escrivint.	Veiem que manté una postura recta i ferma davant de la taula.	Similar.	Igual	A l'ampliar-se el pla, veiem que també vesteix amb unes sabates força altes de taló.
09.10-09.26	Nicola: enabling us to invest in infrastructures, innovation, in skills allowing us to get economic growing, to invest in our public head services like a national health services and have to reaction to leave people out of poverty that's why I am proud to argue that alternative in this election.	Segueix estan molt seriosa, obra ulls i la boca per marcar bé el que diu. Mou el cap d'un costat a l'altre per mirar l'audiència.	Mou les mans al ritme de que parla.	Segueix igual.	Similar	Igual	No varia
09.27-09.32	Presentador: Ed Miliband Ed: Charlotte	Està massa lluny i no s'aprecia amb exactitud.	Està massa lluny i no s'aprecia amb exactitud.	Està massa lluny i no s'aprecia amb exactitud.	Similar	Igual	No varia
09.33 -09.40	Ed: you are right, we've got to live in what our means as a country, and that's why my plan will cut the deficit every year and will balance the books.	Mira molt atentament a la noia que ha realitzat la pregunta.	Mou la mà que li queda lliure al ritme que parla.	Recolzat a la seva taula, no està recte, sinó que està enfocat cap a la Charlotte, la noia que ha fet la pregunta, com personalitzant la resposta.	TIMBRE: Cadascú te el seu. TO: Greu INTENSITAT: Normal, semblant a la resta. RITME: Força lent.	Igual	ROBA: Porta una americana negra, amb una camisa blanca i una corbata. APARENÇA: Té un cos mesomorfic atès que és un home alt i prim. Porta el cabell curt i fosc.

							MAQUILLATGE: Sembla que no vagi maquillat, únicament porta el maquillatge acceptable pels platons.
09.41-09.44	Ed: But we will do it in a different way from David Cameron and	Enfoquen la noia que ha realitzat la pregunta. La veiem mirant molt atentament a l'Ed.	No veiem cap gest.	Està asseguda entre el públic	Ella en aquest fragment no parla, però es qui ha fet la pregunta amb anterioritat.	Igual	ROBA : No se li aprecia massa, porta una samarreta fosca. APARENÇA: És una noia amb un cos ectomorf. Porta el cabell llarg i ros. MAQUILLATGE: Porta un maquillatge excessiu als ulls amb una ratlla negra bastant marcada.
09.45 – 09.53	Ed: I reject his plan to double spending costs next year because I think for you and so many people in this audience and electors that will be a disaster. So here is our plan	Primer segueix mirant a la Charlotte, fins que diu “ <i>so many people in this audience</i> ” que aleshores mira a tot el públic.	Va movent una mà, té el polze aixecat.	Quan diu “ <i>people in this audience</i> ”, es gira i es posiciona recte, ferm, directe, mirant al públic i a la càmera.	L'home segueix parlant de manera molt similar a com ho feia.	Igual	No varia
09.54 -09.58	Ed: our plan is to have fair taxes to reverse David Cameron tax card for millionaires	No es veu	No es veu	No es veu	Sona com una espècie de grill, potser és un telèfon.	Igual	No varia
09.59 -10.21	Ed: which is giving to every millionaire in Britain 43 thousand pounds a year, is to climb down on that avoidance and seven and a half billion pound a year is to protect education and health but outside some key areas like	Mirar a la càmera, fa moviments amb el cap com si assentís. També mou molt les celles.	Manté el dit polze amunt com si estigués enumerant alguna llista. Després uneix els dits, i mou la mà.	Segueix amb la mateixa postura.	L'home segueix parlant de manera molt similar a com ho feia.	Igual	No varia

	that, to see spending full, and is also about something else because by raising living standards on working people on this country we can get more tax revenue then, we can get the deficit down.						
10.22-10.26	Ed: It's a fair plan, it's a better plan,	No s'aprecia massa.	Es veuen 2 altres companys del debat, una dona apuntant i l'altra atenta mirant els seus apunts.	Els 3 estan drets davant la seva taula.	Similar.	Igual	No varia
10.27-10.29	Ed: a better plan from David Cameron is carrying on as it is.	Es veuen d'esquena, així que no podem veure les expressions facials.	Estan quietes, no veiem moviment.	Tots davant la seva respectiva taula.	Similar.	Igual	No varia
10.30-11.07	Presentador: Okay. Natalie your turn. Natalie: Well, Charlotte, I am great that you concern about the debt that your generation faces, but that debt for about 50 % if you are going to the university is tuition fee debt, which we're gonna reduce to 0 and pay off student loans. Students are living with 44 thousand pounds worth of debt on average and 73% of them will never pay it off. And of course you are going out into a work place where one in five workers is on less than a living wage. People are paid enough money to live on enduring their stacking up debts, just to meet their basic costs, the cost of housing is enormous and that's why we do what a deal with the debt on the deficit and will reduce	Mou el cap al ritme que explica. Mirar cap endavant.	Mou la mà també al mateix ritme que parla.	Davant la seva taula, sembla que té una mà recolzada.	TIMBRE: Cadascú té el seu. TO: Malgrat que és una dona, té un to força greu. INTENSITAT: No molt elevada. RITME: Parla ràpid.	Igual	ROBA: Porta una americana grisa, acompanyada per una brusa rosa. A més, porta un collaret força llarg que li apareix a l'alçada dels pits. APARENÇA: Té un cos ectomorf. Porta el cabell ros i no massa llarg. MAQUILLATGE: Se la veu maquillada però no en excés, especialment se li veu als llavis.
11.08-11.10	Natalie: to about 1% gdp from 5% gdp	No veiem les cares perquè els hi veiem les esquenes.	Es veu com la Natalie mou una mà al ritme que parla.	Tots recolzats a la seva taula.	Similar.	Igual	No varia

11.11-11.14	Natalie: from our manifesto now, but if we invest some of that money	La mira molt atenta, molt concentrada.	No fa cap expressió gestual.	Asseguda, no és mou massa.	Tampoc diu res en aquesta ocasió	Igual	No varia
11.14-11.17	Natalie: in building a social home, a home where you might be able to live in,	Es veuen d'esquena, no observem cap tipus d'expressió facial.	Mou la mà al ritme que parla.	No ha variat.	Similar	Igual	No varia
11.18-11.32	Natalie: in a genuinely affordable wage, if we invest that in renewable energy in providing warm comfortable affordable heat homes, then you are much better of invested in your future, in your entire generation future.	Igual que abans, es miren molt atentament.	Segueix movent la mà al ritme que parla.	No ha variat.	Similar	Igual	No varia
11.33-11.36	Presentador: Nigel Farage.	Estan massa lluny per dir una expressió amb exactitud.	Una dona segueix escrivint, mentre que la resta miren al Nigel Farage.	Es veuen tots davant la seva taula, força rectes. La participant que es veu més relaxada és la dona provinent del partit escocès.	Similar	Igual	No varia
11.37-11.54	Nigel: Well, Charlotte, you are quite right and maybe we should talk about and it's a great shame for David Cameron who is not here is in the last 5 years our national debt has doubled from 150 billion to 1.5 trillion the entire repayments on that are already bigger than our current level of defence expending and that's why interest rates have hit rock bottom on the floor. So you are right, it is not fair	Mou molt el cap, endavant, assentint, també mou el cap als laterals mentre parla.	Mou només una mà al ritme que parla.	Davant la seva taula.	TIMBRE: Cadascú té el seu. TO: Greu INTENSITAT: Fort, però com tots els seus companys. RITME: Parla bastant ràpid. Marca les últimes paraules de cada frase.	Igual	ROBA: Americana gris, amb unes subtil ratlles. Acompanyada d'una camisa blava o lila clar i una corbata de diversos tons roses. APARENÇA: Té un cos mesomorfic perquè es veu que se'l cuida. Porta el cabell gris i curt. MAQUILLATGE: No porta maquillatge vistos, però segur que va mínimament maquillat pels focus.

11.55-11.59	Nigel: because we are burning future generations. All I can say, is listening to the promises	Seriosa, mirant-lo atentament.	No es mou.	Asseguda entre el públic.	Similar	Igual	No varia
12.00-12.04	Nigel: that I heard from the people here tonight and the other two, that were somewhere	Gairebé ni els mira quan els assenyala. Només una ullada ràpid.	Assenyala als altres que ja han parlat.	No varia.	Similar	Igual	No varia
12.04-12.08	Nigel: else this evening, is that they're gonna drive us into even a greater debt. Frankly bankruptcy	No es veuen, estan lluny.	Se'l veu movent la mà als altres mirant-lo	Hi ha dos persones que han canviat la seva postura per mirar a Nigel. Hi ha 2 altres participants que segueixen mirant endavant. Ell manté la postura que tenia.	Similar.	Igual	No varia
12.09-12.27	Nigel: for your generation UKIP is the only party who came up with a credible plan. By cutting of foreign debt project, by cutting XXX contributions, by stopping white elephant projects like XXX too, and by recalculating the burned formula so that less money goes over to Scotland	Mira molt atentament i riu, intentant ridiculitzar a la resta.	Mou les mans.	Ell manté la mateixa postura.	Riu, i conseqüentment li varia la veu. Ho fa per avergonyir a la resta. Intenta ridifultzar-los.	Igual	No varia
12.28-12.31	Nigel: we can say that 32 million pounds a year)	La dona del partit escocès somriu	La dona del partit escocès escriu alguna cosa, mentre que Nigel segueix parlant i movent la mà al ritme.	Igual que abans davant la taula.	Similar.	Igual	No varia
12.32-12.34	Nigel: and if you like that UKIP	Parla de manera molt seriosa	Mou les dos mans assenyalant.	Igual que abans.	Similar	Igual	No varia
12.35-12.36	Nigel: is the only party with a plan to get this debt down.	La noia somriu, i se li escapa el riure. S'intenta amagar baixant el cap tant com pot.	No fa cap gest.	Asseguda entre el públic.	Similar.	Igual	No varia

11- Taula d'anàlisi *Survivor*

Comunicació No Verbal							
Muntatge	Text	Kinesia			Parallenguatge	Proxèmia	Altres
		Expressió facial	Expressió Gestual	Expressió Postural			
08.56-08.59	<p>Parvati: I mean took Cockerling down</p> <p>Natalie: Yeah</p> <p>Parvati: How hard is that?</p>	<p>És un primer pla, el que provoca que no es vegi molt clar. Però observem que les dos es miren somrient.</p>	<p>La presentadora mou lleugerament el cos al realitzar la pregunta.</p>	<p>La presentadora està inclinada endavant amb les cames creuades i les mans recolzades als genolls. La Natalie té els braços als recolza braços.</p>	<p>TIMBRE: Cadascú té el seu</p> <p>TO: Ambdues tenen un to força agut.</p> <p>INTENSITAT: Les dues noies parlen amb un to força fort, però acceptable per una entrevista.</p> <p>RITME: La Parvati parla més ràpid, mentre que la Natalie parla més lent.</p>	<p>Mantenen una distància personal durant tota l'estona. Estan assegudes una davant de l'altra en unes butaques blanques.</p>	<p>ROBA: La presentadora porta un vestit taronja força impressionant. Per damunt hi porta una americana de color beix. Ho acompanya amb un collaret blanc de perles. També porta unes sabates de taló altes del mateix color que l'americana. Per altra banda, la Natalie porta una samarreta negra escotada, amb unes malles marrons amb una línia, que sembla ser de cuir negra. Ho acompanya amb unes sabates molt altes de taló negres i un collaret també negre.</p>

							<p>APARENÇA: Parvati té un cos mesomorf.. Porta el cabell molt negre i llarg. A més, cal destacar que aquesta noia porta un tatuatge al turmell que li puja per la cama. L'entrevistada té un cos més mesomorf . Aquesta, porta el cabell llarg i ondulat.</p> <p>MAQUILLATGE: Sembla que les dues van força maquillades, però no s'acaba de veure bé. Ho explicarem millor després de veure un primer pla.</p>
09.00 -09-03	<p>Natalie: I mean, just difficult</p> <p>Parvati: Do you think you could have given Philip a run for his money?</p>	<p>La Natalie mira a la presentadora molt atenta. Està somrient, però quan l'entrevistadora li realitza la pregunta, transforma aquest somriure en una ganyota.</p>	No es veu cap gest.	Igual.	La presentadora parla molt ràpid.	La mateixa.	<p>MAQUILLATGE: Va força maquillada, però no té molt marcat ni els ulls ni els llavis. En canvi, ho observem perquè te les galtes més fosques de l'habitual.</p>
09.04-09.17	<p>Natalie: You know, I mean am not the littlest girl</p> <p>Parvati: You are wearing leather</p> <p>Natalie: I am wearing leather and my tight pants.</p> <p>Parvati: You look like you mean business lady</p>	<p>Natalie es mira el cos. És un pla mig, però les veiem mirant-se tota l'estona i les veiem riure també.</p>	<p>Natalie quan es mira el cos, aixeca els braços i les cames. Després es toca la cama quan parla de la roba.</p>	<p>La Parvati es recolza més cap enrere, més cap a la cadira.</p>	<p>Quan diu "lady" allarga molt la paraula.</p>	La mateixa.	No varia res.

	<p>Natalie: That's my, that's my strategy</p> <p>Parvati: But Philip</p>						
09.18-09.21	<p>and Cooking are really good alliance</p> <p>Natalie: But they are</p>	<p>Quan l'entrevistadora diu "alliance" somriu mirant-la.</p>	No es mou.	Igual, recolzada a la cadira.	Similar al principi.	La mateixa.	MAQUILLATGE: La Parvati va força maquillada, i es veu més que l'altra noia. Aquesta porta força maquillat els ulls i també porta els llavis brillants.
09.22-09.33	<p>Natalie: and I noticed that I, I don't know if you saw it but he voted for, he voted against, he voted with Philippe and there was another person last night. He didn't vote with the other the other...</p> <p>Parvati: Current.</p>	<p>La Natalie fa cara d'estranyada i sorpresa. Mentre va explicant no mira a la presentadora sinó que mira el terra o endavant pensativa. Al final quan no sap com continuar la frase, mira a Parvati perquè li doni un cop de mà.</p>	Va movent les mans per explicar-se millor.	Igual.	Similar.	La mateixa.	No varia res.
09.34-09.40	<p>Parvati: But they had to split the votes</p> <p>Natalie: The other alliance.</p> <p>Parvati: Maybe that's why. Because he had split the votes, because they thought somebody had the eye on</p> <p>Natalie: But in the revote</p>	<p>Veiem la Natalie d'esquena. Per tant, no li observem cap expressió facial. La presentadora mira atentament amb cara seriosa.</p>	<p>Quan diu "Split the votes" mou les mans, cap a un costat i cap a l'altre.</p>	<p>La presentadora està recolzada a la cadira. La Natalie està inclinada cap endavant.</p>	S'interrompen mentre parlen. Parla més lent la presentadora.	La mateixa.	No varia res.
09.41-09.44	<p>Parvati: Or in the revote?</p>	<p>Obra molt els ulls i la boca, sorpresa.</p>	<p>Quan diu "on the revote" mou les mans, mig tancades. Únicament té un dit aixecat.</p>	Igual.	S'interrompen, i la presentadora augmenta el to perquè l'altra calli.	La mateixa.	No varia res.
09.45-09.52	<p>Natalie: Yes, Cooking didn't vote with, I 'm sorry</p>	<p>No s'aprecia molt, però la Natalie gairebé ni mira a la</p>	<p>Natalie mou les mans per explicar-se millor. La Parvati primer parla</p>	<p>La Parvati primer parla recolzada a la cadira, però després s'inclina</p>	Similar al principi.	La mateixa.	No varia res.

	<p>Parvati: Cookering didn't vote with Current? Natalie: I am like confusing everybody</p> <p>Parvati: And Don?</p> <p>Natalie: Yes Cookering did it</p> <p>Parvati: Look because originally</p>	<p>seva interlocutora. Mentre pensa mira endavant.</p>	<p>sense fer cap gest, però després quan s'inclina mou les mans també.</p>	<p>cap endavant. La Natalie inclinada cap endavant, com abans.</p>			
09.53-10.06	<p>Parvati: it look like Cookering and Don were that this solid and now is like Cookering is the king pin when, he is the one who <i>is narrating</i>, and everybody is coming to him, with information. Natalie: You think? Parvati: And that</p>	<p>Combina mira a la Natalie i a la càmera. Quan diu <i>"that"</i> deixa d'estar seriosa, per somriure.</p>	<p>Mou les mans explicant-se. Gesticula el que va dient: <i>"solid"</i> creua els dits, <i>"comes to you"</i> fent el gest de venir.</p>	<p>Inclinada cap endavant.</p>	<p>Quan diu <i>"that"</i> ho diu més fort, cridant l'atenció. Canvia el to, i passar a utilitzar un to més juganer.</p>	<p>La mateixa.</p>	<p>No varia res.</p>
10.07-10.17	<p>Parvati: is a tip for a Rob and bus playbook Natalie: Yeah Parvati: Having them come to you reaching out reaching out reaching out Natalie: I guess I was Parvati: And Philippe is constantly, getting around let me tell you. That you do all this team huddle when you are there too? Natalie: Oh yes</p>	<p>Primer pla, no es veu massa bé, però és miren molt.</p>	<p>La presentadora mentre parla segueix movent les mans.</p>	<p>Igual.</p>	<p>Quan diu <i>"reaching out"</i> ho diu molt ràpid.</p>	<p>La mateixa.</p>	<p>No varia res.</p>
10.18-10.24	<p>Natalie: Oh yes, I am here with some repeats too, yeah</p>	<p>La mira primer com desafiant, però després somriu com si fes broma.</p>	<p>Quan diu <i>"I'm hearing"</i> posa la mà al costat del cap.</p>	<p>Recolzada enrere.</p>	<p>Similar</p>	<p>La mateixa.</p>	<p>No varia res. No varia res.</p>

	Parvati: What was the last one? Everybody has the wild of the lion						
10.25-10.27	Natalie: We had a one day	La presentadora mirant a la Natalie. Aquesta, mirant a terra.	No es mou.	Ella recolzada enrere. La presentadora, inclinada endavant amb les mans als genolls.	Similar.	La mateixa.	No varia res.
10.27-10.33	Natalie: he recited some Edgar Allan Poe Parvati: Wow,	Natalie mira a terra fis que diu "Edgar Allan Poe". Ho diu amb cara pensativa, mentre que la Parvati està amb cara sorpresa.	No es veu cap gest.	No es veu, però sembla que igual	Realitza un "wow" molt sorpresa.	La mateixa.	No varia res.
10.34-10.48	Natalie: Some poetry Parvati: He's so sophisticated Natalie: Yeah, so, that was nice. I mean, honestly like if you can realize that he is just out there for the laugh, he is just he is funny. But at some point you get just tired about that. Parvati: Yeah, so he is just too much	Quan diu "tired" fa cara de cansada. Obra els ulls i mira cap a dalt, esgotada. Quan diu "honestly" mou el cap. La Parvati la mira atenta. Està seriosa, però contenta, ja que no deixa de somriure.	Mou les mans al ritme que parla, girant-les entorn el noi de qui parlen.	Igual.	Quan diu "sophisticated" ho diu d'una manera molt intrigant.	La mateixa.	No varia res.
10.49-10.55	Natalie: Yeah he is too much. But it take, you know it take, it takes the pressure of everybody else	Es miren serioses.	Juga amb les seves mans.	Les dos recolzades enrere. La presentadora té els braços sobre els genolls.	S'interrompen.	La mateixa.	No varia res.
10.56-11.05	Natalie: because he is the centre of attention and if there is not going on with him, then you have to worry that your being looked at. Parvati: So kind of weekly no? Natalie Is kind of nice	La Natalie fa cara de preocupació de nervis.	Quan diu "him" te els braços cap a un costat, o quan diu "you" referint-se a ella, es toca al seu pit.	Igual	No hi ha res destacable. Parlen amb un to, ritme, intensitat, timbre similar al principi.	La mateixa.	No varia res.

11.06-11.11	Natalie: when he is fighting with people, and you are like yeah come on,	La presentadora se la mira amb un somriure. Ella gesticula molt, imitant una conversa.	També marca molt els gestos. Quan diu "fighting" va movent els braços, després fa com si s'assenyalés.	La presentadora està recolzada. La Natalie gairebé recolzada però no n'acaba d'estar.	Similar.	La mateixa.	
11.12-11.15	Natalie: unless are you, then you are like	Fa ganyotes quan acaba de parlar. Mira cap a un costat i cap a l'altre, com si estigues avergonyida.	S'amaga amb la mà mentre va cap enrere. Col·loca el cap enrere, i també lllisca el cos cap a baix a la cadira, com si es vulgues fer petita.	Natalie s'acaba recolzant del tot.	Diu "yeah" d'una manera molt efusiva.	La mateixa.	No varia res.
11.16-11.18	Parvati: Oh yeah, I didn't say that. I didn't say that. Natalie: Yeah, yeah	La presentadora mira cap a un costat i cap a l'altre rient.	Mou la mà.	No està tan recolzada.	Similar.	La mateixa.	No varia res.
11.18-11.20	Natalie: and then you have to play	Mirar als laterals.	Mou la mà.	No toca amb l'esquena al darrere de la cadira.	Similar.	La mateixa.	No varia res.
11.20-11.34	Natalie: like I don't even know, you have to, like you are, non-getting in his face because once you said. He goes like you know, he goes I don't know, you are young and dumb. And you are like not I am not, I am smart. And he is like one after the other, he was just one up on	Quan imita, fa com si tanques una mica els ulls, arrugant la front	Mou els braços amb molta energia, col·locant-los ambdós al darrere quan imita. Després va pujant els braços i les mans.	Igual, recolzada enrere.	Imita a una altra persona parlant. Pel que fa el paral·lenguatge, això ho realitza parlant més ràpid.	La mateixa.	No varia res.
11.35-11.38	Natalie: you every single time, so you have to Parvati: Really? Like a bully?	Mirar cap endavant.	Mou les mans.	Igual, no està completament recolzada enrere.	Diu "yes" amb molt èmfasi.	La mateixa.	No varia res.
11.38-11.41	Natalie: Yes like a bully. Like a true bully. Parvati: and pink underwear. Natalie: Pink underwear.	La Natalie mou el cap enrere donant la raó. La presentadora la mira desafiant, però rient	No es mou	La Natalie està recolzada enrere, feliç d'acabar d'explicar la història.	Similar.	La mateixa.	No varia res.
11.41-11.51	Parvati: Worst kind of bully ever	Les dos riuen.	Molt quietes. Únicament mouen el cos al ritme que riuen.	Les dos estan recolzades enrere. La Natalie una mica menys.	Similar.	La mateixa.	No varia res.

	<p>Natalie: Yeah</p> <p>Parvati: Did you and boss share some rules with you. The BR rules.</p> <p>Natalie: The BR.</p>						
11.52-11.54	<p>Natalie: Oh my god this is funny.</p> <p>Parvati: Philippe was going on and on and on about that</p>	<p>La Natalie somriu, però al mateix temps arruga la front.</p>	No es mouen.	Igual.	Diu "was going on, and on, and on" molt ràpid.	La mateixa.	No varia res.
11.54-11.57	<p>Natalie: Every single time, every episode has a new name for him</p>	<p>No es veu massa bé perquè es un primer pla. De tota manera, observem la Natalie rient i com la presentadora se la mira.</p>	La Parvati tanca les mans i les recolza al genoll.	Igual	Similar.	La mateixa.	No varia res.
11.58-12.01	<p>Parvati: He does</p> <p>Natalie: BR was last night. Oh god is funny.</p> <p>Parvati: BR we liked.</p>	<p>Mou el cap col·locant-se bé el cabell. Primer mira cap a un altre costat, després la mira a ella.</p>	No es mou.	Igual	Similar.	La mateixa.	No varia res.
12.02-12.07	<p>Parvati: Because I do have to say bus and Rob and I we are pretty close and we are on the Horn,</p>	<p>Mentre ho parla ho fa seriosa, mirant a la Natalie. Aquesta, va assentint.</p>	No es mouen massa. La presentadora es toca les mans.	Igual	Similar	La mateixa.	No varia res.
12.07-12.20	<p>Parvati: and we discuss strategy often, more often than we don't. We do that. So Rob send us his new updated version of the BR playbook.</p> <p>Natalie: Ok</p> <p>Parvati: So we have that. It's been flown on private live</p>	<p>Fins que diu "don?" fa mala cara. Puja una cella, fent cara estranya. Mira la càmera, després mira cap a la Natalie i finalment mira cap a la porta del plató.</p>	Cap al final aixeca les mans cap al plató.	Igual. Només cap al final d'aquests segons es gira.	Similar	La mateixa.	No varia res.

12.21-12.32	<p>other way for the bult</p> <p>Parvati: Thank you sir,</p> <p>Natalie: Wow, look at this</p> <p>Parvati: This is good</p> <p>Natalie: BR</p> <p>Parvati: We are on trouble we're gonna talk about it later</p>	<p>Entra un home a plató però no li veiem massa bé la cara. La presentadora li somriu durant molta estona.</p>	<p>L'home li allarga un llibre i marxa. La presentadora l'agafa i apunta directament amb un dit.</p>	<p>L'home s'ajup com un cavaller, amb un genoll a terra. La presentadora primer esta girada mirant a la Natalie, inclinada cap endavant. La Natalie també esta inclinada cap endavant. Malgrat que esta girada cap a l'home que porta el llibre, amb les cames apunta a la Natalie.</p>	<p>Quan diu "good" allarga molt les "o" i juga amb aquesta paraula variant el to.</p>	La mateixa.	No varia res.
12.33-12.38	<p>Natalie: I don't think he would like this book</p> <p>Parvati: He made this book.</p> <p>Natalie: Oh,</p> <p>Parvati: This is Rob's book</p> <p>Natalie: But I don't think he made this design.</p>	<p>La mira molt seria.</p>	<p>Aguanta el llibre, i l'altra la noia el toca.</p>	<p>Les dues estan inclinades cap endavant.</p>	Similar.	La mateixa.	No varia res.
12.29-12.43	<p>Parvati: He take his design</p> <p>Ambdues: His daughters</p> <p>Parvati: His daughters</p> <p>Natalie: His daughters</p>	<p>Les dues es miren metre parlen.</p>	<p>La presentadora subjecta el llibre, mentre que l'altra el va tocant.</p>	<p>Igual</p>	<p>Quan les dues alhora diuen "His daughters" ho diuen contentes i il·lusionades.</p>	La mateixa.	No varia res.
12.43-12.46	<p>Parvati: Rob love sparkles</p> <p>Natalie: Right, now that he has 3 daughters he does love sparkles</p>	<p>La mira i assenteix.</p>	<p>No es mou</p>	<p>Igual</p>	<p>Similar.</p>	La mateixa.	No varia res.
12.46-12.48	<p>Parvati: He is a clear girl. Yes he loves that. And hot pinks is his favourite colour</p> <p>Natalie: yes, yes,</p>	<p>Somriu i la mira.</p>	<p>Acaricia el llibre i va tocant.</p>	<p>Igual.</p>	<p>S'interrompen.</p>	La mateixa.	No varia res.

12.49-12.57	<p>Parvati: So he sent this in this is the newest revised edition because he has some messages for us to deliver to Philip.</p> <p>Natalie: Wow,</p> <p>Parvati: So he has some messages to deliver to Philip.</p>	<p>Parla però va assentint amb la cara molt seriosa.</p>	<p>Va acariciant el llibre i va girant.</p>	<p>Igual</p>	<p>Similar.</p>	<p>La mateixa.</p>	<p>No varia res.</p>

12- Taula d'anàlisi *The Politics Show*

Comunicació No Verbal							
Muntatge	Text	Kinesia			Parallenguatge	Proxèmia	Altres
		Expressió facial	Expressió Gestual	Expressió Postural			
01.50-01.54	-	Els dos entrevistats miren al entrevistador.	Veiem a Nick quiet, mentre que Chris va movent la mà.	Ambdós estan recolzats a la seva butaca i tenen els braços recolzats al recolza braços.	No diuen res.	Entre els dos entrevistats hi ha una distància que roda vers íntima o personal ja que estan les butaques tocant-se. I la proxèmia entre ells i l'entrevistador és d'una distància personal.	<p>ROBA: Els dos vesteixen amb una americana negra a conjunt amb els pantalons acompanyats per una camisa blanca i una corbata. La corbata del Chris es a quadrats blaus, mentre que la del Nick es blava de seda.</p> <p>APARENÇA: Sembla que ambdós tenen cura del seu aspecte. El Nick té el cabell marro curt, mentre que el Chris té blanc també curt.</p> <p>MAQUILLATGE: Sembla que únicament porten el maquillatge</p>

							necessari per entrar a platons.
01.55-01.58	Presentador: Chris you... if you are not successful, what sort of leader would Nick Clegg be?	Els entrevistats estan d'esquena. L'entrevistador està molt atent, arrugant la front.	Mou la mà, on aguanta el bolígraf i després es recolza la mà als llavis.	Recolzat a la butaca amb les cames creuades.	Té una manera de preguntar molt brusca TIMBRE: Com tothom cadascú té el seu. TO: Greu INTENSITAT: No molt fort, ni molt fluix. RITME: Lent	Igual	ROBA: Porta una americana i uns pantalons grisos. Amb una camisa a quadres roses. APARENÇA: Té un cos mesomorf. Porta el cabell curt marró. MAQUILLATGE: Sembla que únicament porta el maquillatge necessari per entrar a un plató.
01.59-02.01	Chris: I think that Nick will be an excellent leader, I mean I've always said	Està molt seriós, quiet. Mira fixament a l'entrevistador.	No es mou.	No s'aprecia massa, però sembla que està igual.	TIMBRE: Com tothom, cadascú té el seu. TO: Més greu que el presentador. INTENSITAT: Normal. RITME: Lent	Igual	No varia.
02.02-02.13	Chris: that Nick has enormous qualities, but I also said that probably not this time. But Presentador: It would be a calamity Chris: No, actually not. Presentador: So I have a briefing document	Nick mira atentament al Chris mentre parla. El Chris es força expressiu: somriu quan diu "probably no this time"	El Nick està força quiet, però a vegades mou la mà esquerra al ritme que parla.	El Nick te les mans sobre els genolls mentre que el Chris està igual que abans.	No varia.	Igual	No varia.
02.14-02.22	Presentador: Calamity Clegg".	Estan seriosos. Pel presentador mira el llibre, mentre que	El presentador busca i ensenya el document. El Chris es manté quiet,	En general tots estan amb la mateixa posició. Però hi ha un moment on	No varia	Igual	No varia.

	Chris I haven't Presentador: This comes from your party, this comes from your office on Friday to the politic show	Chris el veiem prement els llavis.En canvi, el Nick arruga la front.	i el Nick també però s'inclina endavant.	el Nick s'inclina endavant.			
02.22-02.25	Chris: Oh, I'm sorry I didn't see it, Chris: so I don't know. Presentador: Well, don't you know what comes out from your office?	Ensenyen uns documents.	Ensenyen uns documents.	Ensenyen uns documents.	Ensenyen uns documents.	Ensenyen uns documents.	Ensenyen uns documents.
02.26-02.28	Chris: No, well is quite impossible to check everything that goes out of the office. It's a large campaign, going right away across the country.	Estan seriosos. El Nick mira al Chris varies vegades.	Molt quiet. El Chris mou la mà dreta.	Nick torna a estar recolzat a la butaca.	Realitza la pregunta molt sorprès.	Igual	No varia.
02.29-02.34	Chris: But I can assure you	Va movent el cap i puja les celles. Força seriós.	No es mou.	No s'aprecia massa però no es mou.	No varia	Igual	No varia.
02.34-02.36	Chris: that this don't have my authorisation. Presentador: But this is a lengthy briefing document listing various elements	El Chris afirma amb el cap mirant el presentador. El Nick fa el mateix.	No es mou.	Estan asseguts recolzats.	No varia	Igual	No varia.
02.37-02.43	Presentador: where you say that Nick Clegg hasn't done his job very well, that he flip-flops... you know ... that he keep changing his mind, he forgets what he has said before,	Té els llavis molt tancats.	No es mou.	No varia	No varia.	Igual	No varia.
02.44-02.48		Estan d'esquena. El Nick assenteix amb el cap. El presentador primer està cap cot mirant-lo.	Subjectant els papers. Mou lleugerament els papers.	Tenen el cap cot llegint un paper.	El presentador va augmentant el ritme.	Igual	No varia.

02.49-02.55	Presentador: he changes his mind again, never reaching the terms... There's the document Chris : Well, I do think very clearly	Primer estan seriosos sense dir res. Quan el presentador acaba de parlar, el Nick fa una ganyota. Chris es manté molt tranquil.	El presentador els hi vol donar un full. Però ni el Nick ni el Chris es mouen. El Chris mou per explicar-se millor.	No la canvia.	Segueix augmentant el ritme.	Igual	No varia.
02.56-03.03	Chris: that we have had a serious of issues where is not clear where he stands, I think he is very clear	Obra molt els ulls i arruga la front.	Mou la mà.	No varia.	No varia	Igual	No varia.
03.04-03.07	Chris: when it stands on Trident, for example I said very clear that I am against replacing Trident Nick: Can I reply? Chris: Of course,	El Nick girat mirant al Chris.	El Chris mou la mà, i el Nick al final també parla i ho fa movent la mà.	El Nick està girat mirant al Chris.	No varia	Igual	No varia.
03.08-03.10	Chris: let me finish and then of course you can say, I don't think we know when he stands on	El Nik mou el cap fent un somriure, però després sembla indignat. .	El Chris mou la mà per explicar-se millor.	El Nick està girat mirant al Chris.	No varia.	Igual	No varia.
03.11-03.22	Chris: issues about public services reform, he is give journalists the impression for example that he is in favour of school arches, he hasn't retracted that. I don't think we know where he stands, for example, on the National Health Service,	Mou el cap, obrint molt els ulls i arruga la front.	Mou la mà dreta d'un costat a un altre per explicar-se millor.	El Nick està girat mirant al Chris.	Es comencen a interrompre augmentant el to.	Igual	No varia.
03.23-03.24	Chris: because he say he won't rule out	Els dos miren al presentador.	Chris va movent la mà.	Mateixa posició.	No varia.	Igual	No varia.

03.24-03.39	<p>Chris: an interview with the sort's men.</p> <p>Presentador: Ok. Nick Clegg?</p> <p>Chris: He won't rule out a question of Continental Services Models, and then he said no, no, no I'm happy with party policy, and we finish, let me clear after, with P.R,....</p> <p>Presentador: I'm sorry you have a good go. Nick Clegg</p>	<p>El Chris parla mirant al presentador amb els ulls molt oberts i arrugant la front. El Chris mira cap al terra i quan l'aixeca, ja està mirant el presentador negant amb el cap.</p>	<p>El Chris mou les dos mans, i després només mou la mà esquerra. Quan el Nick comença a parlar també mou les mans. Veiem la mà del presentador malgrat que aquest no està enfocat.</p>	<p>Els dos estan recolzats a la cadira, i Nick s'agafa les mans.</p>	<p>S'intenten interrompre augmentant la intensitat.</p>	Igual	No varia.
03.40-03.43	<p>Nick: I'm sad about this, because this is genuinely the politics</p>	<p>El Nick va assentint, però el presentador està molt serios.</p>	<p>El presentador apunta el Nick amb el dit. Nick mou el cos lleugerament.</p>	<p>El presentador té els dos peus al terra sense creuar-los. Està inclinat endavant.</p>	<p>TIMBRE: Com sempre, cadascú té el seu.</p> <p>TO: Greu, el més greu dels 3.</p> <p>INTENSITAT: més flux que la resta.</p> <p>RITME: Normal, lent.</p>	Igual	No varia.
03.44-03.48	<p>Nick: of innuendo. I don't think that have a role on the internal contest. I've said it privately I've said it publicly</p>	<p>Mou el cap d'un costat a l'altre. Tanca els ulls més estona del normal.</p>	<p>Té la mà esquerra oberta. La mou al ritme que parla.</p>	<p>La mateixa.</p>	<p>No varia.</p>	Igual	No varia.
03.49-04.01	<p>Nick: I'm against fraud, I am against corruption, my position is very clear on Trident... I said it a countless times, I said it to you yesterday, I said it in my website, can I, with respect Chris,</p>	<p>Es miren els dos.</p>	<p>Els dos s'intenten fer callar realitzant un gest amb la mà oberta enfocant a l'altra persona.</p>	<p>Gairebé tota l'estona estan girants l'un cap a l'altre.</p>	<p>Van alçant la veu mentre s'interrompen.</p>	Igual	No varia.

04.02-04.05	Nick: this contest is not about me	El veiem de perfil. Va mirant el Nick mentre assenteix.	No veiem cap moviment	El Chris mira al Nick.	No varia.	Igual	No varia.
04.06-04.09	Nick: or false challenges you had put to me or to me saying to the country	El Nick primer mira al Chris i després al presentador mentre assenteix.	Primer té la mà oberta cap al Chris, i després amb les dos mans s'assenyala a ell.	Canvia de posició amb el cos. Primer mira al Chris, i després al presentador.	Va augmentant el ritme ell sol.	Igual	No varia.
04.10-04.20	Nick: for the country, to make Britain a better place to live. On Trident, there is a disagreement: I want to take seriously the elections to have talks to make a better, disarmed world not just the United Kingdom.	Es miren molt atentament, El Nick fa moviments amb el cap i fa un sospir. El Chris va assentint.	El Nick fa moviments amb les mans obertes, explicant-se millor.	Els dos girats l'un cap a l'altre. Però les cames rectes mirant al presentador.	Segueix augmentant el ritme.	Igual	No varia.
04.21-04.23	Nick: Chris is talking to a new missile system,	Va assentint amb el cap mentre mira al presentador.	Mou les mans, però no ho veiem molt clar.	Mig inclinat entre el Chris i el presentador dirigint-se als dos.	Parla més ràpid.	Igual	No varia.
04.24-04.30	Nick: so what he is trying is, in my point of view, illegal, costly and unstable. Presentador: Going back to the briefing. Don't you open an apology for this? Chris: Oh, I didn't see it But certainly, if I have seen it	El Chris assenteix. Combinen mirant-se els dos que parlen i el presentador.	Mouen les mans mentre s'expliquen. El Nick fa una enumeració amb els dits.	Tenen el cos en una inclinació a mitges entre els polítics i el presentador.	El Nick augmenta el volum quan sembla que el vagin a interrompre.	Igual	No varia.
04.32-04.36	Chris: all the facts that Presentador: Let me give it to you Chris: Right, thank you	Mira el presentador amb els ulls molt oberts i arruga la front.	Mou la mà i agafa un paper.	Als segons finals el Chris s'inclina per agafar un paper.	Parlen a la vegada augmentant el to perquè l'altre calli.	Igual	No varia.
04.37-04.39	Presentador: Because this comes me from your office, if			La mateixa postura.	Característiques similars al principi.	Igual	No varia.

	you want to say him an apology. Chris: Well... look						
04.40-04.46	Chris: is the first time that I saw it. So I have Presentador: It's called calamity Clegg, that name will stick! Chris: I didn't told this at all Nick: I said you before	Miren el presentador. El Chris arruga la front.	Mouen les mans enèrgicament quan parlen.	La mateixa postura.	Característiques similars al principi.	Igual	No varia.
04.47-04.48	Chris: Look, look	Arruga la front encara més. Parla amb el cap inclinat cap endavant.	Mou la mà.	No s'aprecia massa.	Característiques similars al principi.	Igual	No varia.
04.49-05.02	Chris: we have to make clear what prehensile differences are during this campaign. Nick: I said it before Chris: I completely agree, and I think that are real differences here. And what you are trying to say	Es miren mútuament. Fan una expressió enfadada, per la forma de les celles inclinades cap amunt. El Nick primer mira al presentador però després mira cap al terra.	Mouen les mans: el Nick apunta amb el dit, mentre que el Chris te la mà oberta.	Es veu el Chris encara més inclinat cap al lateral.	Augmenten el volum perquè l'altre calli.	Igual	No varia.
05.03-05.11	Chris: is that is absolutely clearly, is that It cannot case to because that is that is... NO. I said that we have either	La front molt arrugada, movent molt el cap mirant-los als dos.	Se'l veu amb les dos mans obertes.	Tenen la mateixa postura.	Augmenten el volum perquè l'altre calli.	Igual	No varia.
05.12-05.15	Presentador: Do you accept that Chris you	El Nick fa cara enfadat. Hi h un moment que riu però a l'instant mou el cap negant. El Chris està seriós	Es veu al presentador movent les mans, especialment el Chris.	Estan inclinats, una mà recolzada al recolza braços.	Utilitzen un to més elevat.	Igual	No varia.

		mirant el presentador.					
05.16-05.20	Presentador: Chris you, Chris you please. Nick,	El Nick nega amb el cap. El presentador mira el Chris.	El presentador posa la mà cap endavant fent callar al Chris.	El presentador està inclinat cap endavant.	Utilitzen un to més elevat.	Igual	No varia.
05.21-05.28	Presentador: do you accept what give him as an apology? Nick: Look I always try to play	Miren el presentador.	El Chris agafa un full i el deixa al lateral. El Nick mentre parla fa expressions amb la mà.	Posició similar.	Utilitzen un to més elevat.	Igual	No varia.
05.29-05.43	Nick: a really positive role in this campaign that's why today I try to today in this grammar school politic, or last week challenging golder play with respect to Chris what I said in privat, I said in public and I repeat now	El Nick assenteix mirant el presentador.	Se'l veu fent una enumeració amb els dits.	No varia.	Retornen a unes característiques similars al principi.	Igual	No varia.
05.44-05.51	Nick: there are synthetic differences to the public service.	Chris mira al Nick seriosament. El Nick parla adreçant-se a ells.	El Chris no es mou, mentre que el Nick té les mans obertes.	Similar, estan inclinats.	Retornen a unes característiques similars al principi.	Igual	No varia.